

provincie **HOLLAND**
ZUID

E.ON Benelux N.V.
Capelseweg 400
3068 AX ROTTERDAM

AFSCHRIFT

1745-101
Gedeputeerde Staten

DCMR Milieudienst Rijnmond

..
Contact

Dhr J.S.A. Dekker
T 010 – 246 8286
F 010 – 246 8283
info@dcmr.nl

Postadres DCMR
Postbus 843
3100 AV Schiedam
T 010 – 246 8000
www.dcmr.nl

Datum **26 OKT. 2007**

Ons kenmerk
20667227 / 232600
Uw kenmerk

Bijlagen

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland.

Onderwerp van de aanvraag

Op 22 december 2006 hebben wij een aanvraag ontvangen van E.ON Benelux N.V., hier verder aangeduid als E.ON, voor een deelrevisievergunning (in overleg met E.ON is de aanvraag voor een veranderingsvergunning omgezet in een aanvraag voor een deelrevisievergunning) ingevolge de Wet milieubeheer voor de inrichting gevestigd aan de Coloradoweg 10 op de Maasvlakte in Rotterdam, kadastraal bekend gemeente Rotterdam, sectie AM, nummer 94.

De aanvraag gaat over de productie van elektriciteit in een nieuw te bouwen kolengestookte eenheid met een bruto elektrisch vermogen van 1100 MW. De eenheid bestaat uit een stoomketel, stoomturbines en generatoren. Bij deze eenheid horen ook de aanvoer, opslag en afvoer van kolen, meestookstoffen, vliegas, bodemas en gips.

De aanvraag en het milieueffectrapport (MER) is door E.ON aangevuld met de volgende documenten.

- Aanvullende informatie voor: het Milieueffectrapport en vergunningaanvragen 1100 MWe kolengestookte centrale op de Maasvlakte van 8 juni 2007. Hierin geeft E.ON antwoord op een aantal vragen van de commissie mer. Verder wordt extra informatie gegeven over o.a. effecten op de natuur, warmtelozing en lagere aangevraagde jaargemiddelde stofemissie.
- Het rapport van 23 oktober 2007 waarin de effecten worden beschreven op Natuurgebieden, die nog niet onder de natuurbeschermingswet vallen. Dit rapport is een aanvulling op de informatie over effecten op de natuur van 8 juni 2007.

Bezoekadres
's-Gravelandseweg
565 3119 XT
Schiedam

De DCMR is goed
bereikbaar met
het openbaar
vervoer

E.ON heeft aangevraagd om diermeel mee te stoken. Voor het meestoken van deze stoffen wil E.ON een erkenning krijgen. Het gaat hierbij om de erkenning zoals voorgeschreven in artikel 12 van de EG verordening nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. Deze verordening wordt verder aangeduid met EG verordening dierlijke bijproducten. Met deze vergunning krijgt E.ON erkenning zoals genoemd in artikel 12 van de EG verordening dierlijke bijproducten.

De aangevraagde activiteiten hebben betrekking op categorieën 1.3, sub a en b en 28.4, sub e, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB).

Procedure

Voor de behandeling van de aanvraag is de procedure van Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Als wettelijke adviseurs zijn bij de procedure betrokken:

- VROM-inspectie Regio Zuid-West;
- Burgemeester en Wethouders van Rotterdam;
- Rijkswaterstaat Zuid-Holland;
- Waterschap Hollandse Delta.

Betrokken bestuursorganen en organisaties zijn:

- (deel)gemeenten die gelegen zijn binnen 10 km van de plaats van de inrichting;
- De Regionale brandweer Rotterdam-Rijnmond.

Coördinatie Wet verontreiniging oppervlaktewateren

De aanvraag om vergunning op grond van de Wvo is gecoördineerd met deze aanvraag behandeld. Dit houdt onder andere in dat Rijkswaterstaat een exemplaar van de aanvraag op grond van de Wm heeft ontvangen en in de gelegenheid is gesteld advies uit te brengen over de samenhang tussen de beschikkingen op de beide aanvragen en over het ontwerp van de beschikking krachtens de Wm. Voorts zijn de beschikkingen gezamenlijk ter inzage gelegd en bekend gemaakt.

Natuur

Bij nieuwe activiteiten zoals bij de nieuwe koleneenheid van E.ON moeten de effecten op natuurgebieden worden beoordeeld in vergunningen voor de Natuurbeschermingswet 1998. Echter afhankelijk van de juridische status van een natuurgebied moeten de effecten op dat natuurgebied soms worden beoordeeld in de Wm-vergunning. Uit de beoordeling onder Natuur, zie pagina 32, blijkt dat voor een groot deel van het Voornes Duin (het deel dat alleen habitatrichtlijngebied is) de effecten op de natuur in de Wm-vergunning moeten worden beoordeeld. Verder moeten wij in de Wm-vergunning aandacht besteden aan de Ecologische Hoofdstructuur.

In de vergunningen voor de Natuurbeschermingswet 1998 zullen de effecten op de natuurgebieden Voordelta, Voornes Duin (de delen die onder de Vogelrichtlijn vallen: Brede Water en Quackjeswater) en Solleveld en Kapittelduinen worden beoordeeld.

De beoordelingen in de Wm- en in de Wvo-/Wwh-vergunningen zijn voor milieueffecten en voor natuureffecten inhoudelijk afgestemd met de bevoegde gezagen die de natuurbeschermingswetvergunningen zullen afgeven.

E.ON heeft de vergunningaanvraag aangevuld met een rapport van 23 oktober 2007 waarin de effecten op natuur worden beschreven voor zover die effecten van belang zijn voor de Wm-vergunning en/of de Wvo-/Wwh-vergunning. Dit rapport geeft ook nieuwe informatie naar aanleiding van de ingediende zienswijzen over natuur.

Milieueffectrapportage

De voorgenomen activiteit valt onder categorie 18.2 en 22.1 van de C-lijst van het Besluit milieueffectrapportage. Dit betekent dat een milieu-effectrapport (hierna te noemen MER) moet worden opgesteld.

Het MER is opgesteld ten behoeve van de besluitvorming in het kader van de aanvraag om vergunning op grond van de Wet milieubeheer voor (noem activiteit) Het MER is bedoeld om de gevolgen van de voorgenomen activiteit voor het milieu inzichtelijk te maken en zo de milieubelangen een volwaardige plaats bij de besluitvorming op de aanvraag te geven.

In december 2006 heeft de aanvrager het MER met de aanvraag bij ons ingediend

Bij de m.e.r.-procedure is Rijkswaterstaat mede bevoegd gezag.

Er heeft daarom coördinatie en afstemming over de vaststelling van de richtlijnen en de aanvaardbaarheid van het MER plaatsgevonden.

Wij hebben geoordeeld dat het MER voldoende uitwerking geeft aan de door de bevoegde instanties opgestelde richtlijnen en voldoet aan de wettelijke eisen die worden gesteld aan het MER en achten het MER daarom aanvaardbaar. Rijkswaterstaat heeft E.ON gevraagd om het MER aan te vullen. Na het indienen van die aanvulling was het MER voor Rijkswaterstaat aanvaardbaar.

Overwegingen bij het MER

De Commissie voor de milieueffectrapportage heeft op 16 mei 2007 het toetsingsadvies uitgebracht over de juistheid en volledigheid van het MER.

De Commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER, inclusief de aanvulling met de beantwoording van de vragen van de commissie, aanwezig is.

De commissie adviseert verder het volgende.

1. De Commissie adviseert bij de ter visie legging van de milieuvergunning informatie toe te voegen waaruit blijkt dat het aannemelijk is dat voldaan kan worden aan de eisen uit het Besluit luchtkwaliteit 2005.
2. De Commissie adviseert de provincie Zuid-Holland onderzoek te doen naar de buffercapaciteit en de draagkracht van de kwetsbare duinnatuur in de omliggende Nature 2000-gebieden. Dit onderzoek zou vooruitlopend op de beheerplannen van de diverse Nature 2000-gebieden uitgevoerd kunnen worden, teneinde eventuele onomkeerbare effecten te vermijden.

3. De Commissie geeft de betrokken overheden in overweging de benutting van restwarmte op de Maasvlakte te coördineren. Door het bij elkaar brengen van partijen en / of aansluiting te faciliteren bij activiteiten zoals het energie transitieproject 'Grand design' kan wellicht meer synergie en een snellere en optimalere benutting van de beschikbare restwarmte bewerkstelligd worden.
4. De Commissie adviseert te overwegen in de milieuvergunning acceptatiecriteria voor biobrandstoffen op te nemen. Dit om te borgen dat geen gebruik gemaakt wordt van biobrandstoffen die vanuit het oogpunt van duurzaamheid ongewenst zijn.

Verder adviseert de commissie over bromoform in koelwaterlozing en over de effecten op vispopulatie door koelwaterinname. In de Wvo-vergunning wordt hierop ingegaan.

Wij zullen deze adviezen opvolgen.

- Ad 1 De aanvullende informatie bevat extra informatie over luchtkwaliteit.
- Ad 2 Wij zien nu geen aanleiding om onderzoek uit te voeren, in de komende periode zullen wij daarover beslissen.
- Ad 3 Coördinatie van de overheden bij de toepassing van restwarmte is gewenst. In overleg met de gemeente Rotterdam willen wij nagaan welke overheid die coördinatie gaat uitvoeren.
- Ad 4 De keuze van E.ON voor de meestookstoffen past al goed bij de aanbevelingen van de commissie Cramer. Er is voorgeschreven dat E.ON bij het indienen van de aangepaste acceptatieprocedure ook zal nagaan in hoeverre de meestookstoffen voldoen aan de aanbevelingen van de commissie Cramer.

Op de aanvraag en het MER zijn ook reacties binnengekomen van onder andere milieuorganisaties. Deze reacties worden hieronder behandeld in "Bedenkingen en adviezen".

Alternatieven

Het MER geeft in hoofdstuk 4 en 6 een beschrijving van twee varianten van de voorgenomen activiteit en een aantal andere varianten. De voorgenomen activiteiten en de varianten zijn.

- De voorgenomen activiteit 1 van een kolengestookte centrale met een bruto elektriciteitsproductie van 1100 MWe met warmtelevering als dit economisch voordelig is.
- De voorgenomen activiteit 2 waarbij in de centrale van voorgenomen activiteit 1 maximaal 580 kton meestookstoffen worden verbrand met warmtelevering als dit economisch voordelig is.
- Het nulalternatief, hierbij wordt de nieuwe koleneenheid niet gebouwd. Deze eenheid zal dan geen elektriciteit produceren. Om te voorzien in de elektriciteitsvraag zullen andere centrales in Nederland de ontbrekende productie van de nieuwe koleneenheid overnemen.
- Variant waarbij kolen worden verbrand in een wervelbedketel.
- Variant waarbij kolen worden vergast en het gas wordt verbrand in een gasturbine (kolenvergassing).

- Varianten met vermindering van de CO₂ emissie door de verwijdering van CO₂.
- Varianten van de voorgenomen activiteit waarbij de stofemissie verder wordt verminderd.
- Varianten van de voorgenomen activiteit met andere koelsystemen (koeltorens).
- Varianten van de voorgenomen activiteit waarbij de aangroei in de koelwaterleidingen met andere methoden wordt bestreden.
- Een variant met een extra vermindering van de geluidemissie.
- Varianten van de voorgenomen activiteit met een alternatieve behandeling van het afvalwater uit de rookgasontzwaveling.
- Het meest milieuvriendelijke alternatief, dit bestaat uit de combinatie van de voorgenomen activiteit met de varianten met vermindering van de stofemissie, geluid en met andere koelsystemen en een andere aanpak van aangroei in het koelsysteem.

De milieueffecten en de voor- en nadelen van deze varianten in het MER worden hieronder behandeld.

Een wervelbed of kolenvergassing is een geheel afwijkende technologie in vergelijking met een kolengestookte ketel van de voorgenomen activiteit. E.ON motiveert in paragraaf 4.5.3.1 en 4.5.3.2 waarom zij niet kiest voor een wervelbed of kolenvergassing. Een wervelbed heeft als belangrijkste nadelen vergeleken met een kolengestookte ketel: een lager rendement en er komen meer reststoffen vrij. Kolenvergassing heeft als belangrijkste nadelen: een lager rendement, een lagere bedrijfszekerheid en hogere kosten. Een voordeel van kolenvergassing zijn lagere emissies per geproduceerde kWh. De emissies van een kolengestookte eenheid zijn echter ook milieuhygiënisch aanvaardbaar omdat zo'n eenheid voldoet aan BBT. Wij zijn het eens met de motivatie in het MER; de keuze van E.ON voor een kolengestookte centrale vinden wij redelijk.

De mogelijkheden voor verwijdering van CO₂ is beschreven in paragraaf 4.5.3.3 van het MER. Er zijn twee verwijderingstechnieken die geschikt zijn voor toepassing bij een kolengestookte ketel: uitwassen van CO₂ uit de rookgassen of verbranden met zuurstof waardoor het rookgas bijna alleen CO₂ bevat. Ook in het laatste geval wordt het CO₂ verwijderd en het verwijderen is dan eenvoudiger door het ontbreken van stikstof in de rookgassen.

Bij kolenvergassing kan de CO₂ uit het stookgas worden omgezet in waterstof (H₂) en kan CO₂ uit het stookgas worden verwijderd. Voor alle 3 technieken zijn er voor- en nadelen en het is gewenst om nog verder onderzoek te doen naar verbeteringen. E.ON verwacht dat de kosten voor CO₂ verwijdering bij een kolengestookte ketel en kolenvergassing gelijkwaardig zijn. Ook de rendementen zullen niet veel verschillen tussen een kolengestookte ketel en kolenvergassing. Kolenvergassing heeft een lagere beschikbaarheid en betrouwbaarheid dan een kolengestookte ketel. E.ON kiest daarom voor een kolengestookte ketel.

Wij zijn het eens met de motivatie in het MER; de keuze van E.ON voor een kolengestookte centrale vinden wij redelijk.

Een verdergaande vermindering van de stofemissie is mogelijk bij toepassing van een doekenfilter of een nat elektrofilter. De kosten van deze technieken per ton verminderde stofemissie zijn te hoog om deze technieken voor te schrijven. Het doekenfilter heeft verder als nadeel dat bij lekkages de stofemissie veel hoger is. Wij kunnen daarom instemmen met de keuze van E.ON voor een droog elektrofilter en een rookgaswasser. Deze keuze voldoet aan BBT.

De doorstroomkoeling van de voorgenomen activiteit is BBT voor centrales in de nabijheid van de zee. De nadelen van toepassing van koeltorens (geluid, lager rendement) zijn zodanig dat wij instemmen met de voorgenomen activiteit.

De varianten voor de bestrijding van aangroei in het koelwatersysteem wordt beoordeeld in de Wvo-vergunning.

De variant met een verminderde geluidproductie hoeft volgens ons niet te worden toegepast. De geluidsdemping van de voorgenomen activiteit voldoet aan BBT.

Alternatieven voor de behandeling van het afvalwater worden behandeld in de Wvo-vergunning.

Uit bovenstaande beoordeling van de varianten in het MER concluderen wij dat de keuze van E.ON voor de voorgenomen activiteit redelijk is. Hieronder bij de behandeling van de milieueffecten toetsen wij de voorgenomen activiteit aan het milieubeleid en de milieuregels.

MER-evaluatie

Krachtens artikel 7.39 van de Wet milieubeheer (Wm) dient het bevoegd gezag een evaluatie uit te voeren die zich richt op de milieugevolgen van de betrokken activiteit, wanneer zij wordt ondernomen of nadat zij is ondernomen.

Gedeputeerde Staten geeft de voorkeur aan een selectieve toepassing van MER-evaluatie, volgens Wm § 7.9, vooruitlopend op een wetswijziging van het ministerie van VROM. Slechts indien een MER-evaluatie volgens Gedeputeerde Staten een meerwaarde oplevert zal ze uitgevoerd worden. Deze meerwaarde wordt bepaald door de mogelijke gebruiksdoelen van een evaluatie. Als deze doelen via de controle en handhaving van meet-, registratie- en rapportageverplichtingen in de vergunning kunnen worden bereikt, zal de vergunningevaluatie gelden als de MER-evaluatie conform Wm, art. 7.39.

MER-evaluatie kan drie doelen vervullen: een controledoel, een kennisdoel en een communicatiedoel. De controle- en kennisdoelen hebben met name tot doel om na te gaan of de werkelijke milieueffecten overeenstemmen met de voorspelde effecten in het MER. Indien de werkelijke effecten groter zijn dan voorspeld, zullen aanvullende maatregelen moeten worden getroffen. De controle en kennisfunctie wordt ingevuld door de reguliere handhaving van de vergunning.

Bij de MER-evaluatie zijn de volgende onderwerpen van belang voor de Wm-vergunning:

- emissies naar de lucht (o.a. verwijderingsrendement voor kwik),
- stof- en geurhinder,
- hoeveelheid van meestookstoffen die worden verbrand,
- de levering van warmte door E.ON,
- de vermindering van de CO₂ emissie,
- samenstelling van meestookstoffen,

In de vergunning is voorgeschreven dat E.ON over bovenstaande onderwerpen rapporteert. Voor het evalueren van de onderwerpen is een vergunningevaluatie voldoende.

Vanuit het oogpunt van communicatie wordt van MER-evaluatie in deze procedure geen extra inzet noodzakelijk geacht.

De controle en handhaving van de meet-, registratie en rapportageverplichtingen van deze vergunning vervullen de gebruiksdoelen van een MER-evaluatie en kunnen dan ook beschouwd worden als de MER-evaluatie.

Beleid voor de beoordeling van deze vergunning

Toetsingskader

De aanvraag is getoetst aan het wettelijk toetsingskader. Dit toetsingskader omvat de volgende aspecten.

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn betrokken:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien haar technische kenmerken en haar geografische ligging;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen;
- het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn de geldende grenswaarden, de in de provinciale milieuverordening opgenomen instructieregels in acht genomen (voor zover van toepassing).

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten is rekening gehouden met de beleidsuitgangspunten (het landelijk milieubeleid (o.a. het Afvalbeheersplan) en ons Provinciaal Milieubeleidsplan (de vergunning wordt gebaseerd op het beleidsplan Groen, Water en Milieu dat in augustus 2006 is gepubliceerd)) en met de geldende richtwaarden (voor zover van toepassing).

In de volgende paragrafen is het toetsingskader concreter uitgewerkt.

Provinciaal beleidsplan en beoordelingskader

Het beleidsplan Groen, Water en Milieu besteedt aandacht aan de vestiging van nieuwe energiecentrales in het Rijnmondgebied. In paragraaf 4.1 van het milieudeel van dit beleidsplan staat de volgende tekst:

(Begin citaat) Door de groeiende vraag naar elektriciteit en doordat de economische levensduur van bestaande centrales verstrijkt, valt op afzienbare termijn de bouw van nieuwe centrales te verwachten.

Op dit moment zijn door diverse partijen, soms concurrerende, initiatieven ontplooid voor eenheden gestookt op gas, kolen (plus deels biomassa en afval). Vooral de Maasvlakte is in beeld als mogelijke vestigingslocatie.

Gezien de lange levensduur van nieuwe centrales vindt de provincie dat deze aan hoge milieueisen moeten voldoen. Dat betekent:

- perspectief op zo laag mogelijke CO₂-emissies op basis van realistische scenario's voor een deels duurzame brandstofinzet, rekening houden met toekomstige afvang en opslag en/of hergebruik van CO₂;
- streven naar synergie (energie-uitwisseling) met bestaande en nieuwe activiteiten in het havengebied;
- een beperkte invloed op de lokale luchtkwaliteit en passend binnen de huidige en toekomstige nationale emissieplafonds voor verzurende stoffen en grootschalige luchtverontreiniging.

Wij verwachten van initiatiefnemers dat zij deze aspecten verder zullen uitwerken in het op te stellen MER-rapport. (Einde citaat).

Voor de beoordeling van nieuwe initiatieven voor elektriciteitscentrales hebben wij ook een beoordelingskader vastgesteld. Dit beoordelingskader is een verdere uitwerking van het beleid zoals beschreven in het provinciaal milieubeleidsplan. De ministeries van VROM en EZ zijn betrokken bij het opstellen van het beoordelingskader. In dit kader is opgenomen dat nieuwe elektriciteitsproductie nodig is door de groeiende vraag naar elektriciteit. De vestiging in het Rijnmondgebied heeft daarbij belangrijke voordelen voor nieuwe elektriciteitsproducenten. Het Rijnmondgebied biedt ook meer mogelijkheden voor warmtelevering door deze producenten en dat is ook een belangrijk milieuvoordeel. In dit gebied zijn namelijk al veel bedrijven gevestigd die mogelijk geïnteresseerd zijn in afname van warmte. Er zijn echter beperkingen in de beschikbare ruimte in het gebied. Ook het milieubeleid geeft beperkingen voor nieuwe elektriciteitsproducenten. In het beoordelingskader is voor nieuwe elektriciteitsproducenten vastgelegd wat de doelstellingen van de overheden zijn en hoe wij met deze doelstellingen omgaan in de milieuvergunning. De doelstellingen en de gevolgen voor de vergunning zijn beschreven in onderstaand citaat uit het beoordelingskader: (begin citaat)

1 *Emissie-eisen die in de milieuvergunning verplichtend kunnen worden opgenomen.*

De betrokken overheden vinden het gezien de beperkte milieuruimte in Rotterdam Rijnmond noodzakelijk dat binnen de mogelijkheden van de IPPC richtlijn de scherpste emissie-eisen worden voorgeschreven voor SO₂, NO_x en fijn stof. Voor de emissies van de andere stoffen die bij elektriciteitsproductie vrijkomen wordt vastgehouden aan het huidige beleid.

2. *Verplichtingen die energiebedrijven vrijwillig zijn aangegaan.*

De betrokken overheden vinden het meestoken van biomassa in kolencentrales wenselijk en verwachten dat de nieuwe centrales hiervoor geschikt zijn. De provincie zet zich er verder voor in duidelijke afspraken te maken over de randvoorwaarden om biomassa in te zetten. Indien overeenstemming wordt bereikt over een SO₂ convenant zullen de bedrijven deelnemen aan dit convenant.

3 *Voorbereiden op toekomstige ontwikkelingen.*

De overheden gaan er vanuit dat de CO₂-ruimte in de toekomst verder beperkt wordt en spreken de verwachting uit dat de nieuwe centrales zich maximaal inspannen om warmte te leveren ten bate van andere industriële bedrijven, ruimteverwarming en de glastuinbouw en dat de nieuwe centrales zo ver als mogelijk zijn voorbereid op CO₂ afvang- en opslag ("capture ready"). (Einde citaat).

Best beschikbare technieken

Op 1 december 2005 is de Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (verduidelijking in verband met de EG-richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging; vergunning op hoofdzaken/vergunning op maat) in werking getreden (Stb.2005, 432). Een belangrijk gevolg daarvan zijn de aanpassingen aan het toetsings- en begrippenkader voor vergunningverlening, voortvloeiend uit de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn. In deze vergunning is daarmee rekening gehouden.

Uit de gewijzigde Wet milieubeheer volgt dat het van belang is om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. Dat wordt gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor onderhavige inrichting, zijn de in artikel 5a.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) vermelde punten speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

In de zogenoemde BREF's (BAT Reference Documents) zijn voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de best beschikbare technieken weergegeven. De BREF's zullen worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de IPPC-richtlijn, maar zijn nog niet voor alle bedrijfstakken vastgelegd. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de best beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld. De BREF's zijn al deels in de NeR worden opgenomen, tesamen met een oplegnotitie. Op termijn zal dit proces worden voltooid. Van een BREF mag alleen gemotiveerd worden afgeweken.

Hoewel de BREF's zo veel mogelijk gericht zijn op een integrale behandeling en beoordeling van de milieuaspecten van bedrijven uit de betrokken sector, worden soms bepaalde relevante aspecten niet of niet volledig gedekt. Dit geldt vooral bij lokale aspecten als geluid, stank en externe veiligheid.

In Bijlage I van de IPPC-richtlijn is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen.

De activiteiten waarvoor E.ON deze deelrevisievergunning heeft aangevraagd vallen onder de volgende categorie: 1.1 (stookinstallaties met meer dan 50 MW vrijkomende warmte).

De volgende BREF's zijn van belang bij het bepalen van BBT voor E.ON:

- BREF grote stookinstallaties, juli 2006,
- BREF op- en overslag van bulkgoederen, juli 2006,
- BREF afvalbehandeling, augustus 2006,
- BREF afvalverbranding, augustus 2006,
- BREF koelsystemen, december 2001,
- BREF monitoring, juli 2003,
- BREF economie en "cross media", juli 2006.

Hierbij is de BREF grote stookinstallaties de belangrijkste. In hoofdstuk 4 van deze BREF wordt kolenverbranding behandeld en in hoofdstuk 8 wordt het meestoken van (afval)stoffen behandeld. Volgens hoofdstuk 8 is BBT bij meestoken gelijk aan BBT bij kolenverbranding. BBT in dit BREF gaat over de volgende onderwerpen.

- aanvoer en opslag van brandstoffen en meestookstoffen,
- verbranding,
- energiewinning,
- rookgasreiniging,
- water effluentreiniging,
- reststoffenopwerking.

De BREF op- en overslag van bulkgoederen beschrijft ook BBT voor de aanvoer en opslag van brandstoffen en meestookstoffen.

In paragraaf 6.5 van het MER heeft E.ON beschreven dat zij voldoen aan BBT volgens deze twee BREF's. Wij zijn het met E.ON eens dat wordt voldaan aan BBT. De emissie-eisen die volgen uit de rookgasreiniging en de aanvoer en opslag van brandstoffen en meestookstoffen zullen wij hieronder beoordelen bij de milieuaspecten.

De BREF afvalbehandeling geeft aanbevelingen over het accepteren van afvalstoffen en de bewerking van afvalstoffen om deze goed te kunnen verbranden. Voor het accepteren van afvalstoffen past het Nederlands beleid bij dit BREF. Hieronder bij afval gaan wij verder in op de acceptatie. Bij E.ON worden meestookstoffen verbrand die goed kunnen worden verbrand. Volgens de BREF afvalverbranding is dit BREF niet van toepassing voor het meestoken van afvalstoffen. Meestoken wordt behandeld in hoofdstuk 8 van de BREF grote stookinstallaties. Voor schone biomassa (witte lijst stoffen) is BBT voor meestoken gelijk aan BBT voor kolen stoken zoals beschreven in hoofdstuk 4 van de BREF. Dit is van toepassing op alle meestookstoffen met uitzondering van diermeel.

Voor meestookstoffen die niet op de witte lijst staan is dit ook van toepassing tenzij deze stoffen duidelijk meer verontreinigingen (vooral voor zware metalen) bevatten dan kolen. Diermeel is geen witte lijst stof en bevat meer chloride dan kolen. De HCl emissie blijft echter beperkt door een hoog verwijderingsrendement in de rookgasontzwavelingsinstallatie. Deze emissie en daarmee ook het meestoken van diermeel voldoet aan BBT. Overigens, deze definitieve versie van de BREF wijkt af van de versie die voor de vergunning van de bestaande kolencentrale is toegepast. Onze beoordeling is dan ook enigszins gewijzigd.

De BREF koelsystemen beschrijft dat doorstroomkoeling BBT is voor centrales aan zee. E.ON past doorstroomkoeling toe en voldoet daarmee aan BBT. BBT en de koeling wordt beoordeeld in de Wvo-beschikking.

Toepassing van Nederlands beleid en regels (milieujaarverslag, voorschriften voor meten van emissies, etc.) is een voldoende invulling van BBT volgens de BREF monitoring.

De BREF economie en "cross media" is alleen van toepassing als de aangevraagde activiteiten onvoldoende zijn behandeld in ander BREF's of in bijzondere situaties. Voor E.ON is dit BREF dan ook niet van toepassing.

Naast de BREF's gebruiken wij ook een aantal Nederlandse documenten (richtlijnen zoals PGS, NRB) waarin BBT is beschreven.

Bij BBT hoort ook een bedrijfsintern milieuzorgsysteem. Een milieuzorgsysteem hebben wij voorgeschreven in deze vergunning.

Milieuaspecten

Hieronder beschrijven wij het beleid en beoordelen wij de aanvraag voor de verschillende milieuaspecten.

Luchtemissie

Inleiding

De belangrijkste emissies komen uit de schoorsteen van de nieuwe eenheid. De luchtverontreinigende stoffen zijn: stikstofoxiden (aangeduid met NOx), zwaveldioxide (aangeduid met SO2), stof, koolmonoxide (aangeduid met CO), onverbrande koolwaterstoffen (aangeduid met CxHy), chloriden (aangeduid met HCl), fluoriden (aangeduid met HF). Ook zware metalen (kwik, cadmium en thallium en de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium), polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) en dioxinen worden geëmitteerd maar in een kleinere hoeveelheid.

Naast de emissies uit de schoorsteen zijn er nog enkele kleine emissiebronnen en diffuse emissie bij de opslag van kolen en restproducten. Deze emissies worden behandeld in onderdeel overige en diffuse emissies.

Beleid en regels voor luchtemissies

BBT en BREF's

De vergunningeisen moeten zijn gebaseerd op BBT. De BREF's worden gebruikt als hulpmiddel voor het bepalen van BBT.

Nederlandse besluiten

Voor elektriciteitscentrales die kolen stoken zijn grenswaarden aan de emissies gesteld in het Besluit Emissie-eisen Stookinstallaties A (BEES-A). Dit besluit is ook van kracht indien alleen schone meestookbrandstoffen worden meegestookt.

Indien naast kolen en schone meestookbrandstoffen ook meer vervuilde meestookbrandstoffen worden meegestookt zijn de grenswaarden van het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva) van kracht. Aangezien de aanvraag van E.ON ook betrekking heeft op het meestoken van vervuilde meestookstoffen is het Besluit verbranden afvalstoffen op deze aanvraag van toepassing. Het Bva geeft algemene direct werkende eisen. Deze eisen zijn minimeisen; als met BBT lagere emissies mogelijk zijn dan moet de emissie-eis zijn gebaseerd op die lagere emissie.

Minimalisatieverplichting

De NeR en het milieubeleidsplan van de provincie Zuid-Holland noemen een aantal stoffen waarvan de emissie moet worden geminimaliseerd. In het vervolg worden deze stoffen aangeduid met minimalisatieverplichte stoffen of mvp-stoffen.

Voor deze stoffen moet blijvend gestreefd worden naar een zo laag mogelijke emissie (nulemissie). Paragraaf 3.2.1 van de NeR bevat een opsomming van ongeveer 70 stoffen waarvan de emissie moet worden geminimaliseerd.

Volgens het milieubeleidsplan van de provincie Zuid-Holland moet ook de emissie van zeven andere stoffen waaronder arseen, cadmium, kwik, lood en PAK's worden geminimaliseerd. Hoe invulling moet worden gegeven aan de minimalisatieverplichting is in de NeR omschreven in het vijfstappenplan van paragraaf 3.2.1 en bijlage 4.15. Dit stappenplan houdt het volgende in.

- Stap 1: Vaststellen van de emissiesituatie van het bedrijf
De vergunningaanvrager geeft informatie over de emissiesituatie van het bedrijf.
- Stap 2: Vooronderzoek
De vergunningaanvrager voert een vooronderzoek uit naar de mogelijkheden om de emissies van MVP stoffen stop te zetten of te reduceren.
- Stap 3: Immissietoets
De immissietoets is de vergelijking van het verwachte immissieniveau van de MVP stoffen in het leefmilieu (bodem, lucht en water in de buurt van de bron) met een wettelijke grenswaarde of een andere kwaliteitsnorm.
- Stap 4: Implementatie en maatregelen
Op basis van stap 2 en stap 3 bepalen vergunningaanvrager en -verlener in overleg hoe de emissie gereduceerd gaat worden. Hierbij maken ze een keuze uit de beschikbare technieken. Is een beslissing nog niet mogelijk, dan worden er afspraken gemaakt over een vervolgonderzoek.
- Stap 5: Onderzoeksverplichting en Periodieke herbeoordeling
MVP betekent een continu streven naar vermindering/voorkoming van de emissie. Dat gebeurt door voortdurend te onderzoeken hoe de emissies van de te emitteren MVP stoffen verder gereduceerd kunnen worden.
Elke 5 jaar wordt het stappenplan opnieuw doorlopen.

Nationale emissie doelstellingen

Als gevolg van de EG richtlijn Nationale Emissie Plafonds (de NEC richtlijn) gelden in Nederland met ingang van 2010 nationale plafonds voor de stoffen SO₂, NO_x, VOS en ammoniak. Door de staatssecretaris van milieu is in een nota een verdeling van de plafonds over de verschillende industriële sectoren beschreven. In die nota doet de staatssecretaris ook een voorstel voor de verdeling van het aan de industrie toegedachte gedeelte over de verschillende branches van de industrie. Ook aan de producenten van energie is een SO₂ deelplafond toegewezen. Voor de energieproducenten is het plafond voor NO_x en SO₂ mogelijk een knelpunt. Vooralsnog ziet het er naar uit dat met toepassing van BBT de energiesector haar plafond niet zal halen. Voor de nieuwe centrale van E.ON zullen we scherpe emissie-eisen opnemen zoals in ons beoordelingskader is opgenomen. Met NO_x-emissiehandel en met een convenant voor de SO₂ emissie van bestaande en nieuwe elektriciteitsproducenten wil de rijksoverheid bereiken dat het plafond voor de energieproducenten wordt gehaald. Mocht het plafond niet worden gehaald dan kan, na verdeling van het plafond naar de verschillende producenten, de vergunning voor E.ON worden aangepast.

CO₂ en NO_x emissiehandel

De centrale van E.ON valt onder de regelingen van hoofdstuk 16 van de Wet milieubeheer inzake de emissiehandel voor CO₂ (met ingang van 1 januari 2005) en NO_x (met ingang van 1 juni 2005). Ingevolge de regels voor de CO₂ emissiehandel is de emissie van CO₂ en het energieverbruik van de inrichting geen onderwerp van de vergunning ingevolge artikel 8.1 of 8.4 van de Wet milieubeheer.

Deze onderwerpen komen in de onderhavige vergunning derhalve niet aan de orde. De regelgeving voor NO_x kent deze beperking niet. Voor de emissie van NO_x zullen wij dus ingevolge hoofdstuk 8 van de Wet milieubeheer en de IPPC richtlijn voorschriften in de vergunning moeten opnemen die voldoen aan de best beschikbare technieken.

Provinciaal beleid

Bij de beoordeling van de nieuwe kolencentrale hanteren wij ons beoordelingskader. Dit kader gaat uit van emissies voor SO₂, NO_x en fijn stof die aan de onderkant liggen van de emissies die horen bij BBT volgens de BREF grote stookinstallaties. Deze emissies zijn haalbaar voor een nieuw te bouwen centrale waarin BBT wordt toegepast. Ook de luchtkwaliteit in het Rijnmondgebied is een reden om te streven naar lage emissies. Voor de overige emissies volgen wij het landelijk beleid. Het provinciale beleidsplan kent nog wel een verdergaand streven naar beperking van de emissies van prioritaire stoffen.

Grenswaarden aan de luchtkwaliteit

In Nederland zijn luchtkwaliteitsgrenswaarden van kracht voor zwaveldioxide, stikstofoxide, zwevende deeltjes (fijn stof), benzeen, lood en koolmonoxide. Deze grenswaarden zijn opgenomen in het Besluit luchtkwaliteit (Blk).

Bij het beoordelen van een vergunningaanvraag moet worden nagegaan welke bijdrage de verschillende emissies leveren aan de heersende luchtkwaliteit. Bij een relatief hoge bijdrage en als de luchtkwaliteitseisen worden overschreden moet worden nagegaan of er emissiebeperkende technieken toepasbaar zijn die verder gaan dan BBT.

Voor het risico van de blootstelling aan een groot aantal prioritaire stoffen wordt in Nederland een risicobeleid gehanteerd. (Zie de nota van VROM (2001) : "Emissiereductiedoelstellingen voor prioritaire stoffen".) Voor deze stoffen is een zogenaamde MTR-waarde (MTR=Maximaal Toelaatbaar Risico) en een streefwaarde vastgesteld. Indien voor een stof op een bepaalde plaats de MTR-waarde wordt overschreden, moet de bijdrage van een nieuwe bron kritisch worden bezien. Gaat het hierbij om een belangrijke bijdrage, dan moet worden bezien of verdergaande emissiebeperking dan met de best beschikbare technieken mogelijk is. Is de toepassing van verdergaande technieken niet mogelijk, dan moet de emissie niet worden toegestaan. Gaat het om een geringe toename die geen belangrijke bijdrage levert aan de opvulling of overschrijding van de MTR-waarde, dan kan de emissie worden toegestaan met gebruik maken van de toepassing van de best beschikbare technieken.

Afleiden van emissie-eisen uit het beleid en regels

De nieuwe koleneenheid van E.ON wordt voorzien van een elektrofilter, een DeNO_x-installatie en een ontzwavelingsinstallatie. Met deze installaties past E.ON BBT toe. De emissie-eisen voor de vergunning die passen bij de toepassing van BBT leiden wij af uit de aanvraag, ons beoordelingskader en de BREF Grote stookinstallaties. De emissies van het beoordelingskader liggen aan de lage kant van de emissies die in de BREF worden genoemd. De aangevraagde emissies voldoen aan dit beoordelingskader. De aangevraagde emissies passen goed bij de prestaties die met een elektrofilter, DeNO_x- en ontzwavelingsinstallatie (deze technieken zijn samen BBT) kan worden bereikt. De emissie-eisen zijn daarom afgeleid uit de aangevraagde emissie. Ook het BREF en het Bva geven emissies waarmee bij vergunningverlening rekening moet worden gehouden. Bij deze emissies worden verschillende middelingen toegepast. Het beoordelingskader en de aanvraag gaan uit van jaargemiddelde emissies. Hierbij worden emissies bij storingen meegerekend bij het bepalen van het gemiddelde. Het BREF gaat uit van daggemiddelde emissie waarbij storingen niet meetellen.

De emissie-eisen van de vergunning passen bij de emissies van het BREF. De eisen van het Bva zijn minder streng dan de vergunningeisen. Wij mogen strengere eisen dan de eisen van het Bva in de vergunning opnemen. Daarom hebben wij de emissie-eisen niet gebaseerd op het Bva. Na de keuze van de emissie-eisen die passen bij BBT gaan wij verderop in de overwegingen na of de minimalisatieverplichting of de luchtkwaliteit leidt tot strengere vergunningeisen.

Emissie-eisen gebaseerd op BBT

SO₂

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 40 mg/m³. De rookgasontzwaveling heeft een jaargemiddeld verwijderingsrendement van 98%. De aangevraagde emissie past in ons beoordelingskader waarin een jaargemiddelde emissie van 20 tot 40 mg/m³ is opgenomen. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen.

De maximale daggemiddelde emissie zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door kleine storingen en fluctuaties in het zwavelgehalte in kolen. In de vergunning hebben wij hiervoor een daggemiddelde emissie-eis opgenomen van 60 mg/m³.

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan 60 mg/m³, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

NO_x

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 65 mg/m³. De DeNO_x installatie heeft een jaargemiddeld verwijderingsrendement van 90%. De aangevraagde emissie past in ons beoordelingskader waarin een jaargemiddelde emissie van 30 tot 75 mg/m³ is opgenomen. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen.

De maximale daggemiddelde emissie zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door kleine storingen (bijvoorbeeld door verminderde activiteit van de katalysator vlak voor vervanging van de katalysator). In de vergunning hebben wij hiervoor een daggemiddelde emissie-eis opgenomen van 100 mg/m³.

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan 100 mg/m³, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

Stof

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 3 mg/m³. De aangevraagde emissie past in ons beoordelingskader waarin een jaargemiddelde emissie van 1 tot 3 mg/m³ is opgenomen. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen.

De maximale daggemiddelde emissie zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door kleine storingen in het elektrofilter of rookgasontzwaveling. In de vergunning hebben wij hiervoor een daggemiddelde emissie-eis opgenomen van 8 mg/m³.

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan 8 mg/m³, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

NH₃

Conform de BREF Grote stookinstallaties wordt een maximale daggemiddelde emissie van NH₃ voorgeschreven van 5 mg/m³.

CO

De emissie van CO heeft geen belangrijke gevolgen voor het milieu. Volgens de BREF Grote stookinstallaties ligt de emissieconcentratie tussen 30 en 50 mg/m³.

E.ON moet haar verbrandingsproces zo regelen dat de daggemiddelde concentratie onder de 50 mg/m³ blijft.

HCl

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 3 mg/m³. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen.

De maximale daggemiddelde emissie zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door fluctuaties in het chloorgehalte in de kolen. In de vergunning hebben wij hiervoor een daggemiddelde emissie-eis opgenomen van 6 mg/m³. Dit past nog bij de emissie volgens de BREF Grote stookinstallaties (1-10 mg/m³ daggemiddeld).

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan 6 mg/m³, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

HF

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 0,44 mg/m³. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen.

De maximale emissie bij een periodieke meting zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door fluctuaties in het fluorgehalte in de kolen. In de vergunning hebben wij hiervoor een emissie-eis voor elke periodieke meting opgenomen van 0,9 µg/m³. Dit past bij de emissie volgens de BREF Grote stookinstallaties (1-5 mg/m³ daggemiddeld).

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan 0,9 mg/m³, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

Som van 9 zware metalen van het Bva

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 4,8 µg/m³. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen. Volgens de BREF Grote stookinstallaties is toepassing van BBT voor de stofemissie ook BBT voor de emissie van zware metalen. De emissie van zware metalen wordt dan bepaald door de stofemissie en het metaalgehalte in de kolen en de meestookstoffen.

De maximale emissie bij een periodieke meting zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door kleine storingen in het elektrofilter of rookgasontzwaveling en door fluctuaties in metaalgehalte van kolen en meestookstoffen. In de vergunning hebben wij hiervoor een emissie-eis voor elke periodieke meting opgenomen van 9,6 µg/m³.

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan 9,6 µg/m³, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

Cd en Tl

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is 0,09 µg/m³. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen. Volgens de BREF Grote stookinstallaties is toepassing van BBT voor de stofemissie ook BBT voor de emissie van zware metalen. De emissie van zware metalen wordt dan bepaald door de stofemissie en het metaalgehalte in de kolen en de meestookstoffen.

De maximale emissie bij een periodieke meting zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door kleine storingen in het elektrofilter of rookgasontzwaveling en door fluctuaties in metaalgehalte van kolen en meestookstoffen. In de vergunning hebben wij hiervoor een emissie-eis voor elke periodieke meting opgenomen van 0,18 µg/m³.

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan $0,18 \mu\text{g}/\text{m}^3$, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

Kwik

De aangevraagde jaargemiddelde emissie is $2,4 \mu\text{g}/\text{m}^3$. In de vergunning hebben wij de aangevraagde emissie-eis overgenomen. Volgens de BREF Grote stookinstallaties is toepassing van BBT voor de stofemissie ook BBT voor de emissie van zware metalen. De emissie van zware metalen wordt dan bepaald door de stofemissie en het metaalgehalte in de kolen en de meestookstoffen.

De maximale emissie bij een periodieke meting zal hoger liggen dan de jaargemiddelde emissie door fluctuaties in het kwikgehalte van de kolen. In de vergunning hebben wij hiervoor een emissie-eis voor elke periodieke meting opgenomen van $4,8 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Voor grotere storingen waarbij E.ON niet kan voldoen aan $4,8 \mu\text{g}/\text{m}^3$, heeft het Bva een storingsregeling voor maximaal 60 uur per jaar.

Dioxinen

De emissie van dioxinen wordt periodiek gemeten. Het meetresultaat mag niet meer zijn dan $0,006 \text{ ng TEQ} / \text{m}^3$.

Aanvullende eisen uit minimalisatieverplichting

E.ON emitteert de volgende mvp-stoffen: dioxinen en furanen van halogenen, PAK's, benzeen, beryllium en haar verbindingen, chroom VI en haar verbindingen, arseen en haar verbindingen, lood en haar verbindingen, cadmium en haar verbindingen en kwik en haar verbindingen.

In deze vergunningprocedure is het vijfstappenplan als volgt toegepast.

- E.ON heeft stap 1 uitgevoerd; in de vergunningaanvraag zijn de emissies van de mvp-stoffen beschreven.
- Stap 2 is voldoende ingevuld door de informatie in de aanvraag met een beschrijving van de emissies en van de voorgenomen maatregelen om de emissies te verminderen.
- In stap 3 moet worden nagegaan of de emissies van de mvp-stoffen geen problemen opleveren voor de luchtkwaliteit in de omgeving van de kolencentrale. Deze stap is uitgewerkt bij onderdeel luchtkwaliteit in de omgeving van de centrale.
- In stap 4 beoordelen wij welke technieken voor emissievermindering in redelijkheid kunnen worden toegepast. Bij onvoldoende gegevens kan het nodig zijn om verder onderzoek te doen. Stap 4 is hieronder verder uitgewerkt.
- Volgens stap 5 moet eens in de vijf jaar worden onderzocht hoe de emissies van mvp-stoffen kunnen worden verminderd. Dit is in de vergunning voorgeschreven. Op basis van het onderzoeksrapport zullen wij een besluit nemen of een verdere emissievermindering een redelijke eis is.

Stap4 voor de emissie van dioxinen

Door gunstige procescondities in een kolencentrale is de vorming van dioxinen gering. Dioxinen worden vooral gevormd bij roetvorming en als de rookgassen langzaam afkoelen.

Aanwezigheid van chloor is geen kritische factor; er is altijd voldoende chloor aanwezig. De rookgassen bij E.ON koelen snel af en daarom worden er bijna geen dioxinen gevormd. E.ON controleert haar verbrandingsproces en streeft naar volledige verbranding en geringe roetvorming. Deze controle en het regelmatig meten van de emissie van dioxinen geven een voldoende invulling van het streven naar emissievermindering.

Vanwege de lage emissievracht zijn aanvullende reinigingstechnieken niet kosten-effectief.

Stap 4 voor de emissie van PAK's en benzeen

Er zijn enkele emissiemeetresultaten van PAK's bekend in kolencentrales. De emissie van benzeen wordt veelal geschat met een emissiefactor. De concentraties in de rookgassen zijn gering. PAK's en benzeen worden vooral gevormd bij onvolledige verbranding. E.ON controleert haar verbrandingsproces en streeft naar volledige verbranding. In combinatie met regelmatige emissiemetingen is dit een voldoende invulling van het streven naar emissievermindering. Toepassing van aanvullende reinigingstechnieken is niet kosteneffectief.

Stap 4 voor de emissie van de volgende stoffen en hun verbindingen: beryllium, chroom VI, arseen, lood en cadmium.

De emissies van deze stoffen worden vooral bepaald door de samenstelling van de kolen en de meestookstoffen en de toegepaste rookgasreinigingstechniek. Deze stoffen zijn gebonden aan vlieggas. Technieken om de emissie van vlieggas te verminderen zullen ook de emissies van deze stoffen verminderen. Bij E.ON wordt de emissie van vlieggas verminderd door toepassing van een elektrofilter en wastorens van de rookgasontzwaveling. Voor deze installaties zijn moderne ontwerpen gebruikt met een goede milieuprestatie. In de vergunning hebben wij de scherpe emissie-eisen voor stof uit ons beoordelingskader overgenomen.

Verder zal E.ON het functioneren van het elektrofilter goed controleren en bij mindere prestaties maatregelen nemen. Bij emissiemetingen zal ook het functioneren van de wastorens worden gecontroleerd.

Door de scherpe vergunningeisen voor stof vinden wij dat extra reinigingstechnieken voor zware metalen niet redelijk zijn. Nadat de nieuwe koleneenheid een aantal jaren in bedrijf is geweest en emissiemeetresultaten voor fijn stof en zware metalen bekend zijn, is het zinvol om technieken voor verdere emissievermindering te onderzoeken. Dit onderzoek hoort bij stap 5 van de minimalisatieverplichting en is in de vergunning voorgeschreven.

Stap 4 voor de emissie van kwik en haar verbindingen

De beoordeling bij stap 4 voor beryllium en haar verbindingen, etc. is voor een deel ook van toepassing op kwik. Maar bij kwik is ook de gasvormige emissie van belang. Hierdoor is het verwijderingsrendement voor kwik veel lager dan voor vlieggas. Wij vinden het gewenst dat bij het ontwerp van de nieuwe koleneenheid verder onderzoek wordt gedaan naar mogelijke technieken voor verdere vermindering van de kwikemissie. Dit onderzoek is in de vergunning voorgeschreven.

Bij stap 4 moeten wij ook nagaan of inzet van schonere kolen of meestookstoffen mogelijk is om daarmee de emissie te verminderen. Het verbranden van schonere kolen en meestookstoffen heeft alleen invloed op de mvp-stoffen: Be, Cr, As, Pb, Cd en Hg. De emissies van de andere mvp-stoffen wordt bepaald door het verbrandingsproces en niet door de kwaliteit van kolen en meestookstoffen. Bij de inkoop van kolen wordt E.ON beperkt door een aantal randvoorwaarden; de kolen moeten passen bij de ketels waardoor er eisen moeten worden gesteld aan de stookwaarde en de vluchtigheid. Er gelden ook randvoorwaarden voor het zwavelgehalte; dit gehalte mag niet te hoog zijn zodat de SO₂ emissie beperkt blijft en niet te laag omdat dan de stofvangst in het elektrofilter minder goed is. Door deze randvoorwaarden is het niet mogelijk om alleen kolen te kopen met lage gehalten aan mvp-stoffen. Wij gaan er vanuit dat de samenstelling van de kolen die E.ON verbrandt gelijkwaardig blijft aan de samenstelling van de kolen die in het verleden zijn verstoekt. E.ON zal in het milieujaarverslag rapporteren over de samenstelling van de kolen en ontwikkelingen daarin.

De stoffen die E.ON wil meestoken zijn vooral schone biomassa (diverse stoffen van biologische oorsprong waarin eventuele verontreinigingen van natuurlijke oorsprong zijn, deze biomassa wordt in Nederland aangeduid met witte lijst stoffen). Verder wil E.ON diermeel meestoken. De biomassa en het diermeel bevatten geringe gehalten zware metalen en er is geen bezwaar om deze stoffen mee te stoken.

Het blijkt dat in de meestookstoffen meer cadmium aanwezig is dan in het kolenpakket dat wordt gestookt. Deze hogere aanwezigheid van cadmium geldt voor alle plantaardig materiaal. De cadmium die de ketels binnenkomt wordt voor een groot deel tegengehouden in de elektrofilters omdat de cadmium zich hecht aan stof. De efficiency voor het afvangen van stof door de elektrofilters ligt boven de 99,95%. De toename van de emissie van cadmium is dan ook gering en vinden wij acceptabel.

Luchtkwaliteit in de omgeving van de centrale

Besluit luchtkwaliteit

De grenswaarden voor de luchtkwaliteit uit het Besluit luchtkwaliteit van 20 juni 2005 worden door ons in acht genomen.

De grenswaarden geven een niveau van de buitenluchtkwaliteit aan dat, in het belang van de bescherming van het de gezondheid van de mens en van het milieu in zijn geheel, binnen een bepaalde termijn moet zijn bereikt. In beginsel dienen de "best beschikbare technieken" te worden voorgeschreven. Worden desondanks overschrijdingen van luchtkwaliteitsnormen verwacht dan is het zoeken naar aanvullende eisen of alternatieven geboden.

E.ON stoot een aantal stoffen uit waarvoor in het Besluit luchtkwaliteit grenswaarden zijn gesteld, te weten zwaveldioxide, stikstofoxiden, enkele zware metalen (lood en cadmium), koolmonoxide, benzeen en zwevende deeltjes (fijn stof, PM10). Voor zwaveldioxide, koolmonoxide, benzeen en lood en cadmium zijn zowel de achtergrondconcentraties als de toekomstige bijdragen van E.ON dermate laag dat aan de normen wordt voldaan. Voor stikstofdioxide en fijn stof zijn verspreidingsberekeningen uitgevoerd teneinde te bepalen wat de invloed is van de bedrijfsactiviteiten van E.ON op de immissieniveaus in de omgeving (achtergrondniveau). In onderstaande tabel zijn de resultaten van de berekeningen weergegeven.

Hierbij is uitgegaan van de in het MER berekende bijdragen en van de meest recente (in 2007) door het MNP gepubliceerde achtergronden en de nieuwe omrekening van concentraties naar dagwaarde overschrijdingen (Infomil: "relatie 2006"). In het MER werd nog gebruik gemaakt van niet officieel gepubliceerde, maar door VROM in afwachting van de officiële publicatie goedgekeurde, achtergronden. De conclusies zijn in beide gevallen hetzelfde. Opgemerkt moet worden dat in de tabel de zeezout aftrek nog niet verwerkt is: voor de component fijn stof is de milieurimte dus nog iets groter dan hier aangegeven.

Concentraties NO₂/NO_x en PM₁₀ in 2010 (Op basis van GCN 2007)

Stof	Grenswaarde	Oostvoorne		Hoek van Holland		Maximum (Beerkanaal- Yangtzehaven)	
		Immisie bijdrage µg/m ³	Concen- tratie µg/m ³	Immisie bijdrage µg/m ³	Concen- tratie µg/m ³	Immisie bijdrage µg/m ³	Concen- tratie µg/m ³
NO ₂ /NO _x	40 (jaar- gemiddelde in µg/m ³)	0,3	18,5	0,18	22,98	0,43	19,73
PM ₁₀	40 (jaar- gemiddelde in µg/m ³)	0,024	25,224	0,017	29,217	0,35	29,85
PM ₁₀	35 (dag- gemiddelden met meer dan 50 µg/m ³ per jaar)	0,06 extra dag	16 dagen	0,06 extra dag	28 dagen	1,24 extra dag	30 dagen

Als bijdrage is genomen, de totale bijdrage van de E.ON-centrale, dus de bestaande kolencentrale en de aangevraagde derde koleneenheid. In deze vergunning moet alleen de bijdrage van de uitbreiding met de derde koleneenheid worden beoordeeld. De extra invloed als gevolg van de uitbreiding is minder dan de helft van de bijdragen die in bovengenoemde tabel vermeld staan.

Voor de verspreiding van de potentiële diffuse emissies van kolenstof is een aparte berekening gemaakt. De invloed van deze kolenopslag is zeer lokaal van aard en de bijdrage aan fijn stof in de dichtstbijzijnde woongebieden is kleiner 0,036 µg/m³. Ook deze bijdrage is zeer gering en past ruimschoots binnen de berekende milieuruimte.

De uitbreiding heeft ook een geringe verkeersaantrekkende werking (scheepvaart en wegverkeer). Gelet op de aanwezige milieuruimte in de omgeving van de inrichting leidt dit niet tot normoverschrijdingen.

In de omgeving van E.ON vinden nog meer ontwikkelingen plaats (Maasvlakte 2, mogelijke komst Electrabel). Het voorgenomen initiatief blijft ruim binnen de milieuruimte zoals die op grond van de officiële prognoses is vastgesteld, ook als rekening wordt gehouden met andere verwachte ontwikkelingen in dit gebied.

Cumulatie van bronnen.

Volgens het meet- en rekenvoorschrift dient bij het beoordelen van een initiatief de GCN (grootschalige concentraties Nederland) als achtergrond te worden gebruikt. In de GCN zijn alle in dat gebied bekende concentratiebijdragen verwerkt. Weliswaar niet in detail, maar in een grootschalige berekening. Voor deze aanpak is gekozen omdat het anders buitengewoon complex wordt om een luchtonderzoek te doen. Nu worden de te gebruiken achtergronden jaarlijks eenmalig door MNP/RIVM bepaald en ter beschikking gesteld voor het onderzoek van individuele activiteiten/wegen.

Voor toekomstige situaties wordt een GCN gemaakt met een datum in de toekomst. Deze wordt gerealiseerd door de bestaande GCN van een voorbij jaar te schalen met de verwachte ontwikkelingen in de uitstoot in elke sector. Bijvoorbeeld, de groeiende vraag naar elektriciteit wordt vertaald naar een emissie ontwikkeling (enerzijds groei, anderzijds zich verder ontwikkelende techniek) van bestaande elektriciteitscentrales.

De toekomstige GCN in het Maasvlakte gebied houdt dus al rekening met groeiende ontwikkelingen in de energiesector. Uiteraard kan in toekomstige GCN-s niet de exacte locatie en omvang van alle nieuwe ontwikkelingen worden voorzien en lokaal zullen er over- en onderschattingen zijn maar veranderende emissies in de elektriciteit sector zijn in de scenario's verdisconteerd.

De vraag of cumulatie onderzocht is kan dus met ja beantwoord worden: in zijn algemeenheid zit dat in de systematiek waarmee in Nederland het luchtonderzoek volgens het meet- en rekenvoorschrift uitgevoerd wordt. Maasvlakte 1 is echter een specifiek geval gelet op de mogelijke ontwikkeling van een aangrenzend geheel nieuw havenindustriegebied. Vanuit het MER voor Maasvlakte 2 blijkt echter dat er milieuruimte is om Maasvlakte 2 aan te leggen en in gebruik te nemen, rekening houdend met de autonome ontwikkelingen zoals die in GCN voorspeld worden op Maasvlakte 1. In dit concrete geval is dus expliciet gekeken naar de milieueffecten van een compleet in gebruik zijnd nieuw havenindustriegebied naast een bestaand havenindustriegebied. Als daar aanleiding voor is wordt het cumulatieaspect dus ook in meer detail bekeken.

Fluoriden

De achtergrondconcentratie in Nederland en in de omgeving van E.ON ligt nu rond de MTR. Hierbij zijn deze concentraties bepaald met kalkpapiermethode. Met deze methode worden fluorverbindingen in de lucht op een filterpapier gevangen. De luchtconcentratie wordt afgeleid uit de gewichtstoename van het filter met een formule. Deze formule is met proefresultaten bepaald en berekent een luchtconcentratie met een beperkte nauwkeurigheid. In 2003/4 is bij Vlaardingen een concentratie bepaald die ligt boven de MTR voor fluoriden. In de jaren daarvoor was er geen sprake van de overschrijding van de MTR. Wij zien nu geen problemen bij incidentele overschrijdingen van de MTR. Indien er gedurende langere tijd overschrijdingen van de MTR worden geconstateerd, zullen er aanvullende maatregelen worden voorgeschreven bij de bedrijven die HF emitteren. E.ON is dan niet het eerste bedrijf dat voor aanvullende maatregelen in aanmerking komt.

Kolen bevatten fluoriden die voor een klein deel in de atmosfeer terechtkomen. De bijdrage van E.ON aan de immissie in de omgeving van de Maasvlakte maximaal $0,0037 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Dit maximum ligt op de Maasvlakte. In Hoek van Holland en Oostvoorne is de bijdrage van E.ON maar 5% van de MTR. Daarom vinden wij het niet nodig om extra emissievermindering van E.ON te vragen.

Waterstofchloride

Voor deze stof is geen MTR opgesteld. De luchtverontreiniging met zoutzuur in Nederland is geen aandachtspunt in het milieubeleid. De luchtverontreiniging met zoutzuur (inclusief de bijdrage van E.ON) is ongeveer 1% van de MAC-waarde van $8 \text{ mg}/\text{m}^3$. Deze MAC-waarde is de maximaal aanvaarde concentratie voor werknemers. Eigenlijk is deze MAC-waarde niet geschikt voor een beoordeling van de milieugevolgen. Er zijn echter geen andere normen. De luchtverontreiniging ligt ruim onder de MAC-waarde en daarom verwachten wij geen gezondheidseffecten.

Zware metalen

De bijdrage van E.ON aan de luchtverontreiniging in de omgeving is zo laag ten opzichte van de achtergrondconcentraties dat er geen MTR-waarden zullen worden overschreden, zie paragraaf 5.2.3.2 van het MER. Wij verwachten daarom geen effecten van de luchtverontreiniging door zware metalen.

Dioxinen, PAK's

De bijdrage van E.ON aan de luchtverontreiniging in de omgeving voor beide stoffen zijn minder dan 0,01% van de lage achtergrondconcentraties. Wij verwachten daarom geen effecten van de luchtverontreiniging door dioxinen.

Conclusie

Voor de meeste in het Besluit luchtkwaliteit geregementeerde stoffen treden er geen problemen op in het Rijnmondgebied. Mogelijk uitzonderingen zijn doorgaans stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Voor alle stoffen, inclusief NO₂ en PM₁₀ wordt in het jaar 2010 voldaan aan de eisen die daaraan gesteld worden. Enerzijds omdat de bijdrage van E.ON zeer beperkt is, anderzijds omdat de achtergrondconcentraties voldoende laag zijn. 2010 wordt als toetsjaar gebruikt omdat het hier om een toekomstige ontwikkeling gaat.

Bepalen emissies en toetsen aan eisen

Het meten van de emissies moet voldoen aan de eisen van het Bva. Het Bva stelt eisen aan de frequentie van het meten en dat het meten moet voldoen aan gebruikelijke meetnormen. De BREF monitoring bevat gelijkwaardige eisen aan het meten als de eisen uit het Bva.

Naast emissiemetingen berekent E.ON ook emissies op basis van de samenstelling van de kolen en het meestookpakket. Hierbij worden modellen gebruikt die zijn beschreven in bijlage E van het MER. Deze modellen zijn volgens ons voldoende betrouwbaar. De resultaten van deze modellen worden regelmatig vergeleken met emissiemeetresultaten en bij systematische afwijkingen worden de modellen aangepast.

Verder bewaakt E.ON bij haar procescontrole het functioneren van emissiebeperkende voorzieningen.

Continue emissiemetingen worden uitgevoerd voor SO₂, NO_x, stof, C_xH_y, CO en HCl. Met de meetresultaten moet E.ON een jaargemiddelde emissie bepalen. Deze jaargemiddelde emissie moet voldoen aan de voorschriften van hoofdstuk luchtemissies.

De emissie van fluoriden, zware metalen en dioxinen worden periodiek gemeten met een frequentie die voldoet aan het Bva. Voor deze stoffen moet de emissie worden berekend met een emissiemodel van bijlage E van het MER. Deze berekende emissie moet voldoen aan de jaargemiddelde emissie-eisen. De meetresultaten moet worden gebruiken om het emissiemodel te toetsen aan de werkelijkheid.

Overige en diffuse emissies

E.ON vraagt enkele kleine bronnen aan. Het gaat om de volgende bronnen:

- hulpmotoren,
- nooddiesels,
- enkele doekenfilters bij opslagsilo's.

De bedrijfstijd van de hulpmotoren en de nooddiesels is zo laag dat het voorschrijven van emissie-eisen en het meten van de emissie niet nodig is. Voor de bouw stuurt E.ON een voorstel ter goedkeuring met de emissies van deze installaties.

E.ON zal bij de bedrijfsvoering van deze bronnen zich moeten houden aan de beschrijving van de aanvraag. Dit is als algemeen voorschrift vastgelegd. Verder is het vanzelfsprekend dat deze installaties goed worden onderhouden en normaal moeten functioneren.

De stofemissie uit de doekenfilters zal volgens de aanvraag maximaal 5 mg/m³ zijn en dat is in overeenstemming met de NeR. Verder zal E.ON de goede werking van deze doekenfilters moeten controleren.

Bij de op- en overslag van kolen, vliegias, meestookstoffen, etc. zullen ook diffuse emissies optreden. In de NeR zijn bijzondere regelingen opgenomen betreffende (diffuse) stofemissies bij de verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede de opslag van stuifgevoelige stoffen. Aan inrichtingen waarbinnen stuifgevoelige stoffen worden opgewerkt, geproduceerd, getransporteerd, geladen, gelost en/of opgeslagen, worden eisen ter vermindering van de stofemissies gesteld. Ten aanzien van de diffuse emissies moeten alle maatregelen getroffen worden zoals opgenomen in de hiervoor genoemde bijzondere regelingen van de NeR. Indien ondanks de getroffen maatregelen stofverspreiding zal plaatsvinden is ons uitgangspunt dat op twee meter afstand van de bron geen visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. Dit uitgangspunt wijkt af van de NeR, waarin als uitgangspunt wordt gehanteerd dat geen direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. Doel van deze afwijking is het voorkomen van situaties waarin weliswaar sprake is van direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding, maar waarin handhaving onredelijk zou zijn. Pas bij stofverspreiding die nog op twee meter vanaf de bron visueel waarneembaar is moet voor hinder buiten de inrichting worden gevreesd en zal - voor zover noodzakelijk - worden gehandhaafd.

Geur

Het beleid van de provincie Zuid-Holland is opgenomen in de nota "Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak" van augustus 1995 en is een uitwerking van het stankbeleid van de minister en stemt overeen met de hoofdstukken over geur in de Nederlandse emissie Richtlijnen (NeR). In het landelijk geurbeleid en in het provinciaal Zuid-Holland beleid is nadrukkelijk uitgesproken dat een speciale aanpak nodig is voor complexe industriegebieden, zoals onder andere het Rijnmondgebied. De aanwezigheid van een grote hoeveelheid geurbronnen op een relatief klein gebied maakt het noodzakelijk om rekening te houden met een reeds aanwezige (hoge) geurbelasting. In de beleidsregels "Geuraanpak kerngebied Rijnmond" van 5 juli 2005 (hierna te noemen "Geuraanpak") is de speciale aanpak van geur binnen een "kerngebied" nader uitgewerkt.

De Geuraanpak is gebaseerd op het gegeven dat er in het kerngebied binnen de Rijnmond reeds sprake is van hinder als gevolg van cumulatie van geur afkomstig van een groot aantal bronnen. In een zwaar belast gebied als het Rijnmondgebied is het daarom van belang dat niet elk bedrijf de "geurruimte" gaat opvullen door precies uit te rekenen bij welke uitworp (van het individuele bedrijf) er bij de dichtbijgelegen woonbebouwing nog net geen sprake is van geurhinder.

Uitgangspunt van het beleid is het voorkomen van nieuwe hinder. Dit wordt voor het kerngebied nader vertaald in "het voorkomen van (nieuwe) hinder ten gevolge van cumulatie van meerdere geurbronnen".

Uitgangspunt bij vergunningverlening in het kerngebied van de Rijnmond is het toepassen van BBT, conform de IPPC richtlijn.

Het toepassen van de BBT moet leiden tot het gebruik van die techniek die een zodanige emissiereductie tot gevolg heeft dat bedrijven hun eventuele aanwezige bijdragen van geur aan de reeds aanwezige hoge geurbelasting in het Rijnmondgebied minimaliseren. Hierbij wordt het streven gehanteerd dat buiten de terreingrens geen geur afkomstig van de inrichting waarneembaar mag zijn. Hiervoor is een afwegingsprocedure Geuraanpak kerngebied Rijnmond opgesteld. In de Geuraanpak is een afwegingsprocedure opgenomen om te komen tot een voor de (individuele) situatie geschikt maatregelniveau.

In afnemende bescherming worden de volgende maatregelniveaus gehanteerd in de Geuraanpak:

- Maatregelniveau I:
"Buiten de terreingrens mag geen geur afkomstig van de inrichting waarneembaar zijn".
- Maatregelniveau II
"Ter plaatse van een geurgevoelige locatie mag geen geur afkomstig van de inrichting waarneembaar zijn".
- Maatregelniveau III
"Ter plaatse van een geurgevoelige locatie mag geen geuroverlast veroorzaakt worden door de inrichting".

Bij E.ON wordt geen buiten de terreingrens waarneembare geur verwacht. Daarom is maatregelniveau I vastgelegd in de voorschriften.

Afvalverwerking

Beleid

Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP), dat op 3 maart 2003 in werking is getreden. Het LAP is inmiddels een aantal keren gewijzigd. Op grond van de Wet milieubeheer dient het LAP als toetsingskader voor de vergunningverlening van afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP: het Beleidskader. De doelstellingen van het LAP zijn kortweg aan te duiden als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van de nuttige toepassing van afvalstoffen door het stimuleren van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; door afvalscheiding wordt producthergebruik, materiaalhergebruik en/ of gebruik als brandstof mogelijk;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt;
- het beperken van de hoeveelheid afvalstoffen dat moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand;
- het realiseren van een gelijk Europees speelveld voor afvalbeheer, het bevorderen van marktwerking en het stimuleren van innovatie bij preventie en afvalbeheer.

Met deze aanpak wordt invulling gegeven aan de voorkeursvolgorde van afvalbeheer die is vastgelegd in artikel 10.4 van de Wet milieubeheer.

Daarnaast is het beleid voor 34 specifieke afvalstromen uitgewerkt in deel 2 van het LAP waarin sectorplannen zijn opgenomen. In de "Toelichting bij de sectorplannen" zijn de algemene bepalingen bij vergunningverlening opgenomen.

Vervolgens wordt per sectorplan in het hoofdstuk "Afbakening sectorplan" aangegeven voor welke afvalstromen het beleid in het sectorplan is uitgewerkt en welke daarmee verwante stromen in andere sectorplannen aan de orde komen. Voor afvalstoffen waarvoor geen specifiek beleid in de sectorplannen is opgenomen geldt het algemeen beleid uit deel 1 Beleidskader. In het sectorplan wordt voorts een specificatie van het beleid ten aanzien van preventiemogelijkheden, inzamelen en opslaan en be- en verwerken voor de betreffende afvalstromen gegeven. Voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard in de sectorplannen beschreven. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden.

Voor de aanvraag van E.ON is ook het beleid in deel 1 van het LAP over het mengen van afvalstoffen van belang. Uitgangspunt voor het mengen van afvalstoffen is dat het mengen niet is toegestaan tenzij dit expliciet in de Wm-vergunning is geregeld. Bij E.ON worden meestookstoffen samengevoegd bij de opslag en met de kolen voor de verbranding. Dit beschouwen wij ook als mengen.

Uitgangspunten daarbij zijn.

1. Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot gevaar voor de gezondheid van de mens en nadelige gevolgen voor het milieu.
2. Er moet worden voorkomen dat het mengen er toe leidt dat één van de te mengen afvalstoffen laagwaardiger wordt verwerkt dan de minimumstandaard voor die ongemengde afvalstroom.
3. Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot belasting van het milieu door diffuse verspreiding van milieugevaarlijke stoffen.

Als mengen wordt toegestaan dient het expliciet in de Wm-vergunning te worden geregeld.

Afvalverwerkende bedrijven dienen een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) op te nemen in hun aanvragen. Daarin wordt aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaatsvindt op basis van een indeling van afvalstoffen in hoog, matig of laag risico bij acceptatie. Voorts dienen de bedrijven in hun aanvraag de acceptatie en verwerking vast te leggen in toereikende procedures met betrekking tot administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). Op basis van een risicoanalyse van de handelingen met afvalstoffen in het bedrijf kunnen beheersmaatregelen worden opgenomen in de aanvraag om de risico's op een onjuiste verwerking te verminderen. Richtlijnen hiervoor zijn te vinden in het rapport "De verwerking verantwoord" (februari 2002).

Beoordeling afvalverwerking door E.ON

Toetsing aan de minimumstandaard

E.ON wil de volgende stoffen verbranden in de kolengestookte eenheid en daarmee kolen voor een deel vervangen (meestoken):

- 20.000 ton per jaar SRM-meel (diermeel in de SRM categorie), dit SRM-meel valt onder de eural code 02 02 03 (Europese code voor aanduiding van afvalstoffen);
- 560.000 ton per jaar van diverse stoffen van biologische oorsprong waarin eventuele verontreinigingen van natuurlijke oorsprong zijn. Deze stoffen worden in Nederland aangeduid met witte lijst stoffen. De aanvraag en de voorschriften bevatten een volledige opsomming van deze stoffen. Het gaat onder andere om 235.000 ton per jaar houtpellets (met eural code 03 01 05), 20.000 ton per jaar bietenpulp (met eural code 02 04 99) en een aantal stoffen met eural code 02 03 04.

Bovenstaande stoffen vallen onder sectorplan 2, Procesafhankelijk industrieel afval. De minimumstandaard voor afvalstoffen van dit sectorplan is nuttige toepassing. Meestoken bij E.ON valt volgens de definities van het afvalbeleid onder nuttige toepassing door inzet als brandstof. Hiermee voldoet het meestoken van bovenstaande stoffen aan de minimumstandaard.

Geldigheidsduur vergunning voor meestoken afvalstoffen

In het Besluit van 15 maart 2005 tot wijziging van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer in verband met het beheer van afvalstoffen, is vastgelegd dat voortaan voor het verbranden van afvalstoffen vergunning voor onbepaalde tijd wordt verleend. Daarom wordt deze vergunning voor het meestoken verleend voor onbepaalde tijd.

Mengen

Bij E.ON worden meestookstoffen samengevoegd bij de opslag en met de kolen vóór de verbranding. Dit beschouwen wij ook als mengen. Alle afvalstoffen waarvan het meestoken bij E.ON voldoet aan de minimumstandaard kunnen bij E.ON worden gemengd. Door het mengen zullen er geen afvalstof mengsels ontstaan die niet kunnen worden meegestookt.

Volgens het LAP mogen geen afvalstoffen worden gemengd met hogere concentraties organohalogenenverbindingen, kwik, cadmium, thallium, dioxinen en PCB's.

De stoffen die E.ON wil meestoken zijn veel minder verontreinigd met bovengenoemde verbindingen. Daarom is er geen bezwaar dat E.ON deze stoffen mengt bij de opslag en het intern transport vóór de verbranding.

Verder is voorgeschreven dat het mengen bij E.ON niet tot gevaar voor de volkgezondheid of nadelige milieugevolgen leidt.

Acceptatie en verwerking, administratieve organisatie en interne controle (AV-AO/IC)

E.ON geeft in de aanvraag aan welke stoffen zullen worden meegestookt. Ook beschrijft E.ON de procedures die worden gehanteerd bij de acceptatie en verwerking van de aan E.ON aangeboden afvalstoffen. Tevens is de administratieve organisatie en interne controle beschreven die zorgdraagt voor een adequate en transparante borging van een milieuhygiënisch verantwoorde acceptatie en verwerking.

Bij de beoordeling van de bij de aanvraag gevoegde AV-AO/IC-documenten hebben wij rekening gehouden met het rapport 'De verwerking verantwoord', d.d. februari 2002. Naar ons oordeel geeft het bij de aanvraag gevoegde AV-AO/IC een adequate borging van het hierin beschreven acceptatie- en verwerkingsbeleid.

Door middel van de beschrijving van de administratieve organisatie en procedures voor interne controles wordt de uitvoering van het acceptatie- en verwerkingsbeleid naar ons oordeel in voldoende mate zeker gesteld, met uitzondering van:

- hoe E.ON interne controles op de acceptatie en administratie uitvoert. Hierbij kan worden aangesloten bij een milieuzorgsysteem;
- bij overschrijding van een maximum acceptatiewaarde moet duidelijk vastliggen welke actie E.ON zal ondernemen.
- hoe wordt bijgehouden dat de gemiddelde samenstelling van de meestookstoffen en de hoeveelheid per jaar van de meestookstoffen niet leidt tot een overschrijding van de eisen voor de luchtemissies.
- welke analyses (frequentie en voor welke verontreinigingen) moeten worden uitgevoerd.

In de voorschriften hebben wij vastgelegd dat op bovenstaande punten de werkwijze bij E.ON wordt verbeterd. Wij stemmen dan ook in met het bij de aanvraag gevoegde AV-AO/IC en hebben in de voorschriften bij deze vergunning vastgelegd dat de aanvragers ook geheel overeenkomstig dit AV-AO/IC dienen te werken.

Meestoken van nieuwe stoffen

Vergunninghouder heeft in de aanvraag aangegeven in de toekomst ook andere meestookstoffen (met een afwijkende samenstelling) te willen meestoken dan in de aanvraag genoemd. Ook heeft vergunninghouder te kennen gegeven van enkele reeds aangevraagde stromen een grotere hoeveelheid te willen meestoken. Al deze stromen worden nieuwe stromen genoemd.

Voor nieuwe stromen met een afwijkende samenstelling, beschrijft E.ON in de aanvraag een procedure die moet worden doorlopen voordat deze stromen worden meegestookt. De procedure houdt in dat gekeken wordt of de nieuwe meestookstof invloed heeft op de kwaliteit van de reststoffen en op de emissies naar de lucht. Allereerst vindt een verkennend onderzoek plaats met behulp van een rekenmodel, gevolgd door een tussenrapportage.

Daarna vinden stookproeven plaats. Voordat de proeven worden uitgevoerd zullen wij het proefvoorstel beoordelen. Dit proefvoorstel moet in de vorm van een melding conform artikel 8.19 van de Wm worden ingediend. Hierbij moet ook worden aangegeven wat de vermindering van de CO₂ emissie is. Pas nadat wij het voorstel hebben goedgekeurd mag E.ON beginnen met de proefstook. Ons besluit over de melding voor de proefstook van de nieuwe stroom zal worden gepubliceerd zodat belanghebbenden hierover bezwaren en beroep kunnen indienen. De resultaten van de proefstook moeten worden gerapporteerd aan ons en aan de waterkwaliteitsbeheerder. Indien vergunninghoudster daadwerkelijk wil overgaan tot regulier meestoken van de nieuwe stroom, dient zij een melding conform artikel 8.19 van de Wm in te dienen. Bij deze melding moet E.ON voor de nieuwe stroom, onder andere aangeven hoeveel zij wil verstoken, gedurende welke periode, hoeveel de vermindering van de CO₂ emissie is en wat in de acceptatieprocedure wijzigt. Wij zullen met behulp van de ingediende gegevens beoordelen of regulier meestoken geen nadelige gegevens voor het milieu heeft. Ons besluit over de melding voor het meestoken van de nieuwe stroom zal worden gepubliceerd waartegen bezwaar en beroep open staat.

Opgemerkt wordt dat vergunninghouder er rekening mee dient te houden dat de nieuwe activiteit pas kan worden gestart indien hij, naast onze goedkeuring, eveneens de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder heeft ontvangen.

Een verzoek van E.ON voor het meestoken van een nieuwe meestookstof zullen wij alleen honoreren indien kan worden voldaan aan de eisen uit deze vergunning.

Afvalpreventie

In het "Werkboek Wegen naar preventie bij bedrijven" (Infomil, april 2006) is aangegeven dat een preventieonderzoek voor afval relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt. Binnen deze inrichting komt jaarlijks meer bedrijfsafval en gevaarlijk afval vrij dan de grenzen genoemd in de leidraad.

Aan de vergunning zijn voorschriften verbonden, waarin het uitvoeren van een preventieonderzoek binnen 5 jaar na inbedrijfstelling van de inrichting is vastgelegd. Voor het preventieonderzoek dient te worden bekeken waar zich aanvullende preventiemogelijkheden bevinden. Verder dienen de kosten en de te nemen maatregelen te worden beschreven en moet worden aangegeven op welke termijn deze maatregelen worden uitgevoerd. Nadat wij dit onderzoek hebben goedgekeurd dienen de daarin aangegeven maatregelen overeenkomstig de planning te worden uitgevoerd.

Geluid

De geluidsvoorschriften zijn gebaseerd op het akoestisch onderzoeksrapport uitgevoerd door WNP "Akoestisch onderzoek naar de inrichting van E.ON Benelux op de Maasvlakte te Rotterdam – Maasvlakte Power Plant 3-" d.d. 24 oktober 2006 (ref. 6061138.R01). Het akoestisch onderzoek is gebaseerd op prognoses. Daarom is in een voorschrift bepaald dat binnen 6 maanden na inbedrijfstelling van de installatie opleveringsonderzoek moet worden overlegd aan het bevoegd gezag.

Het equipment en de installaties binnen de Maasvlakte Power Plant 3 (verder MPP3) zijn getoetst en voldoen aan het toepassen van de beste beschikbare technieken voor wat betreft geluidemissie.

De hulpketels worden alleen gebruikt tijdens het opstarten of ten behoeve van de gebouwverwarming en vindt slechts 10 maal per jaar plaats. Het gebruik van de hulpketels wordt beschouwd als een incidentele bedrijfssituatie. Voor deze bedrijfssituatie zijn aparte voorschriften opgenomen.

Gezien de grote afstand tot de meest nabijgelegen geluidsgevoelige bestemmingen zijn, ten behoeve van handhaving, de geluidsvoorschriften gesteld op VergunningImmissiePunten (VIP's) op korte afstand van de inrichting. Aan de hand van de geluidsniveaus ter plaatse van de vergunningspunten worden de woningen indirect beschermd.

Het bedrijf is gelegen op het gezoneerde industrieterrein Maasvlakte waarvoor een saneringsprogramma en Maximaal Toelaatbare Geluidsbelastingen (MTG's) zijn vastgesteld. Bij het opstellen van de geluidsvoorschriften zijn de MTG's binnen de zone in acht genomen.

De maximale geluidsniveaus, L_{Amax} , bij de omliggende woningen zijn getoetst aan de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (1998) en voldoen aan de grenswaarden.

E.ON is gelegen op een gezoneerd industrieterrein. Op basis van jurisprudentie is de indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting niet kwantitatief beschouwd, echter wel kwalitatief. Uit de kwalitatieve beschouwing blijkt dat er geen alternatieve rijroutes mogelijk zijn van en naar het bedrijf.

Veiligheid

De inrichting van E.ON is bedoeld voor het opwekken van elektriciteit uit kolen en biomassa. Vanwege deze activiteiten is er bij de behandeling van deze aanvraag aandacht gegeven aan de veiligheid van de inrichting, met name voor de omgeving.

Het toetsingskader van de aanvraag m.b.t. de externe veiligheid bestaat uit:

1. Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999 (BRZO '99)
2. Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI)
3. Registratiebesluit (RB)

BRZO 1999

PBZO-plicht

In het BRZO '99 zijn drempelwaarden opgenomen voor aanwezige hoeveelheden gevaarlijke stoffen. In de vergunningaanvraag is aangegeven dat bij E.ON meer dan 2500 ton aan aardolieproducten (huisbrandolie) aanwezig kunnen zijn. De aard en hoeveelheden van de aanwezige producten bij E.ON zijn hiermee zodanig dat de lage drempelwaarde van bijlage 1, deel 1, kolom 2 van het BRZO wordt overschreden. Als gevolg hiervan moet E.ON een preventiebeleid zware ongevallen voeren. Dit beleid moet worden vastgelegd in een document (PBZO document).

Stoffenlijst

Conform het BRZO '99 moet een stoffenlijst aanwezig zijn op de inrichting. Bij E.ON is een stoffenlijst aanwezig waarin is aangegeven welke gevaarlijke stoffen er aanwezig zijn en in welke hoeveelheden.

Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen

Algemeen

Op 27 oktober 2004 is het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) van kracht geworden. Het BEVI verplicht het bevoegd gezag om bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Dit betekent bijvoorbeeld dat kwetsbare objecten zoals woningen e.d. op een bepaalde afstand moeten staan van een bedrijf dat werkt met gevaarlijke stoffen.

Het besluit geeft grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en geeft een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico in relatie tot de wettelijk vastgestelde oriënterende waarde.

- Het plaatsgebonden risico, afgekort PR, geeft de kans aan dat iemand die zich een jaar lang continu op één plek bevindt, overlijdt door een ongeval binnen een inrichting met gevaarlijke stoffen.
- Het groepsrisico, afgekort met GR, is kans dat een groep personen overlijdt door een ongeval binnen een inrichting met gevaarlijke stoffen.

De vestiging of verandering van een risicovol bedrijf kan tot gevolg hebben dat het risico toeneemt bijvoorbeeld doordat het bestemmingplan voorziet in de bouw van veel woningen of doordat er in het bedrijf andere of grotere hoeveelheden gevaarlijke stoffen worden opgeslagen.

Het bevoegd gezag moet in of bij het desbetreffende besluit altijd verantwoording afleggen over de mogelijke gevolgen die dat besluit kan hebben voor het risico. Bij die verantwoording moet er onder andere aandacht besteed worden aan de zelfredzaamheid van de bevolking en aan de mogelijkheden voor hulpverlening bij een ongeval in een risicobedrijf, bijvoorbeeld de bereikbaarheid voor ambulances en brandweer.

Conform artikel 4 van het BEVI moet bij de beslissing op een aanvraag om een vergunning rekening houden met de in het BEVI genoemde richt- en grenswaarden van het plaatsgebonden risico.

Bij de motivering van het besluit op een vergunning, moet conform artikel 12 van het BEVI in elk geval vermeld worden:

- de aanwezige dichtheid van personen in het invloedsgebied;
- de hoogte van het groepsrisico en de vergelijking met de oriënterende waarde;
- de mogelijkheden en de voorgenomen maatregelen tot beperking van het groepsrisico in de nabije toekomst;
- de mogelijkheden tot voorbereiding op rampenbestrijding;
- de mogelijkheden tot zelfredzaamheid van de in het invloedsgebied aanwezige personen.

Naast de verantwoording van het groepsrisico moet het bevoegd gezag vooraf overleg voeren met de gemeenten die in het invloedsgebied van het risicoveroorzakende bedrijf liggen. Tevens moet advies gevraagd worden aan de regionale brandweer over het groepsrisico en de mogelijke gevolgen van het bestemmingsplan of de milieuvergunning voor de mogelijkheden van rampbestrijding en de zelfredzaamheid van de bevolking binnen het invloedsgebied van het bedrijf.

PR E.ON

E.ON is een BRZO '99 inrichting en valt daardoor onder de werking van het BEVI.

Bij E.ON worden geen licht ontvlambare en/of toxische stoffen in voor de externe veiligheid relevante hoeveelheden opgeslagen. Volgens de selectiemethodiek uit PGS 3 wordt dan ook geen installatie of opslagvoorziening geselecteerd voor het opstellen van een QRA. Hieruit kan worden afgeleid dat de risicocontouren 10^{-5} en 10^{-6} , als gevolg van de aangevraagde activiteiten, binnen de inrichtingsgrens vallen

Conclusie: Het PR vormt geen belemmering voor vergunningverlening.

GR E.ON

Aangezien de risicocontouren binnen de inrichtingsgrens vallen is een verdere bepaling van het groepsrisico niet noodzakelijk en kan worden aangenomen dat het groepsrisico ruim onder de oriënterende waarde zal blijven.

Conclusie: het GR vormt geen belemmering voor vergunningverlening. In verband met de beperkte gevolgen voor de externe veiligheidsrisico's is een verdere verantwoording van het GR niet noodzakelijk.

Registratiebesluit (RB)

Op 19 december 2006 is het Registratiebesluit externe veiligheid gepubliceerd. Dit besluit maakt het mogelijk dat burgers, bedrijven en overheden in het Risicoregister (officieel het Register risicosituaties gevaarlijke stoffen (RRGS)) snel en eenvoudig een beeld kunnen krijgen van risico's met gevaarlijke stoffen in de omgeving. De verplichtingen uit het Registratiebesluit externe veiligheid zijn op 30 maart 2007 in werking getreden.

Omdat E.ON onder het BRZO '99 valt, zal het worden opgenomen in het risicoregister.

De brandweer heeft geadviseerd over de voorschriften voor deze vergunning. Dit advies is verwerkt in deze vergunning.

Bodem

Het in werking hebben van een inrichting zou kunnen leiden tot bodemverontreiniging. Om dit te voorkomen wordt in de milieuvergunning aandacht besteed aan:

- de bodemkwaliteit bij aanvang van de activiteiten (nulsituatieonderzoek),
- het voorkomen van bodemverontreiniging tijdens het in werking zijn van de inrichting en
- de bodemkwaliteit bij het beëindigen van de activiteiten (eindsituatieonderzoek).

Nulsituatieonderzoek

Een nulsituatieonderzoek dient te worden uitgevoerd bij het oprichten van een inrichting of bij het veranderen van de (activiteiten binnen de) inrichting. Een nulsituatieonderzoek wordt verricht om de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) vast te leggen.

Bij de aanvraag is geen nulsituatieonderzoek gevoegd. In de vergunning is de verplichting opgenomen tot het uitvoeren van een dergelijk onderzoek.

Eindsituatieonderzoek

Bij beëindiging van (een deel van) de bodembedreigende activiteiten moet opnieuw een bodemonderzoek worden uitgevoerd. Dit eindsituatieonderzoek moet op dezelfde wijze worden uitgevoerd als het nulsituatieonderzoek, zodat duidelijk wordt of de activiteiten in de inrichting tot verandering van de bodemkwaliteit hebben geleid. Het uitgangspunt is dat de bodemkwaliteit niet slechter mag worden dan ten tijde van het nulsituatieonderzoek.

Van het eindonderzoek dient het rapport ter goedkeuring te worden overgelegd aan het bevoegd gezag. Indien blijkt dat de bodemkwaliteit slechter is geworden moeten op basis van artikel 13 van Wet bodembescherming maatregelen worden genomen.

In het besluit hebben wij met gebruikmaking van artikel 8.16 Wm opgenomen dat enkele voorschriften nog 12 maanden van kracht blijven nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren of totdat aan de verplichtingen is voldaan. Dit is gedaan om te voorkomen dat de inrichting wordt beëindigd zonder dat het eindsituatieonderzoek wordt uitgevoerd.

Bodembescherming ter plaatse van de inrichting

Het bodembeschermingsbeleid in het kader van de Wet milieubeheer richt zich op het voorkomen van grond- en grondwaterverontreiniging als gevolg van het binnen een inrichting uitvoeren van bodembedreigende activiteiten door het (laten) treffen van bodembeschermende voorzieningen. Wij beoordelen het risico op bodemverontreiniging volgens de systematiek van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Uitgangspunt daarbij is dat het risico op bodemverontreiniging verwaarloosbaar moet zijn (bodemrisico-categorie A). Bij een eind-emissiescore 1 voldoet de maatregel in combinatie met de voorziening aan de best beschikbare techniek. Er is dan sprake van een verwaarloosbaar risico. Als het bodemrisico eenmaal is bepaald, zullen de te treffen voorzieningen in verhouding moeten staan tot het risico en moeten voldoen aan het BBT-principe.

In de vergunning is de verplichting opgenomen tot het uitvoeren van een bodemrisicoanalyse conform de eisen van de NRB. De hieruit voortvloeiende maatregelen en voorzieningen teneinde een eind-emissiescore 1 te realiseren moeten worden geïmplementeerd.

Energie en CO₂ emissie

De Europese Unie heeft 1 januari 2005 een systeem van CO₂-emissiehandel ingevoerd dat het grote bedrijven met aanzienlijke CO₂-uitstoot mogelijk maakt CO₂ rechten te kopen en te verkopen. E.ON is een van de bedrijven die valt onder de richtlijn die CO₂-emissiehandel mogelijk maakt. Omdat E.ON deelneemt aan CO₂-emissiehandel behoeven er geen voorschriften, tot verbetering van de energie-efficiency, of voorschriften ter verlaging van het energieverbruik te worden opgenomen in de vergunning. Recentelijk is dit ook zo vastgelegd in een wijziging van de Wet milieubeheer.

Dit laat onverlet dat de provincie van mening is dat bij de bouw van nieuwe centrales CO₂-emissiebeperking, energiebesparing via een zo hoog mogelijk rendement, warmtebenutting en de mogelijkheden voor afvang en opslag van CO₂ een integraal onderdeel van de afweging op bedrijfsniveau moet zijn.

In het beoordelingskader Nieuwe Energiecentrales in Rijnmond zijn de ambities van de provincie weergegeven.

In dit kader is het volgende onderscheid gemaakt:

1. Emissie-eisen die in de milieuvergunning verplichtend kunnen worden opgenomen. Hierboven is reeds ingegaan op de opgelegde emissie eisen.

2. Verplichtingen die energiebedrijven vrijwillig zijn aangegaan.

In het kolenconvenant (Convenant kolencentrales en CO₂ reductie) zijn afspraken gemaakt tussen de rijksoverheid en de energiesector over ondermeer de inzet van biomassa. E.ON heeft dit convenant ondertekend. In de onderhavige aanvraag heeft E.ON aangegeven tot maximaal 20% biomassa als secundaire brandstof zal inzetten.

3. Voorbereiden op toekomstige ontwikkelingen.

De CO₂-ruimte zal in de toekomst verder worden beperkt. Nieuwe centrales moeten zich maximaal inspannen om warmte te leveren ten bate van andere industriële bedrijven, ruimteverwarming en de glastuinbouw. Nieuwe centrales moeten worden voorbereid op CO₂ afvang- en opslag ("capture ready").

In de nieuwe centrale wordt de moderne poederkooltechnologie met ultrakritische stoomdrukken toegepast. Het energetisch netto rendement bedraagt 46%. Door het hoge rendement en de inzet van biomassa als secundaire grondstof zal de CO₂ uitworp zoveel mogelijk beperkt blijven. De centrale zal capture ready worden uitgevoerd.

E.ON zal warmte leveren als de kosten voor E.ON worden gecompenseerd door de vergoeding voor de geleverde warmte. De overheid zal met E.ON en andere betrokkenen stimuleren dat warmtelevering gerealiseerd kan worden.

In het kader van het Rotterdam Climate Initiative (RCI) is een eerste inventarisatie gedaan naar de mogelijkheden om te komen tot ondergrondse opslag van CO₂ en het daarmee bereiken van een vergaande reductie van de CO₂-uitstoot door het Haven Industrieel Complex. De resultaten van dit onderzoek zijn begin juni 2007 gepresenteerd en vastgelegd in het rapport "CO₂-afvang en -opslag in Rijnmond".

In de studie is een groeimodel in drie fasen gepresenteerd. Fase 1, gebruik van CO₂ in de glastuinbouw wordt op dit moment al door de markt opgepakt. Teneinde fase 2 en 3 binnen bereik te krijgen, is een consortium opgericht van partijen (zowel overheid als bedrijfsleven) die betrokken zijn in de keten van afvangst, transport en opslag van CO₂. Het consortium zal meedoen aan een schoon fossiel tender van de Europese Unie. E.ON heeft half juni 2007 een intentieverklaring getekend, waarmee zij is toegetreden tot het consortium en daarin actief zal participeren. E.ON is verder zelf al actief in onderzoek en strategie om CO₂ afvangst en opslag in de toekomst mogelijk te maken.

Afvalwater

Het Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam legt een riolering aan in het Rotterdamse Havengebied. Het is daarbij de bedoeling dat relatief vuile waterstromen die nu nog op het oppervlaktewater worden geloosd, worden aangesloten op de riolering.

Op grond van de Wet milieubeheer en de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer dienen wij voorschriften in de vergunning op te nemen voor de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater.

Aangezien voor E.ON geen vergunning is vereist voor de lozing op de riolering op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) en de lozing plaatsvindt via een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk hebben de voorschriften in deze vergunning zowel betrekking op de bescherming van het openbaar riool en het zuiveringstechnische werk, de kwaliteit van het rioolslib en het zuiveringsslib alsmede de bescherming van het ontvangende oppervlaktewater.

De volgende afvalwaterstromen wil E.ON lozen op de gemeentelijke riolering.

- Het huishoudelijk afvalwater,
- Het eerste deel van het regenerant van de condensaatreinigingsinstallatie,
- Afvalwater uit het laboratorium.

Deze afvalwaterstromen mogen niet worden geloosd op het oppervlaktewater. Zuivering van deze afvalwaterstromen in een rioolzuiveringsinstallatie biedt voldoende bescherming van het milieu en voldoet aan BBT. In de vergunningvoorschriften wordt vastgelegd dat deze afvalwaterstromen op de riolering worden geloosd. Hierbij worden ook algemene eisen gesteld om aantasting van riolering en afvalwaterzuivering te voorkomen.

Verkeer en Vervoer

Een van de provinciale doelstellingen betreft het streven naar het terugdringen van het goederenvervoer over de weg ten gunste van andere vervoerssystemen zoals vervoer over water, per spoor en per pijpleiding. Deze andere vervoerssystemen hebben de voorkeur omdat de milieubelasting van die vervoerssystemen kleiner is.

Om te waarborgen dat in voldoende mate wordt bijgedragen aan de beleidsdoelstellingen op dit punt, ook op het niveau van individuele inrichtingen, wordt E.ON verplicht om jaarlijks aan het bevoegd gezag schriftelijk gegevens te verstrekken over het aantal vervoersbewegingen uitgesplitst naar systeemtype (weg, spoor, water en pijpleiding). Verder wordt vergunninghouders de verplichting opgelegd een onderzoek uit te voeren naar de mogelijkheden ter beperking van het goederenvervoer over de weg van en naar de inrichting. De onderzoeksresultaten moeten resulteren in een uitvoeringsplan waarin wordt aangegeven welke maatregelen binnen welke termijn mogelijk zijn.

Natuur

Status Natura2000-gebieden en in welke vergunning worden de effecten op deze gebieden beoordeeld

Inleiding

In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 worden de effecten van de aangevraagde activiteiten op de drie relevante Natura2000-gebieden beoordeeld; "Voordelta", "Voornes Duin" en "Solleveld en Kapittelduinen". Gezien de ligging en de overheersende zuidwesten wind zijn geen effecten te verwachten op het Natura2000-gebied "Duinen Goeree en Kwade Hoek".

Wanneer Natura2000-gebieden alleen als Habitatrichtlijngebied (niet zijnde natuurmonument en/of staatsnatuurmonument) zijn aangemeld kan beoordeling op basis van de Natuurbeschermingswet nog niet plaatsvinden en dient de Habitattoets bij andere besluitvormingsprocedures te worden meegenomen. Hieronder is per gebied uitgewerkt in welke vergunning de effecten op natuur zijn beoordeeld.

"Voordelta"

Het Natura2000-gebied is zowel Habitatrichtlijngebied als Vogelrichtlijngebied (het Vogelrichtlijngebied is iets groter). Een Habitattoets mag dan niet binnen de Wm-vergunning plaatsvinden.

Voor de "Voordelta" is de minister van LNV bevoegd gezag.

"Solleveld en Kapittelduinen"

Het duingebied tussen Kijkduin en Ter Heijde is in het verleden (onder de "oude" Natuurbeschermingswet) aangewezen als beschermd en staatsnatuurmonument "Solleveld"; hetzelfde geldt voor de duinen tussen Ter Heijde en Hoek van Holland onder de naam "Kapittelduinen". Hiertoe behoren ook enkele meer landinwaarts gelegen deelgebieden, waaronder het "Staelduinse Bos". Solleveld is in 2003 bij de Europese Commissie aangemeld als Habitatrichtlijngebied en staat op de communautaire lijst, de Kapittelduinen niet. Volgens het ontwerp-aanwijzingsbesluit, zoals dit in januari 2007 door de minister van LNV in procedure is gebracht, worden beide gebieden tezamen aangewezen als Natura 2000-gebied onder de gezamenlijke naam "Solleveld & Kapittelduinen". Daartoe is het gebied Kapittelduinen aangemeld bij de Europese Commissie.

In de aanwijzing als Natura2000-gebied worden de doelen en criteria waarop de vroegere aanwijzing als beschermd en staatsnatuurmonument betrekking had gehandhaafd.

Omdat de Habitatrichtlijngebieden (HBR) nog niet definitief zijn vastgesteld, zijn deze gebieden nog niet op grond van artikel 10a van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet) aangewezen en is artikel 19d van de Nbwet nog niet van toepassing.

Het gebied Kapittelduinen heeft hierbij een uitzonderingspositie. Zodra deze ook op de communautaire lijst is geplaatst en het gebied is aangewezen heeft het de bescherming van artikel 19d.

Het Natura2000-gebied "Solleveld en Kapittelduinen" is wel een beschermd natuurmonument (Kapittelduinen is tevens staatsnatuurmonument). Artikel 16 Nbwet is hier op van toepassing en kan, voor wat betreft het gebied Solleveld, artikel 6 van de Habitatrichtlijn richtlijnconform (Habitattoets) worden toegepast. Voor het gebied Kapittelduinen geldt deze brede bescherming pas nadat het op de communautaire lijst is geplaatst.

Gedeputeerde Staten hebben de bevoegdheid om de aanvraag voor de plaatsing en het gebruik van de kolencentrale E.ON ten aanzien van het gebied "Solleveld & Kapittelduinen" binnen de Nbwet af te wegen (jurisprudentie van Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (afgekort ABRvS) 200604026 en 200609151 en 200604689 en 200606383). Een Nbwtoets of Habitattoets mag dan niet binnen de Wm-vergunning plaatsvinden.

N.b. Er bevindt zich een klein stukje langs de Slapersdijk dat is meegenomen in het voornemen tot aanwijzing 1e tranche. Voor dit kleine gebiedje van circa 8 ha geldt dat het geen beschermd en/of staatsnatuurmonument is, geen Vogelrichtlijngebied en ook niet op de communautaire lijst staat. Dit betekent dat, gelet op de recente uitspraak ABRvS 29 augustus 2007, 200607882, de Nbwet en artikel 6 Habitatrichtlijn niet van toepassing zijn. Binnen de Nbwet vindt hiervoor geen afweging plaats, maar ook niet binnen andere wetten. Zodra ook dit stukje van 8 ha samen met "Solleveld & Kapittelduinen" op de communautaire lijst is geplaatst geldt bescherming via de Nbwet.

"Voornes Duin"

Het duingebied tussen Oostvoorne en Rockanje is bij de Europese Commissie als Habitatrichtlijngebied aangemeld en staat op de communautaire lijst. De gebieden "Brede Water" en "Quackjeswater" zijn in 2000 aangewezen als Vogelrichtlijngebied en vallen als enclaves binnen het Habitatgebied "Voornes Duin".

Omdat de Habitatrichtlijngebieden nog niet definitief zijn vastgesteld, is dit gebied nog niet op grond van artikel 10a van de Natuurbeschermingswet 1998 aangewezen. Voor de Vogelrichtlijngebieden "Brede Water" en "Quackjeswater" is artikel 19d van de Nbwet van toepassing en kan artikel 6 van de Habitatrichtlijn richtlijnconform (Habitattoets) worden toegepast.

Gedeputeerde Staten hebben de bevoegdheid om de aanvraag voor de plaatsing en het gebruik van de kolencentrale E.ON ten aanzien van het gebied "Brede Water" en "Quackjeswater" binnen de Nbwet af te wegen. Een Habitattoets voor deze twee gebieden mag dan niet binnen de Wm-vergunning plaatsvinden.

Het overige gebied van "Voornes duin" is geen beschermd- en/of staatsnatuurmonument maar staat wel op de communautaire lijst. De Nbwet kan dus hier niet van toepassing worden verklaard. Dit betekent dat voor dit gedeelte moet worden nagegaan of een ander wettelijk kader kan worden "gebruikt" voor richtlijnconforme toepassing van artikel 6 van de Habitatrichtlijn (Habitattoets). Dit is het geval in de procedure krachtens de Wet milieubeheer (Wm).

Met andere woorden: Gedeputeerde Staten hebben de bevoegdheid om de Habitattoets voor de plaatsing en het gebruik van de kolencentrale E.ON ten aanzien van het "overige" gebied "Voornes duin" binnen de Wm af te wegen (ABRvS 200606229).

N.b. Er zijn enkele wijzigingen aangebracht ten opzichte van het op de communautaire lijst geplaatste gebied. Hiervoor geldt dat moet worden uitgegaan van het gebied zoals deze op de communautaire lijst is geplaatst. Met wijzigingen, ruimere begrenzingsen of verkleiningen mag geen rekening worden gehouden (ABRvS 200607882/1).

Conclusie

Concluderend kan worden gesteld dat in de Wm vergunning alleen voor het Habitatrichtlijn gedeelte van het Natura2000-gebied "Voornes Duin" met uitzondering van Quackjeswater en Breedewater moet worden beoordeeld in de Wm procedure.

Overwegingen

In het kader van de aanwijzing van de gebieden op grond van artikel 10a van de wet zijn in het ontwerp-aanwijzingsbesluit instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd ten aanzien van het Natura 2000-gebied "Voornes Duin". Hierbij is per habitatype en per (vogel)soort uitgegaan van landelijke doelen en de bijdrage die het gebied redelijkerwijs kan leveren voor het bereiken van een gunstige staat van instandhouding op landelijk niveau.

Het Natura 2000-gebied "Voornes Duin" zal blijkens het ontwerp-aanwijzingsbesluit aangewezen worden voor de volgende habitattypen en habitatrichtlijnsoorten (de Vogelrichtlijnsoorten worden in het kader van de Nbwet getoetst).

Habitattypen Voornes Duin

- Wandelende duinen op de strandwal met *Ammophila arenaria* ('witte duinen') [H2120]
- *Vastgelegde kustduinen met kruidvegetatie ('grijze duinen') [H2130]
- *Atlantisch vastgelegde ontkalkte duinen (*Calluno-Ulicetea*) [H2150]
- Duinen met *Hippophae rhamnoides* [H2160]
- Duinen met *Salix repens* ssp. *argentea* (*Salicion arenariae*) [H2170]
- Beboste duinen van het Atlantische, continentale en boreale gebied [H2180]
- Vochtige duinvalleien [H2190]
- Grasland met *Molinia* op kalkhoudende, venige of lemige kleibodem [H6410]

Habitatrichtlijnsoorten Voornes Duin

- Nauwe korfslak [H1014]
- *Noordse woelmuis [H1340]
- Groenknolorchis [H1903]

De met een * aangeduide habitattypen en soorten zijn prioritaire soorten en/of habitattypen volgens de Habitatrichtlijn; voor deze soorten en/of habitattypen gelden iets andere criteria bij de selectie van Natura 2000-gebieden en een zwaarder beschermingsregime onder de Natuurbeschermingswet.

Effectbeoordeling

E.ON heeft de vergunningaanvraag aangevuld met een rapport van 23 oktober 2007 waarin de effecten op natuur worden beschreven voor zover die effecten van belang zijn voor de Wm-vergunning en/of de Wvo-/Wwh-vergunning. Dit rapport geeft ook nieuwe informatie naar aanleiding van de ingediende zienswijzen over natuur. Deze aanvullende gegevens maken onderdeel uit van de aanvraag en de vergunning.

Tevens zijn deze aanvullende gegevens doorgestuurd naar de belanghebbenden. Wij hebben de analyse in het rapport van 23 oktober 2007 gebruikt bij de beoordeling van de effecten voor de natuur. Het gaat hierbij alleen om de effecten die in de Wm-vergunning moeten worden beoordeeld. Hieronder geven wij onze beoordeling van de effecten voor de natuur.

Habitattypen

Negatieve effecten op habitattypen waarvoor Voornes Duin wordt aangewezen als gevolg de E.ON kolencentrale zijn alleen denkbaar via atmosferische depositie. Voor andere typen indirecte effecten is de afstand te groot (bijvoorbeeld geluid). In dit Habitatrictlijngebied zijn in dit verband de meest gevoelige habitattypen H2130 (vastgelegde kustduinen) en H2190 (vochtige duinvalleien). Dit is in het rapport "Effecten E.ON elektriciteitscentrale Maasvlakte op natuur" (gedateerd 23 oktober 2007) uitgewerkt.

Door hun van nature voedselarme karakter zijn ze gevoelig voor de eutrofiërende werking van stikstof. De kritische waarde ligt volgens recente publicaties voor beide typen op 1.300 mol N/ha.jr (N is stikstof). De achtergronddepositie ter plaatse van 'Voornes Duin' bedroeg in 2006 1.120 tot 1.220 mol N ha/jr. Beide habitattypen komen hier overwegend voor op een kalkrijke, goed gebufferde bodem, waardoor de gevoeligheid van verzuring en vermesting wordt verminderd.

In het noordelijk deel van Voornes Duin wordt ten gevolge van de E.ON-centrale een toename voorspeld van tussen de 6 en 10 mol N/ha.jaar, overeenkomend met 0,5 % tot 0,8% van de kritische drempelwaarden); dit is ten opzichte van de kritische depositiewaarde zeer gering. Met behulp van de dosiseffectrelaties die ten behoeve van het MER en de Passende Beoordeling rond het Bestemmingsplan Maasvlakte 2 op basis van recente wetenschappelijke inzichten zijn opgesteld is het effect van deze veranderingen op gevoelige habitattypen berekend. Hieruit blijkt dat geen zelfstandig effect van de E.ON kolencentrale wordt verwacht op de kwalificerende habitats van Voornes Duin. Door de heersende zuid-westenwinden verspreidt de depositie zich overwegend richting het noordoosten, waardoor Voornes duin aan een relatief lage depositie blootgesteld wordt vanuit de Maasvlakte. Tevens is van belang dat de depositie zich nu al onder de kritische depositiewaarden bevindt.

Ook in combinatie met andere initiatieven die leiden tot een regionale verhoging van de NOx-uitstoot en –depositie is geen sprake van effecten. Dit is mede te danken aan de positieve invloed van de installatie van een DeNox-installatie in de bestaande electriciteitscentrale van E.ON op de Maasvlakte, als een van de andere initiatieven. Alleen de toekomstige ingebruikname van Maasvlakte 2 zal tot significante effecten op beide habitattypen leiden, maar hiervoor wordt gecompenseerd. Zodoende heeft dit geen invloed op de beoordeling van de effecten van de voorgenomen E.ON kolencentrale.

Noordse woelmuis

De E.ON kolencentrale kan ten hoogste indirect van invloed zijn op de Noordse woelmuis, aangezien de bouw van de centrale niet tot areaalverlies van de soort leidt. De factor die mogelijk tot effecten op de soort kan leiden is de toename van de depositie van stoffen, met name stikstofdioxiden. Een toename van depositie kan leiden tot een wijziging van de vegetatie, waardoor een gebied minder geschikt zou worden voor deze muizensoort.

Zoals wij onder de paragraaf "Habitattypen" hebben overwogen is de depositie stikstofdioxiden ten opzichte van de kritische depositie zeer gering. Dit betekent dat de meest gevoelige habitattypen die juist het leefgebied vormen van de Noordse woelmuis, niet worden geschaad en de populatie en de instandhoudingsdoelstellingen van de Noorse woelmuis niet in gevaar komt.

Nauwe korfslak

De locaties waar de Nauwe korfslak is aangetroffen en andere, potentieel geschikte locaties liggen op vrij grote afstand van de locatie van de toekomstige E.ON kolencentrale.

Daarom worden geen effecten verwacht als areaalverlies of barrièrewerking, factoren waarvoor deze soort gevoelig wordt genoemd. De kolencentrale is niet van invloed op de waterhuishouding van de actueel of potentieel voor deze soort geschikte gebieden. Ook van factoren als geluid, licht en trillingen worden gelet op de afstand van de geschikte habitats tot de kolencentrale geen effecten verwacht, nog afgezien van het feit dat het eventuele effect van deze factoren op de soort tot dusverre niet bekend is.

Zoals wij onder de paragraaf "Habitattypen" hebben overwogen is de depositie stikstofoxiden ten opzichte van de kritische depositie zeer gering. Dit betekent dat de habitattypen die het leefgebied vormen van de Nauwe korfslak, niet worden geschaad en de populatie en de instandhoudingsdoelstellingen van de Nauwe Korfslak niet in gevaar komt.

Groenknolorchis

De Groenknolorchis komt in dit en andere duingebieden uitsluitend in vegetaties voor die vegetatiekundig tot de Knopbiesassociatie worden gerekend [Schaminée et al., 1995]. Dit vegetatietype wordt op haar beurt gerekend tot habitatype 2190, vochtige duinvalleien [Janssen en Schaminée, 2004]. De meeste door de E.ON kolencentrale veroorzaakte effecten hebben een veel geringere reikwijdte dan het Voornes Duin; alleen de factor depositie van stikstofoxiden zou (via de verzurende en vermestende werking daarvan) van invloed kunnen zijn op de kwaliteit van de vochtige duinvalleien en daarmee op de populatie(s) van de Groenknolorchis.

Zoals wij onder de paragraaf "Habitattypen" hebben overwogen is de depositie stikstofoxiden ten opzichte van de kritische depositie zeer gering. Dit betekent dat de habitattypen die het leefgebied vormen van de groenknolorchis, niet worden geschaad en de populatie en de instandhoudingsdoelstellingen van de Groenknolorchis niet in gevaar komt.

Fluoride

De achtergrondconcentratie fluor ($0,062 \mu\text{g}/\text{m}^3$) en de immissies die het gevolg zijn van de oprichting van de E.ON kolencentrale ($1 \text{ ng}/\text{m}^3$) zijn zeer beduidend lager dan de door [Slooff et al., 1988] genoemde concentratie waaronder geen effect optreedt op terrestrische natuur ($0,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$). De conclusie luidt daarom dat de emissies van waterstoffluoride niet zullen leiden tot effecten op een van de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebieden.

Cumulatie

Omdat er geen effecten van de E.ON kolencentrale op het habitatrichtlijngebied "Voornes Duin" te verwachten zijn, is cumulatie niet aan de orde.

Ecologische hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is opgebouwd uit kerngebieden met daartussen verbindingszones. De inrichting van deze kerngebieden en verbindingszones is vastgelegd in natuurdoeltypen. Uit het onderzoek van TAUW (getiteld: Effecten E.ON elektriciteitscentrale Maasvlakte op natuur, gedateerd: 23 oktober 2007) is gebleken dat de EHS in de omgeving van het plangebied geheel is opgebouwd uit natuurdoeltypen die overeenkomen met een of meerdere habitattypen waarvoor de omliggende Natura2000-gebieden zijn aangewezen.

Uit het onderzoek van 23 oktober 2007 is gebleken dat de kritische depositiewaarde voor de habitattypen, en dus ook voor de natuurdoeltypen, niet wordt overschreden. Hiermee is de conclusie gerechtvaardigd dat er geen aanvullende voorschriften hoeven worden opgenomen in de Wm-vergunning.

Conclusie

Op grond van het vorenstaande zijn wij van mening dat de activiteiten geen (significante) negatieve effecten hebben op het Habitatrictlijngebied "Voornes Duin" zodat er geen reden is de vergunning te weigeren. Tevens vinden geen negatieve effecten plaats op de EHS (kerngebieden en verbindingszones). De zienswijzen die betrekking hebben op "Solleveld en Kapittelduinen", "de Voordelta" en "Voornes Duin voor wat betreft de vogelrichtlijngebieden Quackjeswater en Breedewater" zullen aan de orde komen bij de beoordeling van de aanvraag op grond van de Natuurbeschermingswet.

Financiële Zekerheid

Per 1 mei 2003 is het Besluit financiële zekerheid milieubeheer van kracht. Belangrijkste element van dit Besluit is dat bestuursorganen een wettelijke grondslag hebben gekregen voor het stellen van financiële zekerheid.

In het verleden heeft de overheid veel geld moeten uittrekken voor saneringen van bodemverontreinigingen en opruimwerkzaamheden van afval na een faillissement of bij beëindiging van de activiteiten van een inrichting. Het Besluit sluit aan bij het principe "de vervuiler betaalt" en helpt voorkomen dat het bevoegd gezag met de schade blijft zitten, wanneer de veroorzaker niet aan de financiële verplichting kan voldoen.

Vanuit het oogpunt van de verwijdering van afvalstoffen is het opslaan van grote hoeveelheden (gevaarlijke) afvalstoffen alleen wenselijk indien daadwerkelijk zicht bestaat op verwerking hiervan en deze verwerking op korte termijn zal plaatsvinden. Wij zijn van mening dat de aangevraagde opslagcapaciteit van de afvalstoffen vergund kan worden. Gezien de aard van de opgeslagen afvalstoffen en de wijze van opslag zal een faillissement of beëindiging van de activiteiten van de inrichting niet tot onacceptabele financiële gevolgen leiden.

Op basis van het voorgaande, de in het Besluit genoemde afwegingen en ons beleid terzake hebben wij geconcludeerd dat het stellen van financiële zekerheid ter nakoming van de vergunningverplichtingen geen noodzakelijke voorwaarde is bij het verlenen van deze vergunning.

Bedenkingen en adviezen

Zienswijzen over de aanvraag en het MER

Wij hebben reacties over het MER en de aanvraag ontvangen van de Gasunie, de Milieufederatie Zuid-Holland, de MOB en Greenpeace.

De Gasunie heeft geen opmerkingen over het MER en de aanvraag.

De Milieufederatie Zuid-Holland heeft de volgende opmerkingen.

- a1 De nieuwe koleneenheid heeft een grote CO₂-emissie. In een overgangssituatie kan afvangst en opslag van CO₂ een wezenlijke rol spelen. De milieufederatie wil dat E.ON duidelijk aangeeft met een tijdplanning en tussenstappen hoe afvangst van CO₂ redelijk snel na de inbedrijfstelling van de nieuwe koleneenheid kan worden gerealiseerd.
- a2 Het beoordelingskader van de provincie Zuid-Holland is in het MER onderbelicht. De aangevraagde emissie van fijn stof past niet bij het beoordelingskader. Voor NO_x en SO₂ worden emissies aangevraagd aan de bovenkant van de emissies volgens het beoordelingskader. Er is geen helder onderscheid tussen dag- en jaargemiddelde emissies. De milieufederatie sluit zich verder aan bij de opmerkingen van de MOB.
- a3 Het MER is onduidelijk over de CO₂ winst en duurzaamheid die wordt bereikt met het meestoken van biomassa. In het MER is ook niet gemotiveerd waarom het meestookpercentage maximaal 20% kan zijn.
- a4 Voor het benutten van restwarmte moet een goed onderzoeks- en uitvoeringsprogramma worden opgezet.

De MOB heeft de volgende opmerkingen.

- b1 Voor fijn stof is een lagere emissie-eis goed haalbaar.
- b2 Voor de NO_x en SO₂ emissie moet een lagere daggemiddelde emissie-eis worden voorgeschreven.
- b3 De emissievrachten voor kwik en fluoride zijn te hoog en zijn een te zware belasting voor het milieu.
- b4 De overheid moet zich inspannen om gebruik van restwarmte te realiseren.

Volgens de MOB is het gewenst om de aanvraag aan te passen naar aanleiding van bovenstaande punten.

De reactie van Greenpeace is hieronder samengevat.

- c1 Greenpeace heeft fundamentele bezwaren tegen kolencentrales. Volgens haar is geen nieuw vermogen nodig. Bovendien heeft een kolencentrale veel milieunadelen. Het bevoegd gezag moet afwegen of het economisch voordeel van E.ON opweegt tegen deze milieunadelen. In het MER zijn alternatieven (energiebesparing, gasstook, verbranden van 100% biomassa) voor een kolencentrale onvoldoende uitgewerkt. Greenpeace geeft verder een opsomming van onderwerpen die in MER, aanvraag of vergunning behandeld zouden moeten worden. Het MER en de aanvraag zou aanmerkelijk moeten worden aangevuld om aan bovenstaande kritiek tegemoet te komen.

Hieronder geven wij onze reactie op bovenstaande opmerkingen over het MER en de aanvraag.

- Ad a1 De overheid zal met E.ON en andere betrokkenen de aanpak voor CO₂ afvang en opslag verder uitwerken. De gemeente Rotterdam is actief met het "Rotterdam Climate Initiative" (RCI) waarin plannen worden ontwikkeld en uitgevoerd om de CO₂ emissie te verminderen. Wij zijn enthousiast over de plannen van Rotterdam. Rotterdam kan de aanpak van CO₂ afvang en opslag met betrokkenen uitwerken in dit RCI.
- Ad a2 Bij beoordeling van de luchtmissies hebben wij de emissie-eisen bepaald die horen bij toepassing van BBT. Volgens ons zijn met BBT de emissies (jaargemiddeld) van het beoordelingskader haalbaar. Bij het aanvragen van emissies heeft het beoordelingskader een belangrijke rol gespeeld. In de aanvullende informatie heeft E.ON aangegeven dat de emissie van fijn stof wel kan voldoen aan het beoordelingskader. Het beoordelingskader is behoorlijk streng daarom liggen de aangevraagde emissies niet ruim onder de bovengrens van het beoordelingskader.
- Ad a3 Bij de keuze van de meestookstoffen heeft E.ON rekening gehouden met duurzaamheid. De aanbevelingen voor een duurzaam gebruik van biomassa van de commissie Cramer zullen nog verder moeten worden uitgewerkt. In de vergunning hebben wij voorgeschreven dat bij het aanpassen van de acceptatieprocedure E.ON ook nagaat in hoeverre de meestookstoffen passen bij de aanbevelingen van de commissie Cramer. Het maximale meestookpercentage van 20% is volgens ons reëel. Het aanbod van biomassa is beperkt en voor meestoken in de nieuwe eenheid moet nog praktijkervaring worden opgedaan.
- Ad a4,b4 Het organiseren en stimuleren van het gebruik van restwarmte vinden wij ook noodzakelijk. Wij zullen Rotterdam vragen dit uit te werken als onderdeel van het RCI.
- Ad b1 Bij luchtmissie hebben wij gemotiveerd waarom de jaargemiddelde emissie-eis past bij het milieubeleid. Een lagere emissie-eis lijkt ons niet redelijk en haalbaar.
- Ad b2 De daggemiddelde emissie-eis past bij BBT zoals wij motiveren bij luchtmissies. De daggemiddelde emissie-eis past nog bij de emissies die volgens de BREF grote stookinstallaties passen bij BBT. De emissie van de BREF is gebaseerd op normaal functioneren van de stookinstallatie. De daggemiddelde emissie-eis in de vergunning is gebaseerd op storingen in de rookgasreiniging.

- Ad b3 Bij luchtemissies concluderen wij dat de milieubelasting door kwik en fluoride voldoet aan de eisen uit het milieubeleid en dat de emissies passen bij BBT. Voor kwik hebben wij voorgeschreven dat E.ON nog onderzoek doet naar mogelijkheden om de emissie te verminderen.
- Ad c1 De fundamentele bezwaren van Greenpeace kunnen volgens de Wet milieubeheer niet leiden tot wijzigingen in de eisen van deze vergunning. Er is een vrije markt voor elektriciteitsproductie. Dit betekent dat E.ON de keuze maakt voor een kolencentrale en voor haarzelf een economische afweging maakt. De vergunningverlener toetst of de milieueffecten van een kolencentrale passen bij het milieubeleid. In het MER zijn de alternatieven volgens onze richtlijnen uitgewerkt. Dit betekent dat naast het conventioneel kolen stoken ook wervelbedverbranding en kolenvergassing zijn beschreven. Tevens zijn uitvoeringsalternatieven beschouwd, waaronder verdergaande beperking van de stofemissies. In deze vergunning hebben wij deze toetsing uitgevoerd en daarbij komen ook de opmerkingen van Greenpeace aan bod.
Voor CO₂ en restwarmte zijn wij van mening dat deze onderwerpen naast de vergunningverlening verder moeten worden opgepakt. In het RCI zal dat ook gebeuren.

Zienswijzen op de ontwerpbeschikking

Zienswijzen Wm en Wvo, Wwh

Wij hebben reacties ontvangen op de ontwerpbeschikking Wm en Wvo/Wwh. Deze reacties zijn van J.A. Snaab (4 juli), MOB (11 juli), Greenpeace (28 juli), VROM Inspectie (30 juli), Vliegassunie (2 augustus), Vereniging Verontruste Burgers van Voorne (VVBV) (3 augustus), Havenbedrijf Rotterdam (8 augustus). MOB reageert ook namens de stichting Natuur en Milieu en de Milieufederatie Zuid-Holland. De reacties worden hieronder samengevat. Daarbij motiveren wij in hoeverre de eisen van de vergunning worden aangepast naar aanleiding van deze reacties.

De reactie van Greenpeace (GP) is voor een belangrijk deel gelijk aan de eerdere reactie op het MER en de aanvraag. Deze eerdere reactie vatten wij hieronder samen met een aanvulling van de nieuwe punten uit de reactie van Greenpeace op de ontwerpbeschikking.

- c1 GP heeft fundamentele bezwaren tegen kolencentrales.
Een kolencentrale heeft veel nadelen (bijvoorbeeld kosten, gezondheid van burgers in de omgeving van de centrale, nadelen bij transport van elektriciteit, CO₂ emissie). Het bevoegd gezag moet afwegen of het economisch voordeel van E.ON opweegt tegen deze nadelen.
Volgens GP is geen nieuw kolenvermogen nodig; het MER motiveert onvoldoende waarom er wel behoefte is aan een nieuwe kolencentrale.
In het MER zijn alternatieven (energiebesparing, gasstook, verbranden van 100% biomassa, warmtelevering, verbeteren energie-efficiency van bestaande E.ON centrale) voor een kolencentrale onvoldoende uitgewerkt. Ook ontbreekt in het MER een ketenanalyse voor biomassa en kolen.
Het beschreven nulalternatief in de aanvulling op het MER is onjuist en kan niet worden gebruikt bij de afweging van de milieueffecten van de verschillende alternatieven.
In de vergunning moeten eisen komen voor levering van warmte

- Ad c1 Wij moeten de aanvraag behandelen zoals deze is ingediend. Wij toetsen of de milieu-effecten van een kolencentrale passen binnen het daarop van toepassing zijnde milieubeleid. De fundamentele bezwaren van Greenpeace komen niet aan bod in een Wm vergunning.
- In het MER zijn de alternatieven volgens onze richtlijnen uitgewerkt. Dit betekent dat naast het conventioneel kolen stoken ook wervelbedverbranding en kolenvergassing zijn beschreven. Tevens zijn uitvoeringsalternatieven beschouwd, waaronder verdergaande beperking van de stofemissies. De Commissie MER heeft ingestemd met het MER. In deze vergunning hebben wij een toetsing uitgevoerd waarbij ook de opmerkingen van Greenpeace aan bod komen.
- Voor restwarmte hebben wij een rapportage verplichting opgelegd. Meer concrete eisen kunnen op grond van de Wm niet worden opgelegd. Voor de CO2 problematiek verwijzen we naar punt ad d2.
- Op grond van de Wm kunnen ketenanalyses zoals GP wenst niet worden uitgevoerd. Het beleid voor duurzaamheid van biomassa is nog in ontwikkeling. In de vergunning is de acceptatie, administratie en interne controle van de meestookstoffen geregeld. Zie verder ad d6 over acceptatieprocedure en duurzaamheid
- c2 GP vraagt zich af of de cumulatieve effecten van recente nieuwe activiteiten voldoende zijn onderzocht.
- Ad c2 Wij houden rekening met cumulatieve effecten. De cumulatieve effecten zijn meegenomen in de beoordeling van de effecten op de natuur en in de beoordeling van de luchtkwaliteit.
- c3 De invloed van de kolencentrale op natuur en flora en fauna is onvoldoende onderzocht.
- Ad c3 Om deze invloed beter te beschrijven heeft E.ON aanvullende informatie over natuur ingediend. Deze informatie is gebruikt bij de beoordeling van effecten op de natuur in deze vergunning. Ook voor de natuurwetvergunningen zal aanvullende informatie worden ingediend en gebruikt bij de beoordeling. In het MER is beschreven dat de Flora- en faunawet geen knelpunten oplevert voor de activiteiten van E.ON.

De rest van de reactie van Greenpeace is gelijk aan de reactie van de MOB; het gaat daarbij om de punten d1, d3, d5.1- d5.8, d7 tot en met d12 die hieronder zijn samengevat.

De reactie van de MOB kan als volgt worden samengevat.

- d1 Het is onjuist om een deelrevisievergunning te verlenen terwijl E.ON een veranderingsvergunning heeft aangevraagd. Het bestaande deel van de inrichting voldoet niet geheel aan BBT. Volgens de Wm moet dan in een nieuwe vergunning ook BBT voor het bestaande deel worden beoordeeld.
- Ad d1 Bij de keuze voor een (deel) revisievergunning of een veranderingsvergunning komt het bevoegd gezag een zekere beoordelingsvrijheid toe. De aanvraag van de veranderingsvergunning bevat voldoende gegevens om een deelrevisievergunning te kunnen verlenen. Hier is voor gekozen omdat deze beter handhaafbaar is dan een veranderingsvergunning voor deze nieuwe kolencentrale.

De belangen van derden worden hierdoor niet geschaad. Er is gekozen voor een deelrevisievergunning en niet voor een revisievergunning omdat de vergunning van de bestaande kolencentrale recent is. Deze vergunning is door de Raad van State onder andere getoetst aan BBT en akkoord bevonden.

- d2 De emissie van CO₂ is een belangrijk milieurisico bij een kolencentrale. Voor een nieuwe kolencentrale is afvang en opslag van CO₂ BBT. Dit moet dan ook in de vergunning worden vastgelegd.
- Ad d2 Afvang en opslag van CO₂ bij een kolencentrale is nu nog geen BBT. Er wordt wereldwijd en in Nederland nader onderzoek gedaan naar de technische mogelijkheden van afvang, de kosten daarvan, het beperken van rendementsverlies, opslag van CO₂ en dergelijke. In het kader van het Rotterdam Climate Initiative (RCI) wordt dit nader uitgewerkt. Ook E.ON doet in Nederland en daarbuiten onderzoek naar afvang en opslag van CO₂ en is bereid om bij te dragen of mee te doen aan pilots en demonstratieprojecten. In voorschrift 11.1 schrijven wij voor dat E.ON moet rapporteren over de mogelijkheid en het uitvoeren van pilot- en/of demonstratieprojecten en de voortgang en de resultaten van deze projecten met betrekking tot CO₂ afvang en opslag.
- d3 Op grond van de IPPC richtlijn moet de beoordeling van natuur- en milieuaspecten worden gecoördineerd.
- Ad d3 In de Nederlandse wetgeving is coördinatie tussen de natuurbeschermingswet en de Wm. Wvo en Wwh niet vereist. De beoordelingen van de milieu- en natuuraspecten in de natuurwet- en milieuvergunningen zijn wel inhoudelijk op elkaar afgestemd.
- d4 De optie voor onderwateropslag van kolen moet worden overwogen. Verder zijn de voorschriften ter voorkoming van diffuse stofemissies onvoldoende.
- Ad d4 De maatregelen ter voorkoming van diffuse stofemissies voldoet aan het hoofdstuk 3.8 van de Ner. Daardoor wordt ook voldaan aan BBT. De voorschriften ter voorkoming van diffuse stofemissies passen bij hoofdstuk 3.8 van de Ner en bij BBT. Onderwateropslag van kolen is nog geen BBT.
- d5 De emissie-eisen zijn niet streng genoeg en zijn ook niet laag genoeg in vergelijking met de bestaande koleneenheden van E.ON.
- Ad d5 In de beoordeling van de emissies, zie pagina 11, hebben wij de emissie-eisen al gemotiveerd. Hier reageren wij kort op de opmerkingen van de MOB. Wij nemen niet de laagst mogelijke emissie-eis op. Met het beoordelingskader willen wij lage, maar wel haalbare emissie-eisen realiseren. E.ON past een goede rookgasreiniging toe die voldoet aan BBT en wij bepalen een daarbij behorende reële emissie-eis. Hierbij vinden wij de jaargemiddelde emissie het belangrijkste voor het beperken van de milieubelasting. De Bref grote stookinstallaties geeft daggemiddelde emissies die zonder steringen haalbaar zijn met toepassing van BBT. In deze vergunning zijn daggemiddelde emissie-eisen in storgingssituaties opgenomen. Hoewel deze emissies bij verschillende bedrijfssituaties optreden liggen de vergunningeisen binnen de emissierange van de Bref.

De vergunningeisen voor emissies waarvoor afzonderlijke metingen worden uitgevoerd hebben wij aangepast naar aanleiding van het commentaar van de MOB. Hieronder vatten wij de zienswijzen van de MOB voor de afzonderlijke emissie-eisen samen en geven wij daarop een reactie.

- d5.1 De emissie-eisen van stof in de schoorsteen moeten worden verlaagd naar 5 mg/m^3 daggemiddeld en 1 mg/m^3 jaargemiddeld. Een doekenfilter haalt een lagere emissie en verdient de voorkeur. Voor de overige puntbronnen zou 2 mg/m^3 halfuurgemiddeld moeten worden voorgeschreven.
- Ad d5.1 De keuze van het doekenfilter is gemotiveerd op pagina 5. Een jaargemiddelde emissie-eis van 3 mg/m^3 voldoet aan BBT. Verder schrijven wij voor om te streven naar een lagere emissie door ontwerp, onderhoud etc. Deze twee eisen vinden wij een juiste invulling van toepassing van BBT.
Voor overige puntbronnen volgen wij de Ner waarin een emissie-eis van 5 mg/m^3 is opgenomen. Vanwege de geringe emissievracht van de overige puntbronnen is een lagere emissie-eis niet nodig.
- d5.2 De NO_x-emissie is ruimer dan mogelijk is met toepassing van BBT. De emissie is ook ruimer dan de ondergrens volgens de BREF. De jaargemiddelde eis zou 40 mg/m^3 moeten zijn.
- Ad d5.2 Volgens de BREF ligt de NO_x emissie die past bij BBT tussen 90 en 150 mg/m^3 . De emissie-eis van 65 mg/m^3 ligt al onder de emissies volgens de BREF. Bij nader inzien schrijven wij voor (voorschrift 3.6) dat E.ON onderzoekt of de emissie voor de DeNO_x nog kan worden verlaagd zonder het verbrandingsproces te verslechteren.
- d5.3 De emissie-eis voor SO₂ is twee maal zo hoog als de ondergrens volgens de BREF. In Nederland dreigt het NEC plafond voor SO₂ te worden overschreden in 2010. Dan moet de emissie-eis strenger zijn dan de eis die haalbaar is met BBT. De emissie-eis zou 20 a 30 mg/m^3 jaargemiddeld moeten zijn.
- Ad d5.3 Op pagina 12 van de considerans geven wij aan hoe wij omgaan met het NEC plafond.
- d5.4 Voor de HCl-emissie zou een jaargemiddelde richtwaarde van 2 mg/m^3 voor de emissie moeten worden voorgeschreven.
- Ad d5.4 De vergunningeis is 3 mg/m^3 jaargemiddeld. De MOB stelt een richtwaarde eis voor die niet veel afwijkt van de vergunningeis. Wij zien geen toegevoegde waarde in een richtwaarde eis voor de vergunning.
- d5.5 De dioxine emissie is te hoog en ook hoger dan bij de bestaande koleneenheden van E.ON. De minimalisatieverplichting voor dioxinen wordt niet toegepast. De emissie-eis zou $0,005 \text{ ng/m}^3$ moeten zijn en er zou vier keer per jaar moeten worden gemeten.
- Ad d5.5 Hoe wij omgaan met de minimalisatieverplichting is beschreven op pagina 16. Kort samengevat komt het erop neer dat het proces van E.ON al zorgt voor minimale emissies. Er zijn geen technieken die met redelijke kosten de emissie verder verminderen.

Naar aanleiding van deze zienswijze van de MOB hebben wij de emissie-eis voor de bestaande koleneenheden van E.ON ($0,006 \text{ ng/m}^3$) overgenomen in deze vergunning. Voor de meetfrequentie volgen wij de eisen van het Bva. Dit betekent dat er in het eerste jaar van de bedrijfsvoering vier keer wordt gemeten en daarna twee keer per jaar. Volgens het Bva kan de meetfrequentie nog worden verlaagd onder bepaalde voorwaarden.

d5.6 Voor fluoride moet worden getoetst aan het maximaal daggemiddelde MTR-waarde en de jaargemiddelde streefwaarde. De emissie-eis voor fluoride zou strenger moeten zijn. De fluoride emissie moet continue worden gemeten of er moet worden aangetoond dat de fluoride emissie goed kan worden afgeleid uit de gemeten HCl emissie.

Ad d5.6 In het Rijnmondgebied wordt in Vlaardingen fluor gemeten. Na de sluiting van de kunstmest industrie is de immissie gedaald tot een waarde van $0,06 \text{ } \mu\text{g/m}^3$. De immissie ligt hier evenals elders in Nederland gemiddeld iets boven de MTR-waarde van $0,05 \text{ } \mu\text{g/m}^3$. Oude elektriciteitscentrales zijn voorzien van warmtewisselaars, zogenaamde GAVO's. Een GAVO is een grote bron van lekkage van met name fluor. Bij de ombouw van de 2 bestaande eenheden van de E.ON zijn de GAVO's verwijderd hetgeen resulteerde in een daling van de fluor-emissie van 71 ton naar 12 ton per jaar. De nieuwe eenheid van E.ON zal conform de BBT eveneens zonder GAVO worden gebouwd. De fluoruitstoot van deze eenheid zal circa 10 ton per jaar bedragen. De bijdrage van de nieuwe eenheid aan het achtergrondniveau is ongeveer $0,001 \text{ } \mu\text{g/m}^3$. Verdergaande voorzieningen dan BBT is niet noodzakelijk. De emissie-eis van $0,44 \text{ mg/m}^3$ achten wij voldoende scherp. De uitwerp van de fluor wordt bepaald door het fluorgehalte in de kolen en de werking van de rookgasontzwavelingsinstallatie. Het fluorgehalte in de kolen is redelijk constant. Voor de meetfrequentie is aangesloten bij de frequentie die geldt in het Besluit verbranden afvalstoffen. Een hogere frequentie is niet noodzakelijk.

d5.7 De kwik emissie is te hoog en de rookgassen moeten extra worden gereinigd zoals ook in de VS wordt toegepast. Het voorgeschreven onderzoek naar vermindering van de kwikemissie moet eerder worden uitgevoerd zodat het ontwerp van de centrale nog kan worden aangepast. Over dit onderzoek moet een besluit worden genomen waarbij belanghebbende beroep kunnen aantekenen. Door toename van kolengebruik neemt de emissie van kwik toe terwijl het Rijk en de provincie Zuid-Holland de emissies willen verminderen. In de vergunning moet worden voorgeschreven dat kwikemissie nooit hoger is dan $2,4 \text{ microgram/m}^3$ en dat het verwijderingsrendement minimaal 90% is. Uit E-PRTR en de BREF monitoring volgt dat de kwik emissie continue moet worden gemeten (BKB Groningen, een afvalverbrander moet ook continue kwik meten).

Ad d5.7 Wij hebben voorgeschreven dat E.ON een onderzoek uitvoert naar de vermindering van de kwik emissie. Over dit onderzoek moet eerder worden gerapporteerd zodat het ontwerp van nieuwe eenheid indien nodig nog kan worden aangepast. Wij zullen een besluit nemen over dit onderzoek en eventueel aanpassing van de emissie-eis en belanghebbende kunnen bezwaar en beroep aantekenen op dit besluit. Continue meten van de emissie vinden wij niet nodig; met een emissiemodel en periodieke emissiemetingen is emissie voldoende nauwkeurig te bepalen.

d5.8 Emissie-eisen voor zware metalen (8 uur) zijn hoger dan eisen voor de bestaande koleneenheden. De toetsing aan de emissie-eisen voor cadmium, thallium en overige

zware metalen moet duidelijk zijn vastgelegd.

Ad d5.8 Wij hebben de emissie-eisen (8 uur) voor zware metalen verlaagd naar aanleiding van deze zienswijze. In de voorschriften 3.7 en volgende is duidelijk vastgelegd hoe wordt getoetst aan de emissie-eisen.

Diverse onderwerpen in de reactie van de MOB waarop wij hier kort reageren.

d6, Acceptatievoorwaarden en duurzaamheid worden later uitgewerkt en belanghebbenden kunnen hierover bezwaar en beroep aantekenen.

d7, Een milieuzorgsysteem conform ISO 14001 is voorgeschreven in voorschrift 2.7.

d8, Voor restwarmte hebben wij een rapportage verplichting opgelegd. Meer concrete eisen kunnen op grond van de Wm niet worden opgelegd.

d9, ABI-slib wordt niet meegestookt.

d10, Storingsemisies zijn opgenomen in voorschriften 3.2 (daggemiddelde eisen die bij afwijkende procescondities optreden) en 3.4 (storingsregeling volgens het Bva).

d11, Monitoring bij E.ON moet voldoen aan het Bva. In de voorschriften 3.7 en volgende worden eisen gesteld aan emissiemetingen, toetsing aan emissie-eisen.

d12, Punt 4 van het besluit zal worden verduidelijkt zoals is aangegeven in voorschrift 2.1.

De reactie van de Vereniging Verontruste Burgers van Voorne (VVBV) kan als volgt worden samengevat.

e1 Door de nieuwe kolencentrale zal de emissie duidelijk toenemen. De luchtkwaliteit in Nederland en het Rijnmondgebied voldoet niet aan de wettelijke eisen. Daarom is er geen ruimte voor een toename van de emissies door een nieuwe kolencentrale.

Ad e1 Onder luchtkwaliteit in de omgeving van de centrale hebben wij beschreven dat luchtkwaliteit in de omgeving van de centrale voldoet aan de wettelijke eisen. Ook de bijdrage in de luchtverontreiniging van de nieuwe koleneenheid van E.ON is gering. Er is dus ruimte voor toename van de emissies.

e2 Door de luchtverontreiniging zijn er ook schadelijke gezondheidseffecten voor de bevolking. Daarom is het noodzakelijk om de luchtkwaliteit te verbeteren.

Ad e2 In de Wm-vergunning wordt beoordeeld of aan de eisen voor luchtkwaliteit wordt voldaan. Deze eisen zijn binnen Europa vastgesteld onder andere om gezondheidseffecten te beperken. Het is dan niet nodig om gezondheidseffecten ook in de Wm-vergunning te beoordelen.

e3 De natuurgebieden Voordelta en Voornes Duin zijn en worden aangetast door de voortdurende industriële activiteiten (vermesting, verzuring, licht en geluid) in het Rijnmondgebied. De bestaande kolencentrale van E.ON is medeverantwoordelijk voor significante effecten op de natuur van Voornes Duin. Dit is onvoldoende behandeld in het MER voor de nieuwe kolencentrale. Vanwege de aantasting van de natuur maakt VVBV bezwaar tegen toename van de emissies.

Ad e3 De beoordeling van de effecten op de natuur in deze vergunning is aangepast. Er zijn geen effecten (erg kleine effecten) van de nieuwe koleneenheid op het Voornes Duin. De bestaande kolencentrale valt niet onder deze vergunningaanvraag en bijbehorend MER.

De bestaande kolencentrale wordt dan ook niet in deze vergunning beoordeeld.

- e4 Vanwege de slechte luchtkwaliteit en de aantasting van de natuur is er geen milieuruimte voor een nieuwe kolencentrale en er is ook geen ruimte voor een uitbreiding / deelrevisievergunning voor de bestaande kolencentrale.

Ad e4 Zie hiervoor ad e1, e3

Verder sluit de VVBV zich aan bij de reactie van de MOB van 11 juli 2007.

De reactie van J.A. Snaab kan als volgt worden samengevat.

- f1 De fijn stof concentraties in Hoek van Holland overschrijden de luchtkwaliteitseisen.

- f2 Door de nieuwe kolencentrale zal de aanvoer, op- en overslag van kolen duidelijk toenemen. Hierdoor zal de luchtverontreiniging met fijn stof in Hoek van Holland verder toenemen dan de gebruikte prognose

Ad f1, f2 Op pagina 18 is een tabel opgenomen met de concentraties NO₂/NO_x en PM₁₀ (fijn stof) in 2010 op basis van de GCN (grootschalige concentraties Nederland) methode. De waarden zijn bepaald op grond van de gegevens uit 2007.

Voor fijn stof geldt een grenswaarde van 40 µg/m³ jaargemiddeld. Verder mag een daggemiddelde waarde van 50 µg/m³ gedurende maximaal 35 dagen worden overschreden. Dit laatste komt neer op een jaargemiddelde van ongeveer 32,4 µg/m³. In Hoek van Holland bedraagt de jaargemiddelde concentratie 29,217 µg/m³. De bijdrage van E.ON hierin is 0,017 µg/m³. Deze bijdrage is zeer gering (0,06%). De milieuruimte in Hoek van Holland wordt niet opgevuld. Bij de beoordeling wordt uitgegaan van het vigerende luchtkwaliteitsbeleid. Met toekomstige wijzigingen van het beleid wordt hier geen rekening gehouden.

De nieuwe koleneenheid van E.ON verbruikt per jaar 2,6 miljoen ton. Dit is gering ten opzichte van de overslag van kolenterminals (EMO heeft bijvoorbeeld in 2005 57,8 miljoen ton kolen overgeslagen). De toename van de overslag bij de kolenterminals door het extra verbruik van E.ON past binnen de vergunde capaciteit van die kolenterminals. Voor de extra op- en overslag op het E.ON terrein is in het MER beschreven wat de daarbij behorende luchtverontreiniging is. In Hoek van Holland is de bijdrage van de op- en overslag van E.ON aan de concentratie in Hoek van Holland zeer gering.

De reactie van de Vliegassunie kan als volgt worden samengevat.

- g1 De vergunde activiteiten van E.ON mogen geen belemmering vormen voor de activiteiten van de Vliegassunie. E.ON wil een aantal installaties plaatsen op het terrein van de Vliegassunie en mogelijk wordt de Vliegassunie hierdoor beperkt in haar activiteiten. De vergunde milieubelasting van de Vliegassunie mag niet verminderen om daarmee nieuwe milieubelasting van E.ON te vergunnen.

Ad g1 De milieubelasting van de Vliegassunie zal niet worden beperkt om milieubelasting van E.ON mogelijk te maken. Voor eventuele aanpassingen in de vergunning van Vliegassunie geldt de Wm. Volgens de Wm kunnen vergunningeisen worden beperkt als met toepassing van nieuwere Best Beschikbare Technieken een lagere milieubelasting mogelijk is.

Wij gaan er verder vanuit dat de E.ON en Vliegasunie hun activiteiten zo kunnen uitvoeren dat ze elkaar niet hinderen. Als E.ON daarvoor de installatie moet wijzigen tov het ontwerp van de aanvraag dan kan zo'n wijziging worden doorgevoerd binnen de eisen van de Wm.

- g2 Zal de extra geluidproductie bij E.ON een te hoge geluidbelasting veroorzaken in de verblijfsruimten van de Vliegasunie?
- Ad g2 De nieuwe koleneenheid veroorzaakt bij de Vliegasunie een geringe geluidbelasting. Deze geluidbelasting is gering ten opzichte van de bestaande geluidbelasting bij de Vliegasunie.
- g3 In de aanvraag van E.ON zijn de transportbewegingen van de Vliegasunie niet meegenomen.
- Ad g3 Transportbewegingen van de Vliegasunie vallen onder de vergunning van de Vliegasunie. Daarom is het niet nodig deze transportbewegingen ook in de aanvraag van E.ON op te nemen.

De reactie van het Havenbedrijf Rotterdam kan als volgt worden samengevat

- h1 In de vergunningen wordt onvoldoende rekening gehouden met de te realiseren tweede Maasvlakte. Het Havenbedrijf verwijst hierbij naar de Planologische Kernbeslissing PMR, de uitwerkingsovereenkomst Landaanwinning, het streek- en structuurplan RR2020 en de planbesluiten en vergunningaanvraag voor Maasvlakte 2.
- Ad h1 In de vergunning is de tweede Maasvlakte meegenomen in de beoordeling van de cumulatie van projecten. Het Havenbedrijf wijst op een aantal documenten en afspraken die in het kader van de ruimtelijke ordening zijn gemaakt. In de Wm-vergunning wordt ruimtelijke ordening niet uitgebreid beoordeeld. De randvoorwaarden voor de ruimtelijke ordening vormen geen belemmeringen voor de nieuwe eenheid van E.ON. Volgens het bestemmingsplan is de vestiging van elektriciteitsproductie mogelijk. Er is alleen een vrijstellingsverzoek nodig voor de bouwhoogte en E.ON heeft zo'n verzoek ingediend bij de Gemeente Rotterdam.

Het advies van de VROM inspectie kan als volgt worden samengevat.

- i1 In de vergunning moet worden voorgeschreven dat E.ON moet onderzoeken of de NOx emissie nog kan worden verlaagd.
- Ad i1 In een voorschrift verlangen wij dat na de in bedrijfstelling van de centrale de NOx-emissie moet worden geanalyseerd waarbij wordt nagegaan welke maatregelen kunnen worden getroffen om de NOx emissie zoveel mogelijk te beperken. Hiermee wordt voldaan aan het advies van de VROM inspectie.
- i2 De maatregelen voor CO₂ verwijdering, afvoer en opslag zouden concreter moeten worden voorgeschreven.
- Ad i2 Onder ad d2 wordt nader ingegaan op de afvang en opslag van CO₂. Meer concrete maatregelen dan het verlangen van het rapporteren van voortgang en de resultaten van onderzoeksprojecten is in dit stadium niet mogelijk.

Zienswijzen natuur

Naar aanleiding van de aanvraag voor Nbwet vergunning (door ons ontvangen op 14 juni 2007) zijn door verschillende partijen zienswijzen ingediend.

Burgemeesters en wethouders van de gemeenten Rotterdam, Westvoorne en Westland en de deelgemeente Hoek van Holland hebben van de mogelijkheid tot advisering geen gebruik gemaakt.

Havenbedrijf Rotterdam N.V., Milieudefensie, Natuurmonumenten en Rijkswaterstaat hebben van de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen geen gebruik gemaakt

Van de overige instanties hebben Stichting Duinbehoud, Stichting Zuid-Hollands Landschap, Vereniging Verontruste Burgers van Voorne, Mobilisation for the Environment en Greenpeace gereageerd.

Stichting Duinbehoud geeft aan dat ze niet voldoende tijd heeft gehad om te reageren en sluit zich aan bij de zienswijzen van de Vereniging Verontruste Burgers van Voorne.

De zienswijze van Mobilisation for the Environment wordt mede namens de Stichting Natuur & Milieu en de Milieufederatie Zuid-Holland ingediend.

Hieronder worden samenvattend de zienswijzen per belanghebbende beschreven voor zover dit betrekking heeft op het Habitatrichtlijngebied "Voornes Duin". Daarna wordt door ons ingegaan op de zienswijze.

Vereniging Verontruste Burgers van Voorne (hierna te noemen VVBV)

1

De VVBV is van mening dat de emissies gepaard gaande met de bestaande kolengestookte elektrische energie opwekkingsinstallaties van de E.ON op de Maasvlakte mede verantwoordelijk zijn voor significante gevolgen (verstruiking, veruiging en verzuring) van het natuurschoon op Voorne (Habitatrichtlijngebied). Dit is onvoldoende aan de orde gesteld in de "Passende beoordeling"

Stichting Zuid-Hollands Landschap (hierna te noemen ZHL)

2

Het is bekend dat de depositie van stikstof en zwavelverbindingen kan leiden tot verzuring van natuurgebieden. De natuurwaarden in de Natura 2000 gebieden Voornes duin, Duinen Goeree, Solleveld, Voordelta en Kapittelduinen zijn zeer gevoelig voor verzuring. De zuurdepositie op deze Natura 2000 gebieden is nu al te hoog om de instandhoudingsdoelstellingen zonder extra maatregelen te halen. De Natura 2000 gebieden krijgen door de ingebruikname van de E.ON kolengestookte centrale te maken met een verdere toename van de zuurdepositie. Deze toename van de zuurdepositie brengt ons nog verder af van de doelstellingen. Het Zuid-Hollands Landschap verzoekt de Provincie Zuid-Holland derhalve maatregelen te nemen, zodat de zuurdepositie op de genoemde Natura 2000 gebieden niet verder toeneemt en de instandhoudingsdoelstellingen niet verder onder druk komen te staan.

Mobilisation for the Environment (hierna te noemen MOB)

3

MOB is van mening dat artikel 7 van de IPPC richtlijn onvoldoende is nageleefd. Immers, er is meer dan één bevoegd gezag en de Nbw procedure lijkt ongecoördineerd te verlopen met de Wm/Wvo/Wwh procedures. De IPPC richtlijn is op dit punt nog steeds niet op een juiste wijze omgezet in Nederlandse wetgeving zodat ze zich hier rechtstreeks op beroept.

Zij verwijzen hierbij ook naar de zienswijzen op de Wm/Wvo/Wwh procedure van 11 juli 2007. MOB verzoekt om eerdere zienswijze (mbt de Wm-procedure) in zijn geheel, en voor alle daarin genoemde punten, als hier ingelast en herhaald te beschouwen.

MOB stelt dat de aanvraag voor de Nbw niet tegelijk met de overige bovengenoemde procedures ter visie is gelegd. Voor zover bekend is de aanvraag Nbw ook niet gepubliceerd op uw website noch in de Staatscourant.

MOB acht deze procedure onvoldoende transparant mede ook gezien de eisen hieraan van de IPPC richtlijn/Aarhus conventie. Dit klemmt des te meer vanwege het grote verspreidingsgebied van de stoffen uit de schoorsteen.

Ook op dit punt is de IPPC richtlijn nog niet op een juiste wijze omgezet in Nederlandse wetgeving zodat ze zich ook voor dit aspect rechtstreeks op de IPPC richtlijn beroept

4

MOB merkt op dat de Nbw toets het punt van informatie met betrekking tot fluoride volledig lijkt te missen.

De concentraties in het gebied komen al uit boven de MTR norm (62 t.o.v. 50 nanogram/m³). Door MPP3 neemt de belasting nog verder toe met 2 tot 3,5 %. In het rapport wordt dit in één zin weggeschreven (op bladzijde 29 onder overige stoffen) met het argument dat door MPP3 de bijdrage van fluor slechts weinig toeneemt en dat er naar verwachting geen negatief effect zal zijn op gevoelige vegetaties. Dit lijkt nogal kort door de bocht.

Wat relevant is om te weten is of de huidige concentraties een aantoonbaar nadelige impact hebben op gevoelige vegetaties in de Natura 2000 gebieden. Indien dit **wel** het geval is lijkt elke toename van fluor niet opportuun, omdat de schade dan naar verwachting alleen maar groter zal worden. Indien dit **niet** het geval is, dan moet aangetoond worden dat de extra bijdrage niet alsnog tot schade aan gevoelige vegetatie zal leiden.

Deze toets ontbreekt in het rapport: Er wordt niet wetenschappelijk onderbouwd of er op dit moment nu wel of niet een probleem is met betrekking tot fluoride, of dat dit probleem er aan zit te komen.

5

MOB geeft aan dat uit de aanvraag blijkt dat de nabijgelegen natuurgebieden al (veel) te zwaar worden belast met depositie van zuur en stikstof. Hier komt de bijdrage van de nieuwe E.ON MPP3 centrale nog bij. Ook de beide bestaande eenheden leveren een bijdrage. Hier komt bij dat straks ook Electrabel nog extra verzuring en N-depositie zal gaan toevoegen.

Hetzelfde probleem is er in het rapport met de beschrijving van de effecten van zuur depositie en depositie van met name stikstof. Het blijkt dat de huidige depositie in de Natura 2000 gebieden nu al heel ruim boven de gemiddeld laagste Critical Load uitkomt (zie tabel bladzijde 26).

In de toets wordt op bladzijde 27 gesteld dat de toename door MPP3 slechts gering is (3 %) en dat er daarom geen significante negatieve effecten zullen optreden op de natuurwaarden. Deze aanname heeft geen enkele wetenschappelijke onderbouwing.

Bovendien geldt hier dat de Critical Loads tot en met 2030 naar beneden worden bijgesteld waardoor de maximale overschrijding naar verwachting alleen maar zal toenemen.

De toets had moeten aangeven of de huidige deposities een aantoonbaar nadelige impact hebben op de natuurwaarden van de aangewezen Natura 2000 gebieden. Indien dit **wel** het geval is elke toename van stikstof niet opportuun, omdat de schade dan naar verwachting alleen maar groter zal worden. Indien dit **niet** het geval is, dan moet aangetoond worden dat de extra bijdrage niet alsnog tot significante schade aan de natuurwaarden zal leiden.

De indruk is dat hoofdstuk 6 niet alle relevante bestaande en nieuwe deposities meeneemt en op dit punt dus niet compleet is

6

De emissienormen voor SO₂, NO_x en F emissies en immissies moeten aanzienlijk strenger. MOB verwijst hiervoor naar de zienswijze op de Wm vergunning en de gevraagde scherpere emissienormen. Het plannen van dit type installaties heel dicht bij natuurgebieden heeft als consequentie dat strengere emissienormen dienen te worden opgelegd dan anders het geval zou zijn.

7

Het geluidsaspect wordt op bladzijde 23 ook weggeschreven als zijnde geen probleem. Gesteld mag worden dat in Natura 2000 gebieden het geluidsniveau niet boven de 40 dB mag uitkomen. Volgens nieuwe inzichten zal dit slechts 30 dB mogen zijn.

8

MOB is van mening dat beperkingen dienen te worden opgenomen met betrekking tot onnodige verstoring door lichtuitstraling.

Greenpeace (hierna te noemen GP)

9

GP is van mening dat klimaatsverandering als effect van het uitstoten van CO₂ door de centrale niet in de aanvraag is meegenomen.

10

GP is van mening dat de effecten van geluidsverstoring en lichtvervuiling niet voldoende zijn onderbouwd in de aanvraag.

11

GP mist de beantwoording van de vraag of de immissieconcentraties mogelijk gevolgen zullen hebben voor de in de omgeving liggende natuurgebieden en habitats en de daar levende soorten.

12

GP stelt dat de effecten van de verzurende emissies als NO_x, NH₃ en SO₂ onvoldoende zorgvuldig zijn onderbouwd.

13

GP stelt dat, omdat de verzurende depositie te hoog is, de normen voor dergelijke deposities in de toekomst zullen worden aangescherpt. Dit zal tot gevolg hebben dat het aandeel van kolengestookte centrales in toekomstige emissies naar verhouding stijgt. GW vraagt zich af wat dit betekent voor de instandhoudings-doelstellingen en vindt dat dit in de beoordeling had moeten worden meegenomen.

14

GP merkt op dat de cumulatie van effecten niet voldoende zijn onderbouwd.

15

GP verzoekt om de door E.ON gevraagde vergunning te weigeren en daarbij tevens te betrekken dat er voldoende alternatieve mogelijkheden voor het opwekken van stroom die geen nadelige effecten voor de aanwezige natuurwaarden opleveren. Subsidiair vraagt GP dat alvorens een besluit wordt genomen alsnog onderzoek naar de mogelijk negatieve gevolgen van de door E.ON gewenste activiteiten wordt verricht.

Naar aanleiding van de zienswijzen merken wij het volgende op.

Ad. 1

Het aspect natuurschoon speelt in het kader van de Habitatrichtlijn niet. Het gaat om de instandhouding van kwalificerende habitattypen en soorten. De bescherming van natuurschoon kan wel plaatsvinden in het kader van beschermde natuurmonumenten. Verandering in natuurschoon wordt dan beoordeeld in art. 16 Nbwet- vergunning of , indien het beschermd natuurmonument ook een art. 10a status heeft (nu VR-gebieden) in de art. 19d Nbwet-vergunning via de doorvertaling van natuurschoon in de instandhoudingsdoelstellingen. (art. 15a lid 3)

Ad. 2

Uit het nader ingestelde onderzoek blijkt dat de gevolgen van de kolencentrale op "Voornes Duin" niet significant zijn, ook niet wanneer wordt gekeken naar cumulatie. In de overwegingen wordt hier door ons verder op ingegaan.

Ad. 3

In de Nederlandse wetgeving is coördinatie tussen de Nbwet en de Wm, Wvo, Wwh niet vereist. Wel zijn tijdens de beoordeling de verschillende procedures inhoudelijk zo veel als mogelijk op elkaar afgestemd.

Ad. 4

Naar aanleiding van de zienswijzen van de MOB is de aanvraag aangevuld met betrekking tot de invloed van fluoride. In de overwegingen wordt hier verder op ingegaan.

Ad. 5

Naar aanleiding van de zienswijzen is de aanvraag aangevuld met betrekking tot de invloed van de uitstoot van stikstof en verzurende stoffen. Tevens zijn in de aanvulling de cumulatieve effecten meegenomen. In de overwegingen wordt hier uitgebreid op ingegaan.

Ad. 6

Normen voor SO₂, NO_x en F emissies en immissies worden niet in het kader van de Natuurbeschermingwet vastgesteld. In het kader van de Nbwet wordt getoetst op de effecten van een initiatief op de instandhoudingsdoelstellingen van een beschermd gebied.

Ad. 7

Gezien de afstand van de E.ON kolencentrale tot het habitatrictlijn "Voornes Duin" (± 5 km) is het niet aannemelijk dat enige geluidsoverlast te verwachten is door de aangevraagde activiteit.

Ad. 8

Gezien de afstand van de E.ON kolencentrale tot het habitatrictlijn "Voornes Duin" (± 5 km) is het niet aannemelijk dat enige lichtverstoring te verwachten is door de aangevraagde activiteit.

Ad. 9

De klimaatverandering die E.ON veroorzaakt is zeer klein. Daarom heeft klimaatverandering veroorzaakt door E.ON geen effect op natuur.

Ad. 10

Zie beantwoording ad. 7 en ad. 8

Ad. 11

Zie beantwoording ad 6

Ad. 12

Volgens de aanvraag en de aanvulling op de aanvraag ontstaan geen significant negatieve effecten door de inwerkingtreding van de kolencentrale in relatie met cumulatieve aspecten. Voor een verdere onderbouwing verwijzen wij naar de overwegingen van dit besluit.

Ad. 13

Bij de toetsing worden effecten van het uit te voeren plan of project op de instandhoudingsdoelstellingen in beschermde gebieden in de omgeving in beeld gebracht op basis van bekende gegevens. Een mogelijke toekomstige wijziging in een norm kan niet worden getoetst, omdat dat niet concreet is.

Ad 14

Zie beantwoording ad 2 en 15.

Ad. 15

Na het indienen van de zienswijze door GP heeft de aanvrager nader onderzoek verricht naar de mogelijk negatieve effecten op de Natura2000-gebieden. Uit dit onderzoek blijkt dat de gevolgen van de kolencentrale op "Voornes Duin" niet significant zijn, ook niet wanneer wordt gekeken naar cumulatie. In de overwegingen wordt hier door ons verder op ingegaan. Indien er geen sprake is van significante effecten is het ook niet nodig een ADC-toets (alternatieven, dwingende reden, compensatie) te doorlopen, m.a.w. een onderzoek naar alternatieve mogelijkheden voor het opwekken van stroom is niet noodzakelijk.

CONCLUSIE

Op grond van het vorenstaande zijn wij van mening dat er sprake is van een vergunbare situatie, mits de vergunninghouder zich houdt aan de aan deze vergunning verbonden voorschriften.

BESLUIT

Gelet op het voorgaande en de terzake geldende wettelijke bepalingen van de Wm en de Awb hebben wij besloten:

- 1 aan E.ON een deelrevisievergunning te verlenen voor de productie van elektriciteit in een nieuw te bouwen kolengestookte eenheid (inclusief bijbehorende apparatuur en activiteiten) met een bruto elektrisch vermogen van 1100 MW;
- 2 het deel van de inrichting dat valt onder deze deelrevisievergunning moet binnen 5 jaar na het onherroepelijk worden van deze vergunning in bedrijf worden genomen;
- 3 deze vergunning voor onbepaalde tijd te verlenen;
- 4 de aanvraag, inclusief bijlage E en G bij de aanvraag, paragraaf 5.1 van de aanvullende informatie van 8 juni 2007 en de aanvullende informatie van 23 oktober 2007 en exclusief de overige bijlagen en de rest van de aanvullende informatie van 8 juni 2007 deel te laten uitmaken van deze vergunning;
- 5 aan dit besluit de hierna vermelde voorschriften te verbinden;
- 6 dat met toepassing van artikel 8.16, sub c van de Wet milieubeheer de voorschriften 7.9, 7.10 en 7.12 van kracht blijven gedurende een jaar nadat deze vergunning haar gelding heeft verloren.

VOORSCHRIFTEN

INHOUDSOPGAVE

1	DEFINITIES, BEGRIPSBEPALINGEN EN AFKORTINGEN.....	56
2	ALGEMEEN.....	65
3	EMISSIONS	67
4	AFVALSTOFFENPREVENTIE.....	72
5	AFVALSTOFFEN EN MEESTOOKSTOFFEN.....	73
6	GELUID.....	79
7	BODEM.....	81
8	RIOOLSYSTEMEN	84
9	ALGEMENE PROCESBEWAKING	86
10	BRANDPREVENTIE EN BRANDBESTRIJDING	87
11	ENERGIE	95
12	VERKEER EN VERVOER	96
13	DRUKAPPARATUUR EN PIJPLEIDINGEN	97
14	GASDETECTIESYSTEMEN.....	98
15	TERREINEN EN WEGEN	99
16	OP- EN OVERSLAG DROGE BULKGOEDEREN	100
17	OPSLAG.....	107
18	LADEN EN LOSSEN	110
19	ELEKTRISCHE INSTALLATIES.....	111
20	MELDINGEN	112
21	ONDERHOUD, CONTROLE EN INSPECTIES.....	113
22	BEEINDIGING BEDRIJFSVOERING.....	114

1 DEFINITIES, BEGRIPSBEPALINGEN EN AFKORTINGEN

Installaties en apparatuur

Installaties: zijn die onderdelen van de inrichting, die als een zelfstandige eenheid kunnen worden beschouwd. Installaties kunnen met elkaar verbonden zijn, bijvoorbeeld via pijpleidingen.

Procesinstallaties: zijn installaties waarin processen en andere handelingen worden uitgevoerd, inbegrepen de direct hiertoe behorende installaties voor de terugwinning, zuivering en/of vernietiging van producten, afvalstoffen, afvalwater en afvalgassen en voor tussenopslag van deze stoffen of voor de beveiliging.

Overeenkomstig het Warenwetbesluit drukapparatuur wordt verstaan onder:

Drukapparatuur of drukapparaten: drukvaten, installatieleidingen, veiligheidsappendages en onder druk staande appendages, alsmede, voor zover van toepassing, de elementen die bevestigd zijn aan onder druk staande delen.

Drukvat: een omhulling, bestaande uit één of meer ruimten, die is ontworpen en vervaardigd voor stoffen onder druk, met inbegrip van de rechtstreeks daarmee verbonden delen tot aan de voorziening voor de aansluiting met andere apparatuur.

Installatieleidingen: onderdelen van een leidingstelsel die voor de verplaatsing van stoffen dienen, wanneer zij zijn verbonden om in een ander onder druk staand systeem te worden geïntegreerd met name bestaande uit een pijp of een pijpenstelsel, buizen, fittingen expansieverbindingen en slangen of eventueel andere onder druk staande alsmede warmtewisselaars bestaande uit pijpen voor het koelen of verhitten van lucht.

Veiligheidsappendages: voorzieningen voor de beveiliging van drukapparatuur tegen overschrijding van de toegestane grenzen, die bestaan uit:

- 1°. voorzieningen voor de rechtstreekse drukbegrenzing, en
- 2°. begrenzingsvoorzieningen die corrigerende organen in werking stellen of zorgen voor vergrendeling of voor vergrendeling en blokkering.

Onder druk staande appendages: voorzieningen met een operationele functie waarvan de omhulling onder druk staat.

Samenstellen: verschillende drukapparaten die een fabrikant tot een geïntegreerd en functioneel geheel heeft geassembleerd.

Druksysteem: een stelsel van verschillende drukapparaten of samenstellen die onder de verantwoordelijkheid van de gebruiker op zijn bedrijfsterrein tot een geïntegreerd en functioneel geheel is geassembleerd.

Druk: de druk gerelateerd aan de atmosferische druk, zijnde de overdruk, waarbij een vacuüm of onderdruk met een negatieve waarde wordt aangeduid.

Maximaal toelaatbare druk (PS): de door de fabrikant aangegeven maximale druk waarvoor de apparatuur is ontworpen. Deze druk wordt bepaald op een door de fabrikant aangegeven plaats waar de beveiligings- of veiligheidsinrichtingen zijn aangesloten of de bovenzijde van de apparatuur, of, indien dat niet passend is, een andere door hem aangegeven plaats.

Volume (V): het inwendige volume van een ruimte met inbegrip van het volume van tubelures tot de eerste aansluiting en met uitsluiting van de inhoud van het volume van permanente inwendige onderdelen.

Nominale maat (DN): getalsaanduiding voor afmeting, gebruikt voor alle onderdelen van een leidingstelsel, behalve voor onderdelen die met de uitwendige middellijn of met de maat van de schroefdraad wordt aangeduid. De getalsaanduiding betreft een gemakkelijk rond getal voor verwijzingsdoeleinden, dat slechts in oppervlakkig verband staat tot de fabricagematen. De nominale maat wordt aangegeven met DN, gevolgd door een getal.

Stoffen: gassen, vloeistoffen en dampen in zuivere fase en mengsels daarvan, die een suspensie van vaste stoffen kunnen bevatten.

Overeenkomstig de "Regels voor toestellen onder druk" wordt verstaan onder:

Systeem: een of meer toestellen onder druk die blijvend met elkaar in open verbinding staan, met inbegrip van de verbindingsleidingen.

Toestel onder druk: een technisch voortbrengsel voor het in stand houden van een drukverschil.

Ketel: een toestel onder druk waarin een vloeistof tot boven zijn atmosferisch kookpunt wordt verhit door warmte, die afkomstig is van verbranding of elektrische stroom (afhankelijk van de vloeistof worden stoomketels en dampketels onderscheiden).

Leiding of pijpleiding: een toestel onder druk dat in hoofdzaak dient voor het doorvoeren van stoffen.

Transportleiding: een leiding die geheel of ten dele over openbaar terrein gaat, en geen onderdeel uitmaakt van een installatie.

Fles: een toestel onder druk voor vervoer en opslag van gas of vloeistof, bestemd voor herhaald gebruik, met een inhoud kleiner of gelijk aan $0,15 \text{ m}^3$.

Transportreservoir: een toestel onder druk voor vervoer en opslag van gas of vloeistof, bestemd voor herhaald gebruik groter dan $0,15 \text{ m}^3$.

Opslagtank: een stationair toestel dat voldoet aan de volgende twee punten:

- het dient voor de opslag van vloeistof met een temperatuur die niet hoger is dan het atmosferisch kookpunt;
- het is geen deel van een installatie voor bewerking.

Toebehoren: technische voortbrengselen die dienen om het gebruik van een toestel onder druk of een systeem mogelijk te maken of om het veilig gebruik ervan te bevorderen.

Bodem

Vloeistofdichte voorziening: effectgerichte voorziening die waarborgt dat – onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking - geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen.

Vloeistofkerende voorziening: een niet vloeistofdichte voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen tijdelijk zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem kan plaatsvinden.

Veiligheidsstudies

Groepsrisico: cumulatieve kansen per jaar dat ten minste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof, gevaarlijke afvalstof of bestrijdingsmiddel betrokken is.

Plaatsgebonden risico: risico op een plaats buiten een inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof, gevaarlijk afvalstof of bestrijdingsmiddel betrokken is.

Een storingsanalyse is een systematisch onderzoek naar alle voorzienbare afwijkingen van een normale procesvoering, hieronder begrepen de in- en buiten bedrijfstelling, naar de oorzaken en de gevolgen van die afwijkingen in kwalitatieve zin en naar de noodzakelijke acties. ('Storingsanalyse waarom? wanneer? hoe?' van het Directoraat Generaal van de Arbeid, rapport no. V2, 2e druk 1982).

Het fail safe uitvoeren van installatie onderdelen houdt in dat wanneer het aansturingssysteem wegvalt (perslucht en/of elektriciteit) de kleppen en afsluiters terugvallen in hun veilige stand. Deze veilige stand houdt in dat de installatie zonder of met minimaal gevaar voor de externe veiligheid en een minimale belasting van het milieu uit bedrijf kan worden genomen.

De S3B systematiek voor de indeling van stoffen definieert de categorieën LT1, LF1, LF2, LNR en SNR als volgt:

LT1 toxische vloeistoffen die vallen in één van de volgende drie categorieën:

- kookpunt > 373,15 K, dampspanning (bij 293,15 K) < 1 kPa en LC50 tussen de 10-100 ppm of;

- kookpunt van 353,15 tot 373,15 K, dampspanning (bij 293,15 K) van 1 tot 5 kPa en LC50 van 100 tot 1000 ppm of;
 - kookpunt van 323,15 tot 353,15 K, dampspanning (bij 293,15 K) van 5 tot 20 kPa en LC50 van 1000 tot 5000 ppm of;
- LF1 vloeistoffen, vlampunt > 296,15 K
- LF2 vloeistoffen, vlampunt < 296,15 K
- LNR vloeistoffen niet relevant
- SNR vaste stoffen niet relevant

Stoffen

Giftige stoffen: daar waarin deze vergunning wordt gesproken van giftige stoffen gelden onderstaande definities afhankelijk van onderstaande situaties:

- voor het laden en lossen van tankwagens en ketelwagens het ADR;
- voor het laden en lossen alsmede de boord-boord verlading van schepen het ADN;
- voor opslagtanks en procesinstallaties de Wms.

Vluchtige organische vloeistoffen zijn organische vloeistoffen met een dampspanning van ten minste 1,0 kPa bij 293,15 K (20°C).

Stankverwekkende stoffen: daar waarin deze vergunning wordt gesproken van stankverwekkende stoffen, worden stoffen bedoeld waarvan de geurindex meer dan 50.000 bedraagt.

De betekenis van de klassen S1 tot en met S5 overeenkomstig de NeR is als volgt:

S1: sterk stuifgevoelig niet bevochtigbaar

S2: sterk stuifgevoelig, wel bevochtigbaar

S3: licht stuifgevoelig, niet bevochtigbaar

S4: licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar

S5: nauwelijks of niet stuifgevoelig.

In bijlage 4.6 van de NeR is een lijst opgenomen met de indeling in stuifklassen van de stuifgevoelige goederen. Indien de stuif gevoeligheidsklasse niet bekend is moet deze volgens de Lundgren methode, 1986, (Vertical Flow Dust Chamber) of een andere gelijkwaardige methode worden bepaald.

Onder bulkgoederen wordt verstaan:

Goederen die niet in een bepaalde verpakking maar als stortgoed worden opgeslagen.

Visueel waarneembare stofverspreiding

Onder visueel waarneembare stofverspreiding wordt verstaan een met het oog waarneembare stofverspreiding die buiten een afstand van 2 meter van de bron nog visueel waarneembaar is.

Overeenkomstig de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 29 worden de volgende klassen van (vloeistof)stoffen onderscheiden:

Klasse 0: kookpunt ten hoogste 308,15 K (35°C) en vlampunt lager dan 273,15 K (0°C).

Klasse 1: vlampunt lager dan 294,15 K (21°C) doch niet vallende in klasse 0.

Klasse 2: vlampunt gelijk aan of boven 294,15 K (21°C) en ten hoogste 328,15 K (55°C).

Klasse 3: vlampunt boven 328,15 K (55°C) en ten hoogste 373,15 K (100°C).

Klasse 4: vlampunt boven 373,15 K (100°C).

Het vlampunt: is die temperatuur waarbij nog juist boven de vloeistof met lucht een brandbaar (explosief) mengsel kan worden gevormd.

Het vlampunt tot 328,15 K (55°C) wordt bepaald volgens de methode van Abel-Pensky omschreven in NEN-EN-ISO 13736.

Het vlampunt boven 328,15 K (55°C) wordt bepaald volgens de methode van Pensky-Martens, omschreven in NEN-EN-ISO 2719.

Concentraties van stoffen

De MAC is een bestuurlijk vast te stellen Maximaal Aanvaarde Concentratie van een gas, damp, nevel of van stof in de lucht op de werkplek. Bij de vaststelling ervan wordt zoveel mogelijk als uitgangspunt gehanteerd dat die concentratie bij herhaalde expositie ook gedurende een langere tot zelfs een arbeidsleven omvattende periode - voor zover de huidige kennis reikt - in het algemeen de gezondheid van zowel de werknemers als ook van hun nageslacht niet benadeelt. (Nationale MAC-lijst 2005, Ministerie van Sociale Zaken en werkgelegenheid).

Lower explosion limit (LEL = onderste explosiegrens) is het minimumgehalte of de laagste concentratie van een gas, damp of stofdeeltjes gemengd met lucht, dat na ontsteking tot explosie (verbranding) zal komen.

Geur

Een geureenheid is die hoeveelheid van een gasvormige component (of mengsel van componenten) die, opgemengd met geurvrije lucht tot een volume van één m³, door 50% van een groep proefpersonen juist niet meer van geurvrije lucht kan worden onderscheiden.

De geurdrempel van een stof is die concentratie (mg/m³) van die stof in overigens geurvrije lucht, die door 50% van een groep proefpersonen juist niet meer van geurvrije lucht kan worden onderscheiden. De geurdrempel (reukgrens, geurwaarnemingsdrempel) komt overeen met een concentratie van één geureenheid per kubieke meter.

De geurindex is de (partiële) dampspanning (in ppm, bij 293,15 K (20°C), waarbij 1 bar overeenkomt met 10⁶ ppm) gedeeld door de geurdrempel (ook in ppm). [omgerekend: $(41 \cdot p \text{ in mbar} \cdot M) / \text{reukgrens in mg/m}^3$].

Als geurdrempel dient hier gebruikt te worden het gemiddelde van de laagste twee waarden voor geurdetectie uit "Compilation of odour threshold values in air, supplement V" van L.J. van Gemert (CIVO/TNO nr. A 84.220/090070, 1984).

Als een stof niet in deze publicatie voorkomt, kan de eerste uitgave van Van Gemert en Nettenbreijer (1977) geraadpleegd worden, of "Handbook of environmental data on organic chemicals" (2nd ed.) van K. Verscheuren (1984).

NB 1: De waarden die zijn aangegeven als geurherkenningsdrempel (door middel van r of recognition) moeten bij het bepalen van het gemiddelde buiten beschouwing blijven.

NB 2: Door K. Verscheuren wordt ook een geurindex gebruikt, maar die is anders gedefinieerd, namelijk met de geurherkenningsdrempel; hierdoor kunnen de vermelde geurindexen niet worden gebruikt.

Overeenkomstig Beleidsregels voor de Geuraanpak in het kerngebied van Rijnmond:

Geurwaarneming:

- de geur wordt minstens eenmaal waargenomen, en
- de geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

Geuroverlast:

- de geur wordt binnen een tijdsbestek van een kwartier langdurig of herhaaldelijk in vleugten waargenomen, en
- de geurbeleving wordt beoordeeld als negatief en de geur wordt daarbij als zwaar, eventueel als prikkelend of verstorend omschreven, en
- de geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

Geurgevoelige locatie: een geurgevoelige locatie uit categorie I dan wel categorie II.

Categorie I:

woonwijk, lintbebouwing;
ziekenhuizen, sanatoria, bejaarden- en verpleeghuizen;
recreatiegebieden (verblijfsrecreatie);
woonwagenterreinen; woonboten; asielzoekercentra;
scholen;

Categorie II:

bedrijfswoningen;
woningen in het landelijk gebied / verspreide ligging;
recreatiegebieden (dagrecreatie);
kantoren (wanneer die in woongebieden liggen, krijgen zij hiermee dezelfde bescherming als het woongebied);

Algemeen

Onder inrichting wordt verstaan elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht.

Bevoegd gezag: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland voor dezen het afdelingshoofd van de Afdeling Industrie van de DCMR Milieudienst Rijnmond.

Beste beschikbare technieken: voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

Onder normaal kubieke meter, Nm³, wordt verstaan het volume van een kubieke meter droog (watervrij) gas bij een absolute druk van 101,325 kPa en een absolute temperatuur van 273,15 K (0°C), zoals gedefinieerd volgens de NEN-ISO 9096, uitgave 2003.

Energiebesparende rendabele maatregelen: zijn die maatregelen die een IRR (IRR= internal rate of return) na belasting van 15% of hoger hebben. Wanneer gerekend wordt met het begrip terugverdientijd dan geldt dat maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of korter rendabel zijn.

Geluid

Bedrijfstoestand: toestand van een inrichting die relevant is voor te verrichten metingen.

Beoordelingspunt: het punt waar het $L_{A,r,LT}$ en het $L_{A,max}$ worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$): energetisch cumulatie van de langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveaus.

Langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$): equivalent A-gewogen geluidniveau op een beoordelingspunt over een specifieke beoordelingsperiode ten gevolge van een specifieke bedrijfstoestand op een beoordelingspunt, zo nodig gecorrigeerd voor de aanwezigheid van impuls-achtig geluid, zuivere tooncomponent of muziekgeluid. De methode voor de bepaling van langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveau moet conform de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai (1999)" zijn uitgevoerd.

Geluidniveau: het gemeten of berekende momentane geluidniveau, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651.

Grenswaarde: wettelijke milieukwaliteitsnorm die 'in acht moet worden genomen' (resultaatsverplichting).

Maximale geluidniveau ($L_{A,max}$): het maximaal gemeten A-gewogen geluidniveau, meterstand "fast" gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m .

dB(A): geluiddrukkniveau gemeten via het A-filter (het A-filter ingebouwd in geluidmeters benadert goed de karakteristiek van het gemiddeld menselijk oor).

Afkortingen

ADNR:	Reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn
ADR:	Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen langs de weg (ADR), met Protocol van ondertekening en Bijlagen
AMvB:	Algemene Maatregel van Bestuur
BAT:	Best Available Techniques; beste beschikbare technieken (zie ook def.)
BBT:	Beste Beschikbare Technieken (zie ook def.)
BLK:	Besluit luchtkwaliteit
BREF:	Beste beschikbare technieken referentie document
BRZO '99:	Besluit Risico Zware Ongevallen 1999
BVA:	Besluit Verbranden Afvalstoffen
CIN:	Centraal Incidenten Nummer (tel. 010-4118888)
CUR/PBV:	Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving/Plan Bodembeschermende Voorzieningen
DCMR:	DCMR Milieudienst Rijnmond
EURAL:	Europese afvalstoffenlijst
IBBB:	Inspectie en Beoordelingsprotocol voor de Brandweer in het kader van het BRZO '99
IMO:	International Maritime Organisation
IPPC:	Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging; Pb.L257/26 e.v. (directive with respect to Intergrated Pollution Prevention and Control)
ISO:	International Organisation for Standardization
IVB:	Inrichtingen- en Vergunningbesluit Milieubeheer
L _{Ari,LT} :	Langtijdgemiddeld deelbeoordelingsniveau in dB(A) (zie ook def.)
LAP:	Landelijk Afvalbeheerplan 2002-2012
LC ₅₀ ::	Letale Concentratie 50
LC ₁₀ ::	Letale Concentratie Laag
LEL:	Lower Explosion Limit (onderste explosiegrens gassen, dampen en stofdeeltjes)
LMA:	Landelijk Meldpunt Afvalstoffen
MAC:	Maximale Aanvaarde Concentratie (zie ook def.)
NAP:	Normaal Amsterdams Peil
NEN:	Nederlandse Norm
NEN-EU:	Nederlandse norm gebaseerd op Europese norm
NEN-ISO:	Nederlandse norm gebaseerd op Mondiale norm
NeR:	Nederlandse Emissie Richtlijnen Lucht
NFC:	National Fire Code (USA)
NFPA::	National Fire Protection Association (USA)
NMP:	Nationaal Milieubeleidsplan
NPR:	Nederlandse Praktijk Richtlijn
NRB:	Nederlandse Richtlijn Bodembescherming
NVN:	Nederlandse Voornorm
OVB:	Overvulbeveiliging
Pa:	Pascal (1 N/m ²)

PGS:	Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen
PMV:	Provinciale Milieu Verordening
ppm:	parts per million
pS/m:	pico Siemens per meter (eenheid voor soortelijke geleiding)
S3B:	Systematiek voor het indelen van gevaarlijke stoffen (zie ook def.)
SRM:	Specifiek risico materiaal (diermeel en dierlijk vet)
Stuurgroep Rivepro:	Stuurgroep Richtlijnen Veiligheid Procesindustrie
VLG:	Regeling Vervoer over Land van Gevaarlijke stoffen
VROM:	Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Wbb:	Wet bodembescherming
Wgh:	Wet geluidshinder
Wm:	Wet milieubeheer
Wms:	Wet milieugevaarlijke stoffen
Wro:	Wet op de ruimtelijke ordening
Wvo:	Wet verontreiniging oppervlaktewateren
Wwh:	Wet op de waterhuishouding

2 ALGEMEEN

- 2.1 De inrichting mag alleen in werking zijn overeenkomstig de beschrijving in de aanvraag (inclusief bijlage E en G bij de aanvraag, paragraaf 5.1 van de aanvullende informatie van 8 juni 2007 en de aanvullende informatie van 23 oktober 2007, exclusief de overige bijlagen en de rest van de aanvullende informatie van 8 juni 2007) en de hierna volgende voorschriften. Daar waar de beschrijving in de aanvraag en de voorschriften met elkaar in strijd zijn, zijn de voorschriften bepalend.
De aanvraag (inclusief bijlage E en G bij de aanvraag, paragraaf 5.1 van de aanvullende informatie van 8 juni 2007 en de aanvullende informatie van 23 oktober 2007, exclusief de overige bijlagen en de rest van de aanvullende informatie van 8 juni 2007) maakt deel uit van deze beschikking.
- 2.2 De vergunninghouder mag andere voorzieningen, procedures en werkwijzen toepassen, dan is voorgeschreven mits hij vóór invoering van de andere voorzieningen, procedures en werkwijzen van het bevoegd gezag schriftelijke toestemming heeft gekregen. Hiervoor moet de vergunninghouder aantonen dat tenminste gelijkwaardige bescherming voor het milieu wordt bereikt.
- 2.3 Daar waar in deze vergunning procedures zijn opgenomen, moet volgens deze procedures worden gewerkt.
- 2.4 Alle werkzaamheden die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, mogen uitsluitend worden verricht door daartoe opgeleid en ter zake kundig personeel volgens daartoe door de verantwoordelijke bedrijfsleiding verstrekte werkinstructies, procedures en voorschriften (onder andere laad- en losprocedures, opstart- en stopprocedures).
- 2.5 De vergunninghouder moet aan alle in de inrichting werkzame personen een instructie verstrekken die erop gericht is hun gedragingen, die tot gevolg zouden hebben dat de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig de verleende vergunning of dat een aan de verleende vergunning verbonden voorschrift wordt overtreden, uit te sluiten. De betrokkenen moeten de instructie opvolgen.
- 2.6 Het totale verbruik van kolen mag niet meer bedragen dan 2.650.000 ton per jaar. Per jaar mag maximaal 580.000 ton (massa zoals geleverd, inclusief vocht) meestookstoffen worden verbrand in MPP3.
- 2.7 Uiterlijk bij de eerste bedrijfsvoering moet E.ON een operationeel milieuzorgsysteem conform ISO 14001 hebben ingevoerd.

- 2.8 De vergunninghouder draagt er zorg voor dat hij bij de beëindiging van (een deel van) de activiteiten de nodige maatregelen treft om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen.
De vergunninghouder verwijdt (delen van) installaties die structureel buiten werking zijn gesteld, tenzij hij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud houdt dat nadelige gevolgen niet kunnen optreden.
- 2.9 E.ON moet jaarlijks rapporteren aan het bevoegd gezag over de ontwikkelingen in de samenstelling van de kolen die E.ON heeft verstoekt. Deze rapportage wordt bij voorkeur opgenomen in het MJV.
- 2.10 E.ON moet onderzoeken wat de invloed van de stookwaarde van de meestookstoffen is op het rendement van de koleneenheden. Over dit onderzoek moet bij het bevoegd gezag worden gerapporteerd voor 1 april 2009.

3 EMISSIES

- 3.1 De gemiddelde emissies over een kalenderjaar uit de schoorsteen van MPP3 mogen de waarden in onderstaande tabel niet overschrijden. Deze emissies gelden voor elke brandstofmix en zijn inclusief eventueel opgetreden storingen.

Component	mg/m ³ , betrokken op 6% O ₂	Vrachten ton/jaar
C _x H _y	1	10
NO _x	65	1.535
Stof	3	71
HCl	3	72
HF	0,44	10,4
SO ₂	40	923
NH ₃		
	µg/m ³ , betrokken op 6% O ₂	kg/jaar
Overige zware metalen ¹⁾	4,8	114
Cd + Tl	0,09	1,7
Hg	2,4	56

- 1) Overige zware metalen betreft de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium.

- 3.2 De daggemiddelde emissies uit de schoorsteen mogen de waarden in onderstaande tabel niet overschrijden. Deze emissies gelden voor elke brandstofmix en zijn inclusief eventueel opgetreden storingen (met uitzondering van storingen waarbij de emissies niet voldoen aan dit voorschrift, deze storingen vallen onder voorschrift 3.4).
Voor de emissie van dioxinen, HF en zware metalen mag de gemeten concentratie over de meetperiode van maximaal 8 uur niet meer bedragen dan de waarde van onderstaande tabel.

	maximale concentratie
Component	mg/m³ (6% O₂)
NO _x	100
Stof	8
CO	50
HCl	6
HF	0,9
SO ₂	60
NH ₃	5
	µg/m ³ (6% O ₂)
Overige zware metalen	9,6
Cd + Tl	0,18
Hg	4,8
PCDD/PCDF ng TEQ/m ³	0,006

- 1) Overige zware metalen betreft de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium.
- 3.3 De verbranding moet over het gehele regelbereik nagenoeg rookloos plaatsvinden. Ter controle hierop moet het koolmonoxidegehalte in de rookgassen continue worden gemeten op een representatieve plaats.
Deze metingen moeten registrerend en alarmerend zijn uitgevoerd. De geregistreerde meetresultaten moeten ten minste twee jaar worden bewaard. De alarmeringen zijn kritische alarmeringen (alarmeringen die direct verband hebben met het optreden van bijzondere situaties voor wat betreft veiligheid en emissies) en moeten visueel en akoestisch worden aangegeven en moeten gehandhaafd blijven totdat ze door ter zake kundig personeel worden geaccepteerd. Bij metingen boven 50 mg/m³ CO moet er worden gealarmeerd.
- 3.4 Als niet kan worden voldaan aan voorschrift 3.2 dan is de storingsregeling van het Bva van toepassing.
- 3.5 Teneinde de emissie van fijn stof tot een minimum te beperken moet extra aandacht worden besteed aan het verder verminderen van de emissies van fijn stof. Bij het ontwerp van het E-filter, de ROI – sproeikoppen, druppelvangers en controle van het functioneren van deze onderdelen moet hiermee rekening worden gehouden. E.ON informeert het bevoegd gezag over het ontwerp van deze apparatuur.

Tijdens de operatie van de centrale en het onderhoud van de stofvangst apparatuur moeten o.a. de volgende maatregelen worden genomen:

- opleiding van de operators en het onderhoudspersoneel;
- regelmatige evaluatie van de onderhoudschema's van de stofvangstapparatuur;
- monitoring van de parameters die de efficiency van de stofvangst bepalen;
- regelmatig overleg met de leverancier van de elektrofilters.

Voor 2012 dient E.ON een voorstel in ter goedkeuring bij het bevoegd gezag over welke aanpak zij kiest om invulling te geven aan dit voorschrift. Jaarlijks moet in het milieujaarverslag worden gerapporteerd over deze extra inspanningen.

- 3.6 Na de in bedrijfstelling van de centrale moet de NO_x-emissie worden geanalyseerd, waarbij wordt nagegaan welke aanvullende maatregelen kunnen worden getroffen om de NO_x emissie zoveel mogelijk te beperken.

Vergunninghouder dient hieromtrent een jaar na de in bedrijfstelling aan het bevoegd gezag te rapporteren.

- 3.7 Voor de bronnen met een geringe emissie (hulpketels, nooddiesels) stuurt E.ON een beschrijving van deze emissies (concentraties, vracht, bedrijfsduur en belasting van deze installaties) ter goedkeuring aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de emissies. De emissies moeten voldoen aan de goedgekeurde beschrijving.

Monitoring

- 3.8 Er moeten emissiemetingen worden uitgevoerd die voldoen aan de eisen in voorschriften 2.1. tot en met 2.16 uit de bijlage van het Bva. E.ON moet de resultaten van de emissiemetingen rapporteren aan het bevoegd gezag.

- 3.9 Voor het meten van emissies naar de lucht van stoffen, waaraan wettelijke of in deze vergunning gestelde maxima zijn verbonden, dienen bij alle relevante emissiepunten (schoorstenen) meetopeningen aanwezig te zijn conform NEN-EN 13284-1, "Emissies van stationaire bronnen - Bepaling van massaconcentratie van stof in lage concentraties - Deel 1: Manuele gravimetrische methode" (2001). In uitzonderlijke gevallen kan het bevoegd gezag toestemming geven af te wijken van NEN-EN 13284-1, bijvoorbeeld wanneer meetopeningen in schoorstenen niet mogelijk zijn of vergunninghouder voor extreem hoge kosten wordt geplaatst.

De vergunninghouder dient uiterlijk 1 jaar voor het opstarten van de installaties een plan van aanpak, waarin het ontwerp van de meetopeningen beschreven wordt, ter beoordeling voor te leggen aan het bevoegd gezag.

- 3.10 Continue emissiemetingen moeten worden uitgevoerd voor SO₂, NO_x, stof, C_xH_y, CO, NH₃ en HCl. Met de meetresultaten moet E.ON een dag- en jaargemiddelde emissie bepalen. Deze gemiddelde emissies moet voldoen aan de voorschriften 3.1 en 3.2.
- 3.11 Met het emissiemodel van bijlage E van het MER wordt de jaaremissie van HF en zware metalen bepaald. Deze jaaremissies moeten voldoen aan voorschrift 3.1.

- 3.12 De emissie van fluoriden, zware metalen en dioxinen worden periodiek gemeten met een frequentie die voldoet aan het Bva. Tijdens deze metingen moet ter vergelijking de emissie van fluoriden en zware metalen ook worden berekend met het emissiemodel van bijlage E van het MER.
- De meetresultaten en emissiemetingen moet om de drie jaar (voor het eerst in 2014) worden gebruikt om het emissiemodel te toetsen aan de werkelijkheid. Over deze toetsing en voorstellen voor aanpassing van het model wordt gerapporteerd aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan dit model om berekening en meting op elkaar af te stemmen.
- 3.13 De gegevens die voor het bepalen van de emissie van verontreinigende stoffen naar de buitenlucht van belang zijn, moeten worden geregistreerd. Deze registratie moet ten minste twee jaar worden bewaard.
- Onder gegevens worden in ieder geval verstaan:
- verbruik van kolen en meestookstoffen en samenstelling van kolen en meestookstoffen;
 - concentraties;
 - debieten;
 - beladingen.
- Bij toepassing van geautomatiseerde gegevensverzameling met behulp van een trendvolgsysteem, waarbij de procesgegevens over een steeds langere periode worden gemiddeld, moet vergunninghouder op verzoek van het bevoegd gezag aangeven over welke periode de gemiddelden geregistreerd worden.
- 3.14 Van alle bij storingen optredende emissies moeten de van belang zijnde gegevens worden geregistreerd, zoals tijdstip, aard, (geschatte) hoeveelheid, oorzaak, plaats en tijdsduur van de emissie. Ook de relevante procescondities dienen te worden geregistreerd.
- 3.15 Ingeval de werking van continu werkende emissiemeetapparatuur gestoord is, geldt dat binnen 48 uur de nodige maatregelen dienen te worden genomen om aan de storing een einde te maken.
- Indien te verwachten is dat een storing van de voorgeschreven meetapparaatuur langer zal duren dan 48 uur, of indien de storing daadwerkelijk langer duurt dan 48 uur, dient hiervan melding te worden gedaan aan het bevoegd gezag.

Diversen

- 3.16 Indien ten gevolge van een storing of anderszins de emissie boven wettelijke of in deze vergunning genoemde maxima komt, moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen om de overschrijding van deze maxima teniet te doen.
- 3.17 Elke vijf jaar moet E.ON onderzoek doen naar de mogelijkheden om de emissies van mvp-stoffen te verminderen. Hierover moet worden gerapporteerd aan het bevoegd gezag voor de eerste keer voor 1 april 2015 en daarna na elke periode van vijf jaar. Voor de emissievermindering van kwik moet al eerder een onderzoek worden uitgevoerd. Over dit eerste onderzoek voor kwik moet worden gerapporteerd aan het bevoegd gezag voor 1 juli 2008.

- 3.18 Bij het drukvrij maken, ontluchten, spoelen of schoonmaken van apparatuur dienen maatregelen te zijn genomen, gericht op het voorkomen van emissies. Deze maatregelen moeten in procedures zijn vastgelegd.
- 3.19 Tijdens conserveringswerkzaamheden, zoals (grit)stralen, waarbij emissies van stoffen ontstaan, moeten maatregelen zijn getroffen om verspreiding van deze stoffen te voorkomen zoals bijvoorbeeld afdekzeilen en/of fijnmazige netten. Tevens moeten voorzieningen zijn getroffen die de bodem ter plaatse zodanig afdekken dat bodemverontreiniging wordt voorkomen bijvoorbeeld door het gebruik van afdekzeilen en/of plastic folie.

Geur

- 3.20 De emissies van de installaties moeten zodanig zijn beperkt, dat onder normale bedrijfsomstandigheden (dat wil zeggen alle werkzaamheden in de inrichting die volgens de vergunning mogen worden uitgevoerd, in- en uitbedrijfsname inbegrepen), buiten de inrichting geen geur afkomstig van de inrichting waarneembaar is.
- 3.21 Indien een activiteit bij de vergunninghouder volgens de meldkamer van de DCMR aanleiding heeft gegeven tot tien stankklachten of meer, dan moet binnen twee maanden na dit voorval een rapport worden ingediend bij het bevoegd gezag met vermelding van de oorzaak van dit voorval. In dit rapport moet tevens zijn aangegeven welke technische en/of organisatorische maatregelen zijn getroffen om een dergelijk voorval in de toekomst te voorkomen.
- 3.22 Geuremissies ten gevolge van conservering van installatieonderdelen bij het opstarten moeten zo worden beperkt dat wordt voldaan aan voorschrift 3.20. Uiterlijk voor de opstart van de installatie maakt E.ON een plan van aanpak om geuremissie te voorkomen.

4 AFVALSTOFFENPREVENTIE

Afvalpreventie en afvalscheiding

4.1 De vergunninghouder dient een preventieonderzoek uit te voeren naar het voorkomen van het ontstaan van afvalstoffen binnen de inrichting. Hiervoor moeten de volgende activiteiten worden verricht:

- inventariseren van bronnen en oorzaken van het ontstaan van afval;
- nagaan voor welke afvalstoffen afvalscheiding, volgens hoofdstuk 14.4.1 van het vigerend landelijk afvalbeheersplan, redelijk is;
- onderzoek naar aanvullende preventieopties en het opstellen van een overzicht van aanvullende preventieopties;
- beoordelen op technische, economische, organisatorische en milieuhygiënische haalbaarheid van deze aanvullende preventieopties;
- opstellen van een planning voor het invoeren van zekere preventiemaatregelen en een planning van inspanningen voor onzekere maatregelen.

Dit preventieonderzoek moet binnen 5 jaar na de inbedrijfstelling van de nieuwe koleneenheid ter beoordeling worden aangeboden aan het bevoegd gezag.

4.2 Vergunninghouder moet de in voorschrift 4.1 genoemde, door het bevoegd gezag goedgekeurde, preventieonderzoek beschreven zekere preventiemaatregelen volgens de in dit preventieonderzoek genoemde fasering invoeren. Afwijkingen zijn mogelijk na instemming door het bevoegd gezag.

4.3 Vergunninghouder moet jaarlijks, bij voorkeur in het milieujaarverslag, een voortgangsrapportage overleggen over het verloop en uitvoering van de preventieactiviteiten, -maatregelen en de resultaten daarvan.

5 AFVALSTOFFEN EN MEESTOOKSTOFFEN

Opslag en handelingen

- 5.1 Op het terrein van de inrichting mogen geen afvalstoffen en meestookstoffen op of in de bodem worden gebracht om ze daar te laten.
- 5.2 Op het terrein van de inrichting mogen buiten de daartoe bestemde installaties geen afvalstoffen en meestookstoffen worden verbrand.
- 5.3 Afvalstoffen die bij E.ON vrijkomen moeten in gesloten, niet lekkende en tegen weersinvloeden bestendige verpakkingsmaterialen, opslagtanks of containers worden opgeslagen. Hemelwater mag niet met de reststoffen in aanraking komen. Dit voorschrift is niet van toepassing op de niet gecontamineerde stromen: puin, schroot, hout, gft, papier, kunststoffen of steenwol. Vliegas, bodemas en gips worden in silo's en loodsen opgeslagen zoals is beschreven in de aanvraag.
- 5.4 Alle handelingen met afvalstoffen die bij E.ON vrijkomen dienen op zodanige wijze te geschieden dat verspreiding van afvalstoffen niet plaats vindt.
- 5.5 De werkwijze bij de opslag en de interne logistiek van meestookstoffen die E.ON ontvangt om mee te stoken moet zo zijn opgezet dat dit niet leidt tot gevaarlijke situaties, een verspreiding van ziekten, visueel waarneembare emissies van stof, stankhinder en bodemverontreiniging. Als de opslag of de interne logistiek afwijkt van de beschrijving van paragraaf 2.2.2.3 van het algemene deel van de aanvraag dan moet E.ON eerst nagaan of nog steeds wordt voldaan aan de eerste zin van dit voorschrift. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de opslag en de interne logistiek om de milieubelasting te beperken.
- 5.6 Om de risico's met ziekteverwekkers bij E.ON voldoende te beperken moet E.ON zich houden aan de eigen werkprocedures en instructies voor het werken met diersoep. Deze werkprocedures en instructies zijn gebaseerd op een risico analyse en worden ten minste eenmaal per drie jaar geëvalueerd. Het bevoegd gezag kan op verzoek van E.ON de frequentie van de evaluatie aanpassen.
- 5.7 Gevaarlijke afvalstoffen, asbest, papier- en karton, wit- en bruingoed, voor zover deze stoffen zijn aan te merken als afvalstoffen, dienen gescheiden te worden, gescheiden te worden gehouden, en gescheiden te worden afgevoerd.
- 5.8 Het is toegestaan om afvalstoffen en meestookstoffen die zijn geaccepteerd voor het meestoken onderling te mengen. Dit mengen mag niet leiden tot gevaarlijke situaties. Afvalstoffen met een hoog risico bij de acceptatie mogen pas worden gemengd als de volledige analyseresultaten bekend zijn en aan de acceptatiecriteria voldoen.

Algemeen

- 5.9 De volgende meestookstoffen mogen worden meegestookt met een maximale hoeveelheid (massa zoals geleverd, inclusief vocht) per kalenderjaar zoals hieronder is aangegeven.
- 20.000 ton/jaar diermeel SRM.
 - 10.000 ton/jaar diervoeder "petfood".
 - 20.000 ton/jaar bietenpulp.
 - 100.000 ton/jaar palmpitmeel.
 - 25.000 ton/jaar sheanuts.
 - 10.000 ton/jaar cacaodoppen.
 - 20.000 ton/jaar sojahullen.
 - 20.000 ton/jaar kokosschilfers.
 - 235.000 ton/jaar houtpellets.
 - 20.000 ton/jaar zonnebloempitten.
 - 30.000 ton/jaar rijstpellets.
 - 40.000 ton/jaar raapzaad.
 - 20.000 ton/jaar olijfcake.

Acceptatie, administratie en interne controle

- 5.10 De vergunninghouder is te allen tijde verplicht te handelen overeenkomstig de beschrijving van de acceptatie, afvalverwerking, administratie en interne controle die behoren tot het zogenaamde AV-AO/IC. Wijzigingen in het AV-AO/IC moeten voldoen aan onderstaande voorschriften en vergunninghouder moet dan handelen overeenkomstig het gewijzigde AV-AO/IC.
- 5.11 Uiterlijk zes maanden voordat met meestoken wordt begonnen dient E.ON een gewijzigd AV-AO/IC ter goedkeuring in bij het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan dit AV-AO/IC. E.ON mag pas met meestoken beginnen als het AV-AO/IC door het bevoegd gezag is goedgekeurd. Het AV-AO/IC moet op de volgende onderdelen worden aangevuld:
- hoe E.ON interne controles op de acceptatie en administratie uitvoert. Hierbij kan worden aangesloten bij een milieuzorgsysteem.
 - bij overschrijding van een maximum acceptatiewaarde moet duidelijk vastliggen welke actie E.ON zal ondernemen.
 - hoe wordt bijgehouden dat de gemiddelde samenstelling van de meestookstoffen en de hoeveelheid per jaar van de meestookstoffen niet leidt tot een overschrijding van de eisen voor de luchtemissies.
 - welke analyses (frequentie en voor welke verontreinigingen) moeten worden uitgevoerd.
 - de toetsing van duurzaamheid van de meestookstoffen volgens de criteria van de commissie Kramer.

- 5.12 Wijzigingen in de documenten die behoren tot het zogenaamde AV-AO/IC waarbij wordt afgeweken van de richtlijnen zoals opgesteld in de "Richtlijn basis acceptatie- en verwerkingsbeleid", de "uitgangspunten voor de AO/IC" en de randvoorwaarden voor de monsternamen- en analyse-procedure zoals vastgelegd in het Eindrapport De verwerking verantwoord d.d. februari 2002 dienen vooraf ter goedkeuring te worden gezonden aan het bevoegd gezag. Bij het verzoek tot wijziging wordt vermeld:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de reden tot afwijking van de richtlijnen.

- 5.13 Het is vergunninghouders verboden om zonder schriftelijke mededeling aan het bevoegd gezag overige dan de in voorschrift 5.12 genoemde wijzigingen aan te brengen in de documenten die behoren tot het zogenaamde AV-AO/IC.

Acceptatiecriteria voor meestookstoffen

- 5.14 Uiterlijk zes maanden voordat met meestoken wordt begonnen dient E.ON een voorstel ter goedkeuring in te dienen met de maximale concentratiewaarde van verontreinigende stoffen in elke mee te stoken stof waarmee voldaan kan worden aan voorschrift 5.18. Het bevoegd gezag kan hierover nadere eisen stellen. De goedgekeurde maxima moet E.ON gebruiken als acceptatiecriteria voor de meestookstoffen.
- 5.15 Uiterlijk zes maanden voordat met meestoken wordt begonnen dient E.ON een voorstel ter goedkeuring in te dienen met de minimum stookwaarde. Het bevoegd gezag kan hierover nadere eisen stellen. De goedgekeurde minimum stookwaarde moet E.ON gebruiken als acceptatiecriteria voor de meestookstoffen.
- 5.16 De maximale stookwaarde van de mee te stoken stoffen mag maximaal 50 MJ/kg bedragen.
- 5.17 Als een partij niet voldoet aan de acceptatiecriteria van voorschrift 5.14 en/of 5.15 dan moet E.ON dit onmiddellijk melden bij het bevoegd gezag. De aanvoer van nieuwe partijen van dezelfde afvalstroom moet worden gestopt.
Aanvoer van nieuwe partijen van deze afvalstroom is alleen toegestaan nadat uit onderzoek blijkt dat nieuwe overschrijdingen niet zijn te verwachten en dat het bevoegd gezag met nieuwe aanvoer heeft ingestemd.
- 5.18 De gemiddelde concentratiewaarde over een kalenderjaar (gewogen naar de verbrande hoeveelheid per meestookstof) van de meestookstoffen mag niet meer zijn dan de laatste kolom "tot gem SB" van tabel 2.2.2 van de aanvraag.

- 5.19 De concentratiewaarde van kwik, gemiddeld over alle in een jaar mee te stoken stoffen, mag niet meer bedragen dan 0,03 mg/kg (massa droog). Voor 1 april dient gerapporteerd te worden, bij voorkeur in het milieujaarverslag, hoe aan dit voorschrift is voldaan met betrekking tot het afgelopen kalenderjaar.
- 5.20 De concentratiewaarde van cadmium, gemiddeld over alle in een jaar mee te stoken stoffen, mag niet meer bedragen dan 0,12 mg/kg (massa droog). Op dit voorschrift is de rapportageverplichting van voorgaand voorschrift over kwik van overeenkomstige toepassing.
- 5.21 Afval mag uitsluitend worden verwerkt voor zover bij acceptatie het gehalte aan polychloorbifenylen niet meer bedraagt dan 0,5 mg/kg, per congeneer 28, 52, 101, 118, 138, 153 of 180.
- 5.22 Indien uit analyses blijkt dat van een zich binnen de inrichting bevindende partij te be-/verwerken afvalstoffen of een partij bewerkte afvalstoffen het gehalte aan polychloorbifenylen meer bedraagt dan 0,5 mg/kg per congeneer 28, 52, 101, 118, 138, 153 of 180 moet de betreffende partij terstond apart worden gehouden. Bij constatering van de overschrijding van het PCB-gehalte dient terstond melding hiervan plaats te vinden aan het bevoegd gezag. In overleg met het bevoegd gezag dient deze partij op een milieuhygiënische wijze te worden afgevoerd.

administratie en registratie van meestookstoffen

- 5.23 Van de verontreinigingen waarvan in voorschrift 5.14 maximale concentratiewaarden zijn opgenomen, moet maandelijks worden geregistreerd wat de gemiddelde en maximale concentratie van deze verontreinigingen in elke stroom is. Voor kwik moet tevens maandelijks worden berekend hoeveel de massahoeveelheid per maand en cumulatief in het lopende jaar naar de lucht bedraagt. Het bevoegd gezag kan toestemming geven voor een aangepast meetregime, waarbij minder metingen worden uitgevoerd bij stromen waarvan op grond van eerdere metingen redelijkerwijs is aan te nemen dat de samenstelling niet veranderd is.

Voorschriften bij veranderingen in meestookstoffen waarbij de hoeveelheid per jaar en/of de samenstelling niet voldoet aan de voorgaande voorschriften in dit hoofdstuk Afvalstoffen en meestookstoffen

- 5.24 E.ON mag, bij wijze van proef, meestookstoffen behandelen in de in onderhavige vergunning opgenomen technische installaties die niet voldoen aan de voor vergunninghoudster geldende acceptatievoorwaarden, mits hiervoor vooraf schriftelijke toestemming is verleend.

Ter verkrijging van deze toestemming dienen de volgende gegevens voorafgaand aan de proefneming schriftelijk te worden verstrekt aan het bevoegd gezag.

- productnaam, samenstelling en fysisch/chemisch/toxicologische specificaties van de meestookstof (onder meer of het een gevaarlijke afvalstof betreft);
- de bron van herkomst (type bedrijf en soort proces) en de te behandelen hoeveelheid van de meestookstof;
- de parameters waarop de betreffende meestookstof afwijkt ten opzichte van de vigerende acceptatiecriteria voor de betreffende be- en/of verwerkingsmethode;
- de wijze waarop de te behandelen meestookstof wordt be- en/of verwerkt;
- de minimumstandaard voor het verwerken van de afvalstof en of meestoken voldoet aan de minimumstandaard;
- de gevaren van brand, broei en explosie en de maatregelen en voorzieningen die getroffen worden om die gevaren voldoende te beheersen;
- de wijze waarop bij de uitvoering van de proef door middel van metingen en registraties de procesvoering en de emissies worden gecontroleerd en beheerst;
- de verwachte massabalans waarin aandacht voor de emissies naar de verschillende milieucompartimenten (ook de CO₂ emissie), energieverbruik en reststromen;
- de verwachte bestemming van de reststromen, met vermelding van de fysische/chemische/toxicologische specificaties en eventuele hergebruiksmogelijkheden;
- een opgave van de geplande aanvangsdatum, alsmede van de duur van de proefneming;
- de geschatte hoeveelheid van de meestookstof die jaarlijks in en buiten Nederland vrijkomt;
- de geschatte hoeveelheid van de meestookstof die in de installatie kan worden behandeld;
- een opgave van de huidige be- en/of verwerkingswijze dan wel bestemming van de te beproeven meestookstof;
- de wijze waarop de resultaten van de proef worden gerapporteerd aan het vergunningverlenende gezag.

- 5.25 Het bevoegd gezag kan naar aanleiding van een onderzoeksopzet zoals bedoeld in voorschrift 5.24 toestemming onthouden dan wel nadere eisen stellen aan de proefneming. Deze nadere eisen kunnen een beperking van duur of een beperking van de bij de proefnemingen te verwerken hoeveelheid materiaal betekenen. Tevens kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen aan de milieuhygiënische randvoorwaarden van de proefnemingen.
- 5.26 Vergunninghoudster mag niet eerder aanvangen met een proefneming als bedoeld in voorschrift 5.24, dan nadat de schriftelijke toestemming van het bevoegd gezag is ontvangen.

- 5.27 De resultaten van het onderzoek moeten uiterlijk drie maanden na beëindiging van de proefneming aan het bevoegd gezag worden overgelegd. Indien de proefneming voor vergunninghoudster aanleiding geeft tot wijziging van de bedrijfsvoering dan dient vergunninghoudster tevens te rapporteren over de door vergunninghoudster te nemen acties.

Reguliere verwerking

- 5.28 Het regulier meestoken van andere meestookstoffen is alleen toegestaan na toestemming van het bevoegd gezag. Hiervoor dient, na beëindiging van de proefneming, een melding als bedoeld in artikel 8.19, tweede lid, onder b, van de Wm, vergezeld van een protocol, bij het bevoegd gezag ingediend te worden. In dit protocol moet zijn opgenomen.
- de aard en samenstelling van de te verbranden meestookstof;
 - een doelmatigheidsbeoordeling;
 - de CO₂ emissie;
 - de minimale en maximale hoeveelheid van de te verbranden meestookstof;
 - de laagste en hoogste stookwaarde van de te verbranden meestookstof;
 - de maximale concentratiewaarde van verontreinigende stoffen in de meestookstof;
 - hoe de acceptatie van de meestookstof wordt uitgevoerd en of hiervoor de acceptatieprocedure moet worden gewijzigd.

Toestemming kan worden onthouden indien voor de betreffende afvalstof in het vigerende milieubeleidsplan een minimum standaard is vastgelegd, niet zijnde nuttige toepassing met als hoofdgebruik brandstof in een elektriciteitscentrale.

6 GELUID

- 6.1 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) veroorzaakt door de tot de MPP3 behorende toestellen en installaties en door de tot de MPP3 behorende verrichte werkzaamheden en/of activiteiten, waarvoor de vergunning is aangevraagd, mag ter plaatse van de immissiepunten die zijn aangegeven in de onderstaande tabel niet meer bedragen dan:

Vergunningsimmissiepunt (VIP)				Waarneem	Dag	Avond	Nacht
Nr	Omschrijving	X	Y	hoogte [m]	07.00- 19.00 [dB(A)]	19.00- 23.00 [dB(A)]	23.00- 07.00 [dB(A)]
1	VIP 1 noord	60692.3 1	442622.06	5	40	38	38
2	VIP 2 zuid	61105.5 7	441237.11	5	30	29	29

- 6.2 Het maximale geluidsniveau (L_{Amax}) veroorzaakt door de tot de MPP3 behorende toestellen en installaties en door de tot de MPP3 behorende verrichte werkzaamheden en/of activiteiten, waarvoor de vergunning is aangevraagd, mag ter plaatse van de immissiepunten die zijn aangegeven in de onderstaande tabel niet meer bedragen dan:

Vergunningsimmissiepunt (VIP)				Waarneem	Dag	Avond	Nacht
Nr	Omschrijving	X	Y	hoogte [m]	07.00- 19.00 [dB(A)]	19.00- 23.00 [dB(A)]	23.00- 07.00 [dB(A)]
1	VIP 1 noord	60692.3 1	442622.06	5	51	51	51
2	VIP 2 zuid	61105.5 7	441237.11	5	40	40	40

- 6.3 In afwijking van het gestelde in het voorschrift 6.1, mag het langtijd-gemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$) van de MPP3 tijdens de incidentele bedrijfssituatie en niet meer dan 10 keer per jaar ter plaatse van de immissiepunten die zijn aangegeven in de onderstaande tabel niet meer bedragen dan:

Vergunningsimmissiepunt (VIP)				Waarneem - hoogte [m]	Dag 07.00- 19.00 [dB(A)]	Avond 19.00- 23.00 [dB(A)]	Nacht 23.00- 07.00 [dB(A)]
Nr	Omschrijving	X	Y				
1	VIP 1 noord	60692.3 1	442622.06	5	42	40	40
2	VIP 2 zuid	61105.5 7	441237.11	5	31	31	31

- 6.4 Het meten en berekenen van de geluidniveaus, en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2006 met in achtname van de akoestische modelregels van de DCMR Milieudienst Rijnmond.
- 6.5 Binnen 6 maanden na inbedrijfstelling van de MPP3 moet aan het bevoegd een rapport ter goedkeuring worden gezonden. In dit rapport moet door middel van berekeningen en/of metingen worden aangetoond dat aan de voorschriften in dit hoofdstuk wordt voldaan. Indien niet wordt voldaan aan de voorschriften opgenomen in dit hoofdstuk, moet in het rapport zijn opgenomen welke aanvullende maatregelen zijn getroffen of zullen worden getroffen en binnen welke termijn. De inbedrijfstelling van de MPP3 moet worden gemeld aan het bevoegd gezag.

7 BODEM

Bodembeschermende voorzieningen

- 7.1 Bodemrisico's moeten voldoen aan een emissiescore 1 (verwaarloosbaar of aanvaardbaar bodemrisico) volgens de NRB (juli 2001). Om dit bereiken moeten maatregelen en voorzieningen worden uitgevoerd conform het gestelde in deel A4 "Maatregelen" (juni 2003) en A5 "Voorzieningen" (juli 2001) van de NRB. E.ON dient een voorstel ter goedkeuring in voor de bodembeschermende maatregelen die voldoen aan dit voorschrift (b.v. ontwerp van de vloer van de kolenopslag, bodemas, etc).
- 7.2 Uiterlijk 6 maanden na het begin van de commerciële bedrijfsvoering dient de vergunninghouder een inspectieprogramma voor de bodembeschermende voorzieningen en bedrijfsriolering te hebben opgesteld. In het inspectieprogramma dient te zijn uitgewerkt:
- welke voorzieningen geïnspecteerd worden;
 - de inspectiefrequentie;
 - de wijze van inspectie (visueel, monsternamen, metingen etc.);
 - welke deskundigheid nodig is;
 - welke middelen nodig zijn;
 - wie voor de inspectie verantwoordelijk is;
 - hoe de resultaten worden gerapporteerd en geregistreerd;
 - welke acties worden genomen bij geconstateerde onregelmatigheden.
- De toezichthoudend ambtenaar moet te allen tijde het inspectieprogramma kunnen inzien. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het inspectieprogramma.
- 7.3 Uiterlijk 6 maanden na het begin van de commerciële bedrijfsvoering dient de vergunninghouder een onderhoudsprogramma voor de bodembeschermende voorzieningen en bedrijfsriolering te hebben opgesteld. In het onderhoudsprogramma dient te zijn uitgewerkt:
- welke voorzieningen onderhouden worden;
 - de onderhoudsfrequentie;
 - waaruit het onderhoud bestaat;
 - wie het onderhoud uitvoert;
 - welke middelen voor het onderhoud nodig zijn.
- De toezichthoudend ambtenaar moet te allen tijde het onderhoudsprogramma in kunnen zien. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het onderhoudsprogramma.
- 7.4 Het volgens de voorschriften 7.2 en 7.3 opgestelde inspectie- en onderhoudsprogramma dient te worden uitgevoerd.

Nulsituatieonderzoek

- 7.5 Binnen de inrichting dient een nulsituatieonderzoek te worden uitgevoerd, waarbij de bodem (grond en grondwater) van de inrichting wordt onderzocht. De resultaten van het bodemonderzoek dienen uiterlijk 3 maanden voor het begin van bouwwerkzaamheden te worden gezonden aan het bevoegd gezag.
- 7.6 Indien bouwwerken worden gerealiseerd dan wel op grond van enig voorschrift, verbonden aan een beschikking, voorzieningen dienen te worden getroffen welke een uit te voeren nulsituatieonderzoek zouden kunnen belemmeren of onmogelijk maken, moet het onderzoek worden verricht voordat de betreffende voorzieningen zijn getroffen en de betreffende bouwwerken zijn gerealiseerd.
- 7.7 Het nulsituatieonderzoek kan zich beperken tot de delen van de inrichting waarvan het redelijkerwijs niet is uitgesloten dat zich daar na het in werking treden van de vergunning bodemverontreiniging kan voordoen.
Het onderzoek dient te voldoen aan de eisen van de NEN 5740, uitgave 2000 en de NVN 5725.
- 7.8 Voor de opstart van de installatie moet een aanvulling op het rapport van voorschrift 7.7 worden gestuurd naar het bevoegd gezag als door bouwwerkzaamheden de verontreinigingsituatie van de bodem is gewijzigd.

Eindsituatieonderzoek

- 7.9 Bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten waarvoor de vergunning is verleend, moet het nulsituatie-onderzoek worden herhaald door het nemen van grond- en/of grondwatermonsters (eindsituatieonderzoek).
Een uitgewerkt voorstel voor het eindsituatieonderzoek moet tenminste vier weken voordat de activiteiten worden beëindigd aan het bevoegd gezag worden gezonden.
Ten aanzien van de uitvoering van het onderzoek kunnen door het bevoegd gezag binnen vier weken na ontvangst van het onderzoeks-voorstel, nadere eisen worden gesteld ten aanzien van het aantal monsters en de plaats waarop deze moeten worden genomen, alsmede ten aanzien van de parameters, waarop deze moeten worden geanalyseerd.
Monsterneming moet direct na het beëindigen van de activiteiten plaatsvinden.
De resultaten van het onderzoek moeten binnen vier maanden na het beëindigen van de activiteiten aan het bevoegd gezag zijn gezonden.
- 7.10 Indien uit het eindsituatieonderzoek blijkt dat verontreiniging van de bodem is ontstaan ten gevolge van de bedrijfsactiviteit, moet een saneringsplan worden gemaakt. Een uitgewerkt saneringsplan moet binnen vier maanden na goedkeuring door het bevoegd gezag van het eindsituatieonderzoek aan het bevoegd gezag worden toegezonden.
Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het saneringsplan. Het saneringsplan moet met inachtneming van de nadere eisen worden uitgevoerd.
- 7.11 Indien een eindsituatieonderzoek en een saneringsplan zijn voorgeschreven, blijven de voorschriften 7.9, 7.10 en 7.12 nog gedurende 12 maanden, nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren, in werking.

Zorgplicht

- 7.12 Indien vanwege het in werking zijn van de inrichting verontreinigende stoffen op of in de bodem dreigen te geraken, geraken of zijn geraakt, moet(en):
- a. dit worden gemeld zoals voorgeschreven in het hoofdstuk Meldingen;
 - b. al het nodige worden ondernomen om verdere verontreiniging te voorkomen, verspreiding van de verontreiniging te beperken en de ontstane verontreiniging ongedaan te maken;
 - c. gegevens verstrekt worden aan het bevoegd gezag over de aard, de mate en de omvang van de verontreiniging en de wijze van saneren;
 - d. eventuele tanks en/of andere objecten (zoals bijvoorbeeld leidingen, buizen en kabels), die met de verontreinigende stoffen in aanraking zijn geweest, worden gecontroleerd op aantasting en, indien nodig, worden hersteld of vervangen.

8 RIOOLSYSTEMEN

8.1 Huishoudelijk en/of bedrijfsafvalwater mag slechts in het openbaar riool worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:

- de doelmatige werking van een openbaar riool, van een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk en van de bij een zodanig openbaar riool of zuiveringstechnisch werk behorende apparatuur niet wordt belemmerd;
- de verwerking van slib, verwijderd uit een openbaar riool of een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk, niet wordt belemmerd;
- de nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater zoveel mogelijk worden beperkt.

8.2 De volgende afvalwaterstromen moeten op de openbare riolering worden geloosd:

- het huishoudelijk afvalwater,
- het eerste deel van het regenerant van de condensaatreinigingsinstallatie,
- afvalwater uit het laboratorium.

Uiterlijk 3 maanden voor de opstart van de nieuwe koleneenheid dient E.ON een voorstel ter goedkeuring in bij de bevoegde gezagen voor Wvo en Wm over welk deel van het regenerant naar riolering of naar oppervlaktewater wordt geloosd en welk afvalwater uit het laboratorium niet op de riolering mag worden geloosd. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan dit voorstel. E.ON moet zich houden aan haar voorstel.

8.3 Riolsystemen moeten zijn ontworpen en aangelegd volgens de criteria genoemd in CUR/PBV-aanbeveling 51 zodat breuk ten gevolge van verzakking en daardoor lekkage uit de systemen wordt voorkomen.

8.4 Riolsystemen moeten aantoonbaar vloeistofdicht zijn volgens de criteria genoemd in CUR/PBV-aanbeveling 44 en bestand tegen de daardoor afgevoerde (vloeistof)stoffen. Uitgezonderd hierop zijn riolsystemen voor de afvoer van schoon hemelwater.

8.5 Afvalwater c.q. proceswater dat giftige en/of stankverwekkende stoffen kan bevatten, moet via een gesloten riolsysteem worden afgevoerd.

8.6 De in de olieafscheider afgeroomde olie moet via een gesloten systeem worden afgevoerd of, voor zover het dunne lagen betreft, door middel van bijvoorbeeld vacuümwagens of absorptiematten.

8.7 De uit de slibvangputten en/of waterzuiveringsinstallatie verwijderde, bezonken stoffen moeten in zodanige verpakkingsunits worden geborgen dat vanuit deze units geen stankverwekkende stoffen vrij kunnen komen.

8.8 Alle slibvangputten en olieafscheiders moeten zijn gedimensioneerd en geplaatst overeenkomstig NEN 7089, uitgave 1993.

- 8.9 Alvorens het (mogelijk) verontreinigd hemelwater en/of bedrijfsafvalwater wordt geloosd op het openbaar riool moet het afvalwater kunnen worden bemonsterd. Daartoe moet het via een controleput worden geleid. Deze controleput moet zodanig zijn geplaatst dat deze goed bereikbaar en toegankelijk is.
- 8.10 Olieaafscheiders, slibvangputten en vetafscheiders moeten zo vaak als voor de goede werking noodzakelijk is doch minimaal eens per jaar, worden schoongemaakt en vervolgens gevuld met schoon water. Daarnaast moeten olieaafscheiders, slibvangputten en vetafscheiders altijd goed toegankelijk zijn.
- 8.11 Het afvalwater dat op het openbaar riool wordt geloosd, moet aan de volgende eisen voldoen:
- de zuurgraad uitgedrukt in pH-eenheden mag niet hoger zijn dan 10 en niet lager zijn dan 6,5;
 - de temperatuur mag niet hoger zijn dan 30°C;
 - de sulfaatconcentratie mag niet meer bedragen dan 300 mg/l;
 - de concentratie onopgeloste bestanddelen mag niet meer zijn dan 150 mg/l (exclusief plantaardige vetten en oliën);
 - de concentratie petroleum extraheerbare bestanddelen (plantaardige vetten en oliën) mag niet meer bedragen dan 200 mg/l;
 - de som van de zware metalen (koper, zink, lood, chroom, nikkel) mag niet meer bedragen dan 5 mg/l.
- 8.12 Er moet een opvangvoorziening voor gebruikt bluswater aanwezig zijn van een zodanige grootte dat geen verontreinigd bluswater in het oppervlaktewater of de bodem kan geraken.
- 8.13 De capaciteit van het rioleringsstelsel moet zodanig zijn dat hemelwater en/of de hoeveelheid bluswater die vrijkomt bij bestrijding van het grootste brandscenario, kan worden afgevoerd. E.ON doet een voorstel over de uitvoering en omvang van de bluswateropvang en de voorkomende brandscenario's. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan deze bluswateropvang.
- 8.14 Het rioleringsstelsel moet op de volgende tijdstippen op lekdichtheid worden geïnspecteerd:
- a. vóór ingebruikname;
 - b. binnen tien jaar na ingebruikname;
 - c. éénmaal per vijf jaar na de onder b genoemde inspectie.
- Geconstateerde defecten moeten zo snel mogelijk doch uiterlijk binnen zes maanden na constatering daarvan worden gerepareerd.

- 9 **ALGEMENE PROCESBEWAKING**
- 9.1 Bij stroomstoring en/of storing in de toevoer van instrumentenlucht moeten de voor de procesbeveiliging van belang zijnde kleppen en/of afsluiters in de veilige stand komen.
- 9.2 In de controlekamer moet een duidelijke instructie voor het bedienend personeel aanwezig zijn, waarin voor de volgende gevallen de te volgen handelwijze is aangegeven:
- a. het opstarten van de installatie;
 - b. het in bedrijf zijn van de installatie;
 - c. het stoppen van de installatie;
 - d. storingen en/of noodsituaties in de betreffende installatie of in een andere installatie, die een effect kunnen hebben op de betreffende installatie;
 - e. het gebruik van de geautomatiseerde procesbesturing.
- Het bedienend personeel moet volgens deze instructie werken.
- 9.3 Om een veilige en milieuhygiënisch verantwoorde bedrijfsvoering te waarborgen, in- en uitbedrijfsname inbegrepen, moet ten minste voor de hieronder genoemde installatieonderdelen een noodstroomvoorziening met voldoende capaciteit aanwezig zijn:
- noodverlichting;
 - gasdetectiesysteem;
 - brandblussysteem;
 - instrumentenlucht;
 - alarmeringen en instrumentele beveiligingen met meldsysteem en besturing.
- 9.4 Het aanbrengen van wijzigingen in regelkringen en/of aan actie gekoppelde alarminstellingen van besturingssystemen mag alleen via een, vooraf opgestelde, schriftelijke procedure gebeuren. Indien een veilige voortgang van het proces het noodzakelijk maakt om direct wijzigingen aan te brengen, dan moet hiervan een aantekening worden gemaakt in het wachtboek. De wijziging moet daarna zo spoedig mogelijk via de geëigende procedure worden afgewerkt.
- 9.5 De schriftelijke procedure voor het aanbrengen van wijzigingen in het besturingssysteem van de installatie dient ten minste de volgende punten te bevatten:
- wijzigingen moeten vooraf schriftelijk door of namens de bedrijfsleiding zijn goedgekeurd;
 - wijzigingen mogen slechts worden uitgevoerd door bevoegd personeel;
 - wijzigingen dienen bekend te zijn bij het bedienend personeel;
 - de werkzaamheden voor het aanbrengen van de wijzigingen mogen de veiligheid niet in gevaar brengen en evenmin emissies naar de atmosfeer tot gevolg hebben.

10 BRANDPREVENTIE EN BRANDBESTRIJDING

Algemeen

- 10.1 Uiterlijk 6 maanden voor het testen en in bedrijf nemen van de installaties moet bij het bevoegd gezag, de regionale brandweer Rotterdam-Rijnmond en Rijkswaterstaat een brandveiligheidsplan worden ingediend.
- In dit plan moeten de, door de vergunninghouder, te treffen preventieve, preparatieve en repressieve maatregelen en voorzieningen ter bestrijding van brand en broei c.q. incidenten met gevaarlijke stoffen zijn beschreven. In het plan moet ook worden beschreven hoe de opvang van mogelijk verontreinigd bluswater wordt uitgevoerd. Het brandveiligheidsplan moet door het bevoegd gezag zijn goedgekeurd, hetgeen blijkt uit een schriftelijke verklaring. Het brandveiligheidsplan maakt onderdeel uit van dit besluit. De installatie(-delen) mag (mogen) pas in werking worden gesteld, indien de in, het goedgekeurde, brandveiligheidsplan beschreven maatregelen en voorzieningen zijn geïnstalleerd en naar behoren functioneren. Dit moet blijken uit een opleveringstest op basis van een testprotocol. Het testprotocol dient deel uit te maken van het brandveiligheidsplan. De opleveringsgegevens moeten aan het bevoegd gezag ter beschikking gesteld kunnen worden.
- 10.2 De voorschriften hieronder die gaan over blusbootaansluitingen en schuimvormend middel zijn alleen van toepassing als deze voorzieningen volgens het brandveiligheidsplan nodig zijn.

Preventieve maatregelen en voorzieningen

- 10.3 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghouder moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Op een centrale plaats voor de uitgave van (werk-)vergunningen en ter plaatse moet een schriftelijk bewijs aanwezig zijn dat bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan.
- 10.4 Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011 [2004]. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.

- 10.5 Dragende constructies van installatie(s) (-delen) en brandbeveiligingsinstallaties die ten gevolge van hittestraling van een brand kunnen falen en daardoor escalatie van de ontstane brand kunnen veroorzaken, moeten tegen falen worden beschermd.
Dit kan door middel van een koeling en/of door brandwerende bekleding aan te brengen. Hierbij moet worden uitgegaan van de warmteoverdracht die plaatsvindt bij de, onder de constructie en/of installatie, maximaal te verwachten duur van de vloeistofbrand ('spill-fire'). De eigenschappen van de brandwerende bekleding moeten aan de hand van brandtestrapporten voor het te beschermen type ondergrond aantoonbaar zijn. De doelmatigheid van de koeling moet door middel van een berekening (gebaseerd op de NFC 15 (2001)) aantoonbaar zijn.

Preparatieve maatregelen en voorzieningen

- 10.6 Voor de inrichting moet een actueel intern noodplan zijn opgesteld uiterlijk voor het testen en in bedrijf nemen van de installaties. De inhoud van dit noodplan moet in overleg met het bevoegd gezag worden vastgesteld.
- 10.7 In de inrichting moet te allen tijde ten minste één bevoegd persoon aanwezig zijn, die ter zake kundig is om in geval van een onveilige situatie direct de vereiste maatregelen te treffen.
- 10.8 Op het terrein van de inrichting moeten zodanige voorzieningen aanwezig zijn, dat bij brand of incident met gevaarlijke stoffen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen één minuut een melding gedaan kan worden aan een voortdurend bemande meldpost of aan de Regionale Alarmcentrale Brandweer. Vanuit de meldpost moet aansluitend de (CIN-)melding aan deze alarmcentrale worden doorgegeven.
- 10.9 Bij automatische detectie moet het signaal van de brandmeldinstallatie op een voortdurend bemande meldpost worden ontvangen of doorgemeld naar de Regionale Alarmcentrale Brandweer. Bij constatering van brand moet direct een CIN-melding worden gedaan.
- 10.10 Op een centraal punt binnen de inrichting (bij voorkeur bij de portier) moeten de volgende actuele gegevens beschikbaar zijn:
- een overzichtstekening van de inrichting met noordpijl, schaal, de aanwezige gebouwen, het wegennet, installaties, opslageenheden, laad- en losplaatsen, relevante leidingen en het bluswatersysteem (incl. locatie brandkranen, afsluiters en/of aansluitpunten stationaire blusvoorzieningen en brandbeveiligings- en koelsystemen);
 - een opgave van de grootte en de actuele hoeveelheden product, de actuele temperaturen en drukken in de procesinstallaties, opslageenheden en tankputten;
 - een overzicht van de in de installaties, opslagtanks en loodsen aanwezige producten met de actuele stof- of productengegevens (CAS-nummer of VN-nummer en GI-nummer);
 - een actueel intern noodplan.
- 10.11 In geval van een noodsituatie moet de brandweer bij aankomst onmiddellijk in bezit gesteld worden van de, voor de noodsituatie van toepassing zijnde gegevens uit voorgaand voorschrift.

- 10.12 Bij aankomst van de brandweer is een begeleider of andere gelijkwaardige voorziening beschikbaar om de brandweer de plaats van het incident op een snelle en veilige wijze te laten bereiken.
- 10.13 Iedereen die binnen de inrichting aanwezig is moet bekend zijn met de algemene veiligheidsvoorschriften en de voorschriften in geval van noodsituaties.
- 10.14 Iedere medewerker van de vergunninghouder binnen de inrichting (met uitzondering van werknemers met een kantoorfunctie en geen bedrijfshulpverlener zijn), moet bekend zijn met het praktisch gebruik van kleine blusmiddelen. Tevens moeten medewerkers van (onder-) aannemers die brandgevaarlijke werkzaamheden op de inrichting uitvoeren, bekend zijn met het praktisch gebruik van kleine blusmiddelen.
- 10.15 Binnen de inrichting moet een persoon aangesteld zijn die belast is met:
- de periodieke controle van de brandbeveiligingsinstallaties en brandbestrijdingsmiddelen;
 - de beproeving van de goede werking van de brandbeveiligingsinstallaties en brandbestrijdingsmiddelen;
 - het organiseren van de benodigde oefeningen van het noodplan en de noodorganisatie;
 - het treffen van maatregelen om de geoefendheid van de bedrijfsbrandweer/noodorganisatie te behouden, alsmede om de contacten met de (bedrijfs-)brandweer te onderhouden;
 - het up-to-date houden van het intern noodplan.
- 10.16 In de inrichting moet een doelmatige alarmsignalering aanwezig zijn die op elke plek binnen de inrichting voor iedereen hoorbaar en/of zichtbaar is. Er moet een duidelijk onderscheid zijn ten aanzien van een incident met brand en gasontsnapping. Deze alarmering mag, behoudens testen, uitsluitend worden gebruikt in geval van een brand en/of een gasontsnapping.
- 10.17 Binnen de inrichting moeten windvaneën of gelijkwaardige technische voorzieningen zijn aangebracht. De windvaneën moeten zodanig gepositioneerd (aantal/locatie) zijn, dat bij een gasalarm direct zichtbaar is wat de heersende windrichting is.
- 10.18 Alle brandbeveiligingsinstallaties en brandbestrijdingsmiddelen voor blussen, koelen of anderszins, zijn bedrijfszeker, voor onmiddellijk gebruik gereed, onbelemmerd bereikbaar en tegen aanrijding beschermd.
- 10.19 Bij een (initieel) brandscenario mogen de benodigde aansluit- en bedieningspunten van stationaire blus- en koelvoorzieningen, alsmede manueel bediende stationaire water-/schuimkanonnen niet worden blootgesteld aan een hittestraling van 3 kW/m² of meer.
- 10.20 Elektrische, hydraulische en pneumatische stuurleidingen voor de bediening en het functioneren van stationaire blus- en koelvoorzieningen moeten zodanig zijn uitgevoerd, dat deze bij blootstelling aan stralingswarmte en/of contact met lekvloeistof blijven functioneren.

Repressieve maatregelen en voorzieningen

Brandbestrijdingsmiddelen

- 10.21 De aard en de hoeveelheid blusmiddelen moeten afgestemd zijn op de eigenschappen van vergunde stoffen binnen de inrichting, alsmede op de in de directe omgeving van het blusmiddel aanwezige stoffen.
- 10.22 Watervoerende armaturen en mobiele blustoestellen die in de openlucht en/of in een stoffige of corrosieve omgeving aanwezig zijn moeten doelmatig beschermd zijn tegen invloeden van buitenaf.
Ingeval deze middelen in een kast worden geplaatst, dan moet deze opvallend zijn geplaatst en zijn voorzien van deuren, waarop aan de buitenzijde de inhoud van de kasten duidelijk is vermeld.
De kasten en/of beschermhoezen moeten uitgevoerd zijn in de kleur rood, overeenkomstig de NEN 3011 [2004].

Bluswatersysteem

- 10.23 De ontwerptekening en de beschrijving van het bluswatersysteem moeten in overeenstemming met voorschrift 10.1 ter goedkeuring worden ingediend bij het bevoegd gezag. Het bluswatersysteem moet overeenkomstig de goedgekeurde tekening en beschrijving worden aangelegd.
- 10.24 Het blus- en koelwater moet geleverd worden door een vast opgesteld pompensysteem, dat te allen tijde in werking gesteld moet kunnen worden.
Het pompensysteem moet op elke plaats binnen de inrichting een bluswatercapaciteit leveren van ten minste 180 m³/u, zodat bij gelijktijdig gebruik van twee brandkranen een waterlevering per brandkraan van 90 m³/uur bij een dynamische druk van 100 kPa constant verzekerd is.
Deze capaciteit moet aangevuld worden tot 100% van de hoeveelheid bluswater die benodigd is voor het maximale (brand-)scenario. De benodigde capaciteit moet worden berekend op basis van zowel het blussen van een brandend oppervlak met water en schuim, als op het koelen van bedreigde installaties/objecten.
De berekening voor de maximaal benodigde bluswatercapaciteit moet ter goedkeuring worden ingediend bij het bevoegd gezag.
Het pompensysteem moet zijn afgestemd op levering van de maximaal te verwachten benodigde bluswatercapaciteit en druk op een willekeurige plek binnen de inrichting. De benodigde dynamische (werk-)druk moet per installatie worden bepaald, maar mag niet lager zijn dan 8 Bar. Bij de berekening moet rekening gehouden worden met wrijvingsverliezen, potentiaalverliezen etc. Het pompensysteem moet de benodigde werkdruk te allen tijde voor 100% kunnen leveren.

- 10.25 Bij storing, uitval, reparatie of onderhoud van delen van het pompensysteem moet te allen tijde 75% van de maximaal benodigde bluswatercapaciteit, zoals bepaald in voorgaand voorschrift, door het vast opgestelde pompensysteem geleverd worden. Om de capaciteitseis van 100% van de maximaal benodigde bluswatercapaciteit (en waterdruk) bij storing, uitval, reparatie of onderhoud van delen van het pompensysteem te kunnen waarborgen moet de inrichting tevens beschikken over een blusbootaansluiting of over een koppelleiding tussen het eigen bluswatersysteem en dat van een buurbedrijf.
- 10.26 Het bluswaternet moet als een ringleidingsysteem zijn uitgevoerd. Door middel van blokafsluiters moet deze in secties kunnen worden ingedeeld.
De blokafsluiters moeten zo geplaatst zijn, dat bij het buiten gebruik stellen van een sectie (maximaal drie brandkranen) voor elk onderdeel van de inrichting bluswater betrokken kan worden van andere brandkranen en bluswater beschikbaar blijft voor stationaire brandbeveiligings- en koelsystemen.
- 10.27 Op het bluswaternet moeten op onderlinge afstand van 50 tot 80 meter bovengrondse brandkranen zijn aangebracht. Deze bovengrondse brandkranen moeten voldoen aan de EN 14384 [2005].
De doorlaat van een brandkraan moet ten minste 80 mm bedragen. Op een brandkraan moeten ten minste twee aansluitmogelijkheden aanwezig zijn. Elke aansluiting moet zijn voorzien van bijbehorende afsluiters met een doorlaat van ten minste 67 mm, voorzien van een Storz-koppeling met een nokafstand van 81 mm. Indien op de brandkraan een aansluiting met een doorlaat van 110 mm aanwezig is, moet de nokafstand van de Storz-koppeling 115 mm bedragen.
Elke brandkraan moet voorzien zijn van een uniek nummer, dat op of nabij de brandkraan is aangegeven.
- 10.28 Bovengrondse brandkranen ten behoeve van het voeden van brandweer-voertuigen moeten tot 15 m via rijpaden (asbelasting 100 kN, breedte 4 m) met deze voertuigen kunnen worden bereikt.
- 10.29 Binnen 35 m van een aansluitingpunt voor een droge blusleiding moet een bovengrondse brandkraan aanwezig zijn.
- 10.30 De bluswaterleiding, de brandkranen, de omloopafsluiters en het bluswaterreservoir moeten tegen vorst beschermd of bestand zijn.

Blusbootaansluiting

- 10.31 Blusbootaansluitingen moeten aangesloten zijn op de bluswaterleiding door middel van een koppelleiding met een diameter van 200 mm (8 inch). Deze koppelleiding moet zijn voorzien van een afsluiter.

- 10.32 De standaardaansluiting(en) voor blusboten moet(en) zijn uitgevoerd met vier aansluitingen met een doorlaat van 75 mm, die zijn voorzien van Storz-koppelingen met een nokafstand van 81 mm en twee aansluitingen met een doorlaat van 100 mm, die zijn voorzien van Storz-koppelingen met een nokafstand van 115 mm. Elke aansluiting moet zijn uitgevoerd met een 75 mm (3 inch) onderscheidenlijk een 100 mm (4 inch) afsluiter met terugslagklep.
- 10.33 De aanlegplaats voor een blusboot nabij elke blusbootaansluiting moet voldoen aan de nautische voorwaarden van het Havenbedrijf en zijn aangegeven door een herkenningsbord met de hoofdletter 'B'. Deze moet aan de walzijde en aan de waterzijde duidelijk zichtbaar zijn.
- 10.34 Indien bij reparatie of onderhoud het pompsysteem ten hoogste 75% van de maximaal benodigde bluswatercapaciteit, zoals bepaald in voorschrift 9.24 kan leveren en de blusbootaansluiting noodzakelijk is voor de aanvulling tot de capaciteitseis van 100%, dan moeten de benodigde blusbootaansluiting(-en) vrijgehouden worden. Bij uitval van delen van het pompsysteem moet een belemmerde blusbootaansluiting binnen één uur vrijgemaakt worden.

Schuimvormend middel

- 10.35 De hoeveelheid en de aard van schuimvormend middel die op het terrein van de inrichting in voorraad moet zijn, is afhankelijk van het berekende maximale brandscenario. Indien men aangesloten is bij een door het bevoegd gezag erkende georganiseerde schuimpool kan de voorraad op het eigen terrein ten behoeve van het maximale brandscenario verminderd worden, met dien verstande dat aanwezig zijn:
- de krachtens de beschikking artikel 13 van de Brandweerwet beschreven benodigde minimale voorraad schuimvormend middel;
 - de vast opgestelde voorraden schuimvormend middel ten behoeve van stationaire schuimblusinstallaties en in IBC's bij vast opgestelde schuimmonitoren binnen de inrichting.
- Het maximale brandscenario moet worden bepaald en is onder meer afhankelijk van het grootst te vormen brandend oppervlak en de te blussen stoffen.
- De berekening van de benodigde hoeveelheid schuimvormend middel voor het bepaalde maximale brandend oppervlak moet zijn gebaseerd op de NFC 11 (2005).
- Deze berekening moet uiterlijk 6 maanden voor de start van het testbedrijf bij het bevoegd gezag ter goedkeuring worden ingediend.
- 10.36 Het type schuimvormend middel, het expansievoud en het bijmengpercentage van het schuim moeten worden afgestemd op de aard en omvang van de aanwezige stoffen en gevaren.

Beheer / Inspectie / Onderhoud

- 10.37 Bij buiten bedrijfsstelling van (delen van) het bluswatersysteem, brandbeveiligingsinstallaties, zal de vergunninghouder vervangende en gelijkwaardige maatregelen moeten nemen, dan wel wordt aantoonbaar de procesvoering aangepast aan het gewijzigde veiligheidsniveau.
- Gebreken die de technische integriteit nadelig beïnvloeden moeten zo spoedig mogelijk, doch binnen één maand na constateren adequaat worden opgeheven. Echter in het geval de operationaliteit van de (bedrijfs-) brandweer door het gebrek in geding is, zal het gebrek onmiddellijk verholpen moeten worden. Indien dit niet mogelijk is, zal vervangend en gelijkwaardig materiaal moeten worden ingezet of zal de procesvoering aangepast moeten worden.
- Het bevoegd gezag en de gemeentelijke brandweer moeten in geval van geplande buiten bedrijfsstelling minimaal drie werkdagen voorafgaande hieraan schriftelijk worden geïnformeerd. In andere gevallen moet deze melding onverwijld plaats vinden.
- 10.38 De integriteit van het bluswatersysteem, de brandbeveiligingsinstallaties, repressieve brandbestrijdingsmiddelen en brandwerende bekleding moeten middels een onderhouds-/test-/ inspectieprocedure worden gegarandeerd. In de procedure wordt een registratie bijgehouden van het opzetten, uitvoeren en bewaken van de voortgang van het onderhoud, het testen en de inspecties.
- De rapportages van onderhoud, testen en inspecties moeten op de inrichting beschikbaar zijn en op verzoek van de toezichthoudende c.q. opsporingsambtenaren kunnen worden overlegd. De voornoemde rapportages moeten ten minste twee jaar bewaard blijven.
- 10.39 Inspecties, testen en onderhoud van het bluswatersysteem en brand-beveiligingsinstallaties moeten ten minste eenmaal per jaar of zoveel vaker als de leverancier voorschrijft aan de hand van NFC 25 [2002] (hoofdstuk 5, 7 en 10 t/m 12) of gelijkwaardig, door een ter zake deskundige worden uitgevoerd.
- 10.40 Brandkranen moeten voor ingebruikname (bij nieuwbouw) en elke drie jaar, evenals bij grote wijzigingen in het bluswatersysteem door een deskundige worden gecontroleerd. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de werkwijze bij deze controle.
- 10.41 Ten einde zand, stenen en aangroei van verontreinigingen te verwijderen moet het gehele bluswatersysteem regelmatig, maar ten minste tweemaal per jaar, met een spoelwatersnelheid van ten minste 3 m/s of de maximale capaciteit van de bluspompen worden gespoeld.
- Indien op basis van historische metingen kan worden aangetoond dat met een lagere frequentie kan worden volstaan, dan kan in overleg met het bevoegd gezag van genoemde frequentie worden afgeweken.
- 10.42 Stationaire brandbeveiligingsinstallaties (sprinkler, deluge) die tijdens operatie niet nat getest kunnen worden zonder dat daardoor schade wordt aangebracht, kunnen op een alternatieve wijze beproefd worden indien daarvoor een Plan van Aanpak ter beoordeling is overgelegd aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan naar aanleiding van dit Plan van Aanpak nadere eisen stellen.

De registratie van de testresultaten moet zodanig zijn dat bij het bedrijf inzichtelijk is wat de staat van alle installaties (sprinkler en deluge) zijn en met welke frequentie de testen worden uitgevoerd.

- 10.43 Het schuimvormende middel in iedere opslageenheid moet zodanig worden bewaard en opgeslagen dat deze aan de specificaties van de fabrikant blijft voldoen. Hiervoor moeten door de fabrikant opgestelde inspectie- en onderhouds-eisen aangehouden worden of het schuimvormend middel moet ten minste éénmaal per jaar worden gecontroleerd op vliesvorming, verontreiniging en sedimentatie. De tanks, leidingen, pakkingen en appendages mogen niet door het middel kunnen worden aangetast.
- 10.44 In het geval dat meerdere opslageenheden schuimvormend middel met hetzelfde batchnummer en/of dezelfde productiedatum onder gelijke condities worden opgeslagen, kan na goedkeuring van het bevoegd gezag, in afwijking van het gestelde in het voorgaande voorschrift, volstaan worden met een aantal representatieve monsters uit deze opslageenheden te testen. Dit geldt niet voor de jaarlijkse controle op sedimentatie, verontreinigen en vliesvorming.
- 10.45 Het schuimvormend middel moet afgekeurd worden indien niet aan de eisen van de fabrikant kan worden voldaan. Het schuimvormend middel moet in dat geval binnen 24 uur vervangen worden. In uitzonderlijke gevallen kan hier in overleg met het bevoegd gezag van worden afgeweken.

11 ENERGIE

11.1 Jaarlijks moet worden gerapporteerd over:

- het gerealiseerde elektrische en energetische rendement;
- welk percentage van de opgewekte energie uit biomassa is betrokken;
- geleverde warmte aan derden;
- nieuwe ontwikkelingen bij de levering van warmte;
- de mogelijkheid tot het meewerken aan of uitvoeren van pilotprojecten en/of demonstratieprojecten met betrekking tot CO₂-afvang en -opslag;
- de voortgang en resultaten van uitgevoerde pilotprojecten en/of demonstratieprojecten met betrekking tot CO₂-afvang en -opslag.

12 VERKEER EN VERVOER

- 12.2 Vergunninghouder moet jaarlijks, voor 1 april, aan het bevoegd gezag schriftelijk gegevens verstrekken (bij voorkeur in het milieujaarverslag) over het aantal vervoerbewegingen van het afgelopen kalenderjaar. De gegevens moeten betrekking hebben op het goederenvervoer van en naar de inrichting, uitgesplitst naar weg, water en spoor.
- 12.3 Voor eind 2012 moet E.ON rapporteren over onderzoek naar mogelijkheden voor verbetering van de milieugevolgen van het goederenvervoer. Als nader onderzoek nodig is om te kunnen bepalen of een verbeteringsoptie redelijkerwijs zou moeten worden uitgevoerd, dan kan het bevoegd gezag zo'n nader onderzoek verlangen.

13 DRUKAPPARATUUR EN PIJPLEIDINGEN

- 13.1 Voor aanleg van ondergrondse pijpleidingen, met uitzondering van rioleringen en brandblusleidingen, moet toestemming worden gevraagd bij het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan deze leidingen.
- 13.2 Er moet een methode zijn waaruit snel is af te leiden welke stof er in een pijpleiding zit en wat de stromingsrichting is. Alle laad-, los- en monsterpunten moeten zijn voorzien van een identificatie.
- 13.3 Pijpleidingen, bestemd voor producten met een soortelijke geleiding tussen 0,1 en 50 pico Siemens per meter en die eindigen als lospunt of uitmonden in vaten waarin explosieve damp/luchtmengsels aanwezig kunnen zijn, moeten zodanig zijn ontworpen en vervaardigd dat een eventueel in die producten aanwezige elektrostatische lading wordt afgevoerd.
- 13.4 Leidingsleuven voor pijpleidingen tussen afzonderlijke installaties waardoor giftige, stankverwekkende en/of brandbare stoffen worden vervoerd, moeten door middel van vloeistofkeringen zijn onderverdeeld. De onderlinge afstand tussen deze vloeistofkeringen moet beperkt blijven tot circa 150 meter.
- 13.5 Pijpleidingen moeten bij doorvoering onder een weg bestand zijn tegen de belasting door het verkeer.
- 13.6 Nieuw aan te leggen transportleidingen, voor zover deze binnen de inrichting liggen, moeten voldoen aan de norm NEN 3650 Buisleidingsystemen (2004).

14 GASDETECTIESYSTEMEN

- 14.1 Bij de opslag, het verladen en het gebruik van ammonia moet een continu werkend gasdetectiesysteem aanwezig zijn voor ammoniak.
- 14.2 De vergunninghouder moet een voorstel voor de gasdetectiesystemen ter goedkeuring indienen bij het bevoegd gezag. Het gaat hierbij om de uitbreiding van de bestaande systemen voor de derde kolengestookte eenheid. Het voorstel voor het gasdetectiesysteem bevat de volgende informatie: motivering van het voorgesteld gasdetectiesysteem in verhouding tot scenario's van incidenten en mogelijkheden van bestrijding bij calamiteiten, specificatie van het systeem, acties bij alarmering, controle, onderhoud, betrouwbaarheid. Het gasdetectiesysteem moet in bedrijf zijn voordat het testbedrijf van de installatie wordt gestart. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het gasdetectiesysteem.

15 TERREINEN EN WEGEN

- 15.1 Voorzieningen moeten zijn getroffen om te voorkomen dat onbevoegden toegang hebben tot het terrein van de inrichting.
- 15.2 De inrichting moet via tenminste twee, zo ver mogelijk uit elkaar gelegen, ingangen toegankelijk zijn voor alle voertuigen die in geval van nood toegang tot de inrichting moeten hebben.
- 15.3 Het terrein van de inrichting moet, uitgezonderd de noodzakelijke toegangen, aan alle landzijden zijn afgesloten door een omheining van ten minste 2,2 meter hoog.
- 15.4 De inrichting moet van een zodanig toegankelijk wegennet zijn voorzien dat elke installatie, tankput en elk gebouw via tenminste twee onafhankelijke toegangswegen bereikbaar is voor alle gebruikelijke voertuigen die in geval van nood toegang tot de inrichting moeten hebben. De toelaatbare belasting van deze wegen en van de eventueel daarin aanwezige duikers of bruggen moet voldoende zijn voor deze voertuigen. Voor niet gevaarlijke locaties kan E.ON met motivatie een voorstel ter goedkeuring indienen dat er slecht één toegangsweg aanwezig is.
- 15.5 Herstelwerkzaamheden en tijdelijke blokkeringen aan het wegennet moeten zo kort mogelijk duren. De plaatsen waar tijdelijke blokkering optreedt, bijvoorbeeld ten gevolge van herstelwerkzaamheden, moeten bij een centraal punt binnen de inrichting (bij voorkeur bij de portier) en bij de voor de begeleiding van de hulpdiensten verantwoordelijke bekend zijn.
- 15.6 Apparatuur, tanks, leidingen en leidingondersteuning die aan een weg zijn gelegen moeten, indien bij aanrijding een voor de omgeving gevaarlijke situatie kan ontstaan, zijn beschermd door deugdelijke vangrails of een gelijkwaardige constructie.

16 OP- EN OVERSLAG DROGE BULKGOEDEREN

16.1 Dit hoofdstuk is van toepassing op installaties die zijn gebouwd in 2008 of later.

Algemeen

16.2 De verwerking, het transport en het laden en lossen van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden, dat geen visueel waarneembare stofverspreiding zal optreden.

16.3 Indien, bijvoorbeeld ten gevolge van weersinvloeden en storingen, visueel waarneembare stofverspreiding optreedt, dienen de daarvoor verantwoordelijke bedrijfsactiviteiten onmiddellijk te worden gestaakt en/of dient de oorzaak van deze visueel waarneembare stofverspreiding onmiddellijk te worden verholpen.
Deze werkzaamheden mogen pas worden hervat als de omstandigheden en de maatregelen zodanig zijn dat hierdoor geen visueel waarneembare stofverspreiding meer zal optreden.

16.4 De vergunninghouder dient procedures en instructies ten behoeve van het personeel te verstrekken ter voorkoming van visueel waarneembare stofemissies. Deze procedures en instructies gelden ook voor personeel van derden, zoals aannemers en contractors, voor zover dit personeel werkzaamheden verricht die invloed kunnen hebben op de visueel waarneembare stofverspreiding.

Opwerking en bereiden van stuifgevoelige goederen

16.5 Visueel waarneembare stofverspreiding ten gevolge van opwerken of bereiden van stuifgevoelige goederen dient te worden voorkomen door:

- machines en apparaten volledig stofdicht af te sluiten;
- de toevoer-, afvoer- en overstortpunten gericht af te zuigen en de afgezogen lucht te reinigen in een doelmatig werkende stoffilterinstallatie.

Opslag van stuifgevoelige producten

16.6 Om visueel waarneembare stofverspreiding bij opslag ten gevolge van windinvloeden tegen te gaan, dienen goederen behorend tot de klasse S1, S2 (indien S2 niet wordt bevochtigd) en S3 in gesloten ruimtes (silo's, loodsen of overkappingen) te worden opgeslagen. Wanneer geen aan- of afvoer plaatsvindt, moet de opslagruimte goed zijn afgesloten. Tijdens het vullen van de opslagruimte met goederen uit de klasse S1 en S2 moet het overstortpunt en daarmee de ruimte worden afgezogen, waarbij de afgezogen lucht moet worden gereinigd in een doelmatig werkende stoffilterinstallatie.

- 16.7 Bulkgoederen behorend tot de stuifklasse S4 en S5 (bijvoorbeeld kolen) mogen buiten worden opgeslagen, mits de volgende maatregelen in acht worden genomen:
- de vakken waarin de stoffen worden opgeslagen worden aan ten minste 3 zijden omgeven door keerwanden, dit is niet van toepassing op kolenopslag;
 - indien de weersomstandigheden daartoe aanleiding geven worden de stoffen bevochtigd of afgedekt met filmdragende stoffen.
- 16.8 Silo's, bestemd voor de opslag van S1-, S2- en S3-producten moeten nabij de in- en uitgangen zijn voorzien van een stof bestrijdingstechniek teneinde stofemissies vanuit de silo's tegen te gaan. Tijdens het vullen van silo's, met S1- en S2-producten, moet het ontstane stof worden geleid naar een doelmatig werkende stoffilterinstallatie.
- 16.9 Deuren in het silogebouw en/of een vlakloods mogen slechts worden geopend voor het doorlaten van producten, voertuigen en/of personen.
- 16.10 Silo's met broeigevoelige materialen moeten om broei en brand te voorkomen zijn voorzien van:
- een overvulbeveiliging;
 - een overdrukbeveiliging;
 - een niveau aanwijzing;
 - een ontluchting met stoffilter;
 - een CO-meter (i.v.m. detectie broei);

Transport alsmede laden en lossen van stuifgevoelige goederen

- 16.11 Dit voorschrift geldt niet voor gesloten laden en lossen. Het laden en lossen van schepen vanaf de kade en de overslag van bulkgoederen met behulp van mobiele kranen moet worden gestopt bij:
- een windsnelheid groter dan 8 m/s voor goederen behorende tot de stuifklasse S1 en S2;
 - een windsnelheid groter dan 14 m/s voor goederen behorende tot de stuifklasse S3;
 - een windsnelheid groter dan 20 m/s voor goederen behorende tot de stuifklasse S4 en S5.
- Ten behoeve van de uitvoering van dit voorschrift dient een registrerende windsnelheidsmeter aanwezig te zijn. De uitvoering van de ondernomen acties dient in de wachtverslagen te worden geregistreerd. De geregistreerde windsnelheidsgegevens en de wachtverslagen dienen ten minste 6 maanden binnen de inrichting bewaard te worden.
- 16.12 Tijdens de belading van vrachtauto's en/of spoorwagons met S1-, S2- (indien S2 niet is bevochtigd) en S3-producten dient de uit de vrachtauto en/of spoorwagon verdreven lucht te worden geleid naar een doelmatig werkende stoffilterinstallatie.

- 16.13 Tijdens het beladen van vrachtauto's en spoorwagens met goederen behorend tot stuifklasse S1, S2 (indien S2 niet is bevochtigd) en S3 moet de laadpijp of storttrechter worden afgezogen naar een doelmatig werkende stoffilterinstallatie.
- 16.14 Gemorste goederen moeten na beëindiging van het laden en lossen worden verwijderd en worden teruggevoerd bij het product.

Continu mechanisch transport

- 16.15 Ter beperking van visueel waarneembare stofverspreiding ten gevolge van continu mechanisch transport moeten:
- niet bevochtigbare goederen van de stuifklasse S1 en S3 en S2, indien niet bevochtigd, in een gesloten systeem worden getransporteerd, waarbij de inlaat- en afwerpzijde van de transporteur moet zijn omkast; deze omkasting moet continu worden afgezogen, waarbij de verdringingslucht moet worden gereinigd in een doelmatig werkende stoffilterinstallatie; het afgezogen stof moet zoveel mogelijk worden teruggevoerd in de productstroom;
 - bevochtigbare goederen die in een open systeem worden getransporteerd zodanig worden bevochtigd, dat verstuiwing wordt voorkomen;
 - de inlaat- en afwerpzijde van de transporteur zijn voorzien van een afscherming in de vorm van windreductieschermen of sproeiers;
 - open transportsystemen in de buitenlucht worden afgeschermd tegen windinvloeden door middel van langsschermen, dwarsschermen of halfronde overkappingen.

Storttrechters

- 16.16 Om visueel waarneembare stofverspreiding bij het verladen van producten door middel van storttrechters te voorkomen, dienen:
- voor het verladen van sterk stuifgevoelige goederen behorend tot de stuifklasse S1 en S2 storttrechters zodanig te zijn geconstrueerd dat na het openen van de grijper boven de trechter geen visueel waarneembare stofverspreiding kan optreden;
 - de trechters zijn voorzien van een (stof)afzuiginrichting bij transport van stoffen uit de klasse S1 of S2;
 - bevochtigbare goederen (klasse S2 en S4) te worden bevochtigd met behulp van een doelmatig werkende watersproei-installatie;
 - voor het verladen van goederen behorend tot de stuifklasse S3, S4 en S5 trechters te zijn voorzien van doelmatige windreductieschermen.

- 16.17 Het uitlooppunt van storttrechters mag geen visueel waarneembare stofverspreiding veroorzaken. De capaciteit van de afzonderlijke delen van de verlaadinstallatie moet goed op elkaar afgestemd zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de maximale vullinggraad van de trechter. De maximale vulgraad in storttrechters mag voor de volgende stuifklassen niet meer bedragen dan:

- stuifklasse S1 en S2: 75%;
- stuifklasse S3 en S4: 85%;
- stuifklasse S5: 95%.

Grijpers

- 16.18 Ter voorkoming van visueel waarneembare stofverspreiding ten gevolge van het laden en lossen van stuifgevoelige goederen met behulp van grijpers moet:
- laden en lossen van goederen behorend tot de stuifklasse S1, S2, S3 en S4 plaatsvinden met deugdelijke en van de bovenkant afgesloten grijpers;
 - worden voorkomen dat tijdens het openen van de grijper stofverspreiding optreedt in de omgeving van het stortpunt;
 - de grijper tijdens het lossen pas worden geopend nadat deze onder de rand van de storttrechter, danwel onder de rand van de windschermen, is gezakt.

Lichterbelading

- 16.19 Visueel waarneembare stofverspreiding bij het beladen (en lossen) van lichters dient, met uitzondering van goederen behorend tot stuifklasse S5, te worden voorkomen door:
- voor goederen behorend tot de stuifklasse S1, S2, S3 en S4 de lichterbeler uit te rusten met een stortkoker die nagenoeg tot op de bodem van het ruim of tot op het reeds gestorte materiaal reikt of;
 - in de stortkoker remschotten of een dergelijke andere voorziening aan te brengen om de snelheid van het te storten materiaal te reduceren;
 - voor sterk stuifgevoelige goederen de stortkoker af te zuigen;
 - bij het gebruik van een stortkoker met de zogenoemde visbekconstructie de stortkoker af te zuigen; de afgezogen hoeveelheid lucht moet groter zijn dan de hoeveelheid lucht die wordt verplaatst door het stortgoed;
 - bij het lossen de grijpers pas te openen nadat deze onder de rand van het ruim zijn gezakt. Zodra de lading boven de rand van het ruim uit gaat komen dient een maximale valhoogte van 1 meter te worden aangehouden.

Pneumatische elevatoren

- 16.20 Visueel waarneembare stofverspreiding ten gevolge van het laden en lossen met behulp van pneumatische elevatoren moet worden tegengegaan door:
- de weegbunkers en overstortpunten gesloten uit te voeren;
 - het neergeslagen stof in de overstortpunten regelmatig te verwijderen;
 - de stortschoen af te zuigen via een doelmatig werkend stoffilterinstallatie.

Stoffilterinstallaties

- 16.21 Het door een stoffilterinstallatie afgevangen stof moet via een geheel gesloten systeem worden afgevoerd en worden verzameld in geheel gesloten ruimten. Het afgevangen stof moet weer worden teruggevoerd bij het product.
- 16.22 Daar waar in dit hoofdstuk een stoffilterinstallatie wordt voorgeschreven, moet gebruik gemaakt worden van een filtrerende afscheider.
De stofemissieconcentratie in de uitlaat van een filtrerende afscheider mag niet meer bedragen dan 5 mg/m_0^3 .

Sproeisystemen

- 16.23 Het leidingsysteem ten behoeve van het sproeisysteem dient zoveel als mogelijk vorstvrij te worden aangelegd. Indien het leidingsysteem ondergronds wordt aangelegd, dient op plaatsen waar deze leiding boven de grond komt een aftapinrichting aanwezig te zijn of moeten voorzieningen zijn aangebracht om bevrozen te voorkomen.
- 16.24 De vergunninghouder dient maatregelen te treffen ter voorkoming, dan wel beperking van stofemissies in situaties dat het sproeisysteem buiten werking is tijdens langdurige vorstperiodes.
- 16.25 De werking van de sproeisystemen dient dagelijks te worden gecontroleerd. Uit een registratie moet blijken welke onderdelen van het sproeisysteem niet in werking zijn geweest, op welke tijdstippen, op welke plaatsen en bij welke weersomstandigheden. Deze registratie moet tenminste twee jaar worden bewaard en op verzoek van bevoegde ambtenaren worden getoond.

Verkeer

- 16.26 Visueel waarneembare stofverspreiding ten gevolge van verkeer op en vanaf het opslagterrein dient te worden beperkt door:
- motorvoertuigen die bij de op- en overslag van droge bulkgoederen worden ingezet, uitsluitend van verharde wegen gebruik te laten maken;
 - de kleppen van vrachtauto's gesloten te houden tijdens transport van S2 materialen;
 - de snelheid van voertuigen op het terrein te beperken tot maximaal 15 km/uur;
 - de wegen van het terrein zo vaak als nodig te reinigen door vegen of zuigen.
- 16.27 Visueel waarneembare stofverspreiding door voertuigen moet worden voorkomen door voertuigen schoon te spuiten en de banden te reinigen alvorens deze het opslagterrein verlaten. Reiniging moet op een daartoe bestemde en ingerichte was- en spuitplaats geschieden

Broei

- 16.28 Broei in opgeslagen broeigevoelige producten dient te worden voorkomen door regelmatige monitoring van de temperatuur van de opgeslagen broeigevoelige stoffen. Deze temperaturen dienen te worden geregistreerd in een wachtrapport en tenminste één jaar te worden bewaard. De vergunninghouder dient een procedure aan het personeel te verstrekken ter voorkoming van broei. Deze procedure dient informatie te bevatten aangaande de methode van meten, de gebruikte meetapparatuur, de diepte en plaats van de metingen, de frequentie van de metingen en hoe te handelen wanneer broei geconstateerd wordt. Uiterlijk drie maanden na het in werking treden van deze vergunning dient deze procedure door de vergunninghouder ter beoordeling aan het bevoegd gezag te worden toegezonden. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan deze procedure.

Stofexplosiegevaar

- 16.29 Tijdens het laden en lossen van een bulktransportauto mag geen spanningsverschil ontstaan tussen deze auto en de silo. Hiertoe moeten aardaansluitingen aanwezig zijn. Voorafgaand aan het laden en lossen moeten deze worden aangesloten aan zowel de silo als de bulktransportauto.
- 16.30 Installaties waarin zich een ontplofbaar stofmengsel kan bevinden, moeten zodanig worden geïnertiseerd dat de zuurstofconcentratie te allen tijde kleiner is dan 3 vol.%. Deze installaties moeten zijn uitgerust met een zuurstofmeting, -alarmering en -beveiliging.

- 16.31 Indien in een silo of in een pneumatisch of mechanisch transportsysteem condities kunnen heersen waarbij stofontploffingsgevaar bestaat, moeten zodanige drukontlastvoorzieningen zijn aangebracht, dat bij het optreden van een eventuele stofexplosie de barstdruk van het desbetreffende onderdeel niet wordt overschreden. De drukontlastopeningen moeten zodanig uitmonden dat een eventuele explosie geen gevaar of schade met zich meebrengt.
- 16.32 De plaatsen binnen de inrichting met stofontploffingsgevaar dient er een gevarenczone-indeling te zijn. Deze indeling dient gebaseerd te zijn op norm NEN-EN 50281-3 en de daaraan gegeven interpretatie in de NPR 7910, Deel 2: Stofontploffingsgevaar. De vergunninghouder is tevens verplicht tot het treffen van de preventieve, technische en organisatorische maatregelen die hier krachtens de NEN-EN 50281-3 en de NPR 7910-2 uit voortvloeien.

19 ELEKTRISCHE INSTALLATIES

- 19.1 De ligging van de in de grond gelegde kabels moet duidelijk op tekening zijn vastgelegd. Alvorens graafwerkzaamheden worden begonnen, moeten de bedoelde tekeningen worden geraadpleegd en de ligging duidelijk worden gemarkeerd.
- 19.2 De verlichting moet zodanig zijn dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden, kunnen worden verricht. Voor de verlichting, noodzakelijk voor de veiligheid, moet steeds een reserve energiebron onafhankelijk van de normale stroomvoorziening beschikbaar zijn.
- 19.3 De elektrische installatie moet ten minste voldoen aan de tijdens de bouw van de installatie vigerende normen voor elektrische installaties. Het gaat hierbij om de volgende normen: NEN 1010, Veiligheidsbepalingen voor LS installaties, NEN 1041, Veiligheidsbepalingen voor HS installaties, NEN EN IEC 60076 Energietransformatoren en NEN EN IEC 60634 Roterende elektrische machines.
- 19.4 Gebouwen en apparatuur, waaronder in ieder geval laad- en losinstallaties, procesapparatuur, leidingen, controlekamers en schoorstenen waarin brand en/of explosie kan optreden, moeten tegen blikseminslag zijn beveiligd en geaard. De bliksembeveiliging en aarding moet voldoen aan de tijdens de bouw van de installatie vigerende norm. De inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en van de aardingsinstallaties moeten voldoen aan NEN 1014: Bliksembeveiliging (1992, NEN, Delft, inclusief wijziging C2 van 2000).
- 19.5 De noodstroomvoorziening moet een hoge bedrijfszekerheid hebben. Om dit te bereiken moet de generator van de noodstroomvoorziening ten minste éénmaal per maand op de juiste werking worden gecontroleerd. Ook moet de gehele noodstroomvoorziening ten minste voor of na een grote onderhoudstop op de juiste werking worden gecontroleerd.

20 MELDINGEN

- 20.1 Van elk ongewoon voorval dat zich voordoet of heeft voorgedaan binnen de inrichting en dat (mogelijk) een gevaarlijke situatie buiten de inrichting, grotere overlast buiten de inrichting of grotere milieugevolgen kan veroorzaken, moet zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vijftien minuten aangifte worden gedaan bij het Regionaal Verbindingscentrum via het Centraal Incidenten Nummer (CIN).
- 20.2 Van elk ongewoon voorval dat zich voordoet of heeft voorgedaan binnen de inrichting met (mogelijk) kleinere/beperkte overlast buiten de inrichting of kleinere milieugevolgen moet zo spoedig mogelijk, bij voorkeur binnen vijftien minuten, doch uiterlijk binnen één uur melding worden gedaan aan de Meldkamer DCMR.
- 20.3 De buurbedrijven waarvoor de gevolgen genoemd in de voorschriften 20.1 en 20.2 van belang zouden kunnen zijn moeten zo spoedig mogelijk worden gewaarschuwd. Indien brandbare, explosieve en/of giftige stoffen vrijkomen, moeten concentratiemetingen worden verricht om vast te stellen of er gevaar voor buurbedrijven bestaat. Er moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen die het gevaar opheffen of, voor zover dit niet mogelijk is, het gevaar zoveel mogelijk beperken. Met de buurbedrijven die gevaar lopen alsmede met de Meldkamer DCMR moet gedurende het gasalarm regelmatig contact worden gehouden zolang het gevaar bestaat.
- 20.4 Van elke voorzienbare bedrijfsactiviteit die (mogelijk) overlast buiten de inrichting of nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken moet vooraf aangifte worden gedaan bij de Meldkamer DCMR.
- 20.5 De vergunninghouder moet de bepalingen van de voorgaande meldingsvoorschriften verwerken in interne bedrijfsinstructies.
Deze bedrijfsinstructies moeten uiterlijk twee maanden voor het begin van het testbedrijf ter beoordeling worden overlegd aan het bevoegd gezag. Omtrent de typen te melden voorvallen kan het bevoegd gezag voornoemd nadere eisen stellen. Wijzigingen in de bedrijfsinstructies moeten binnen een maand aan het bevoegd gezag worden overlegd.
- 20.6 Onverminderd het gestelde in voorschrift 20.1 moet iedere brand onmiddellijk worden gemeld aan de brandweer via het CIN-nummer.
- 20.7 Op de plaats van waaruit de in voorgaande voorschriften omschreven meldingen gegeven worden (controlekamer of portiersloge), moet men zich continu op de hoogte kunnen stellen van de heersende windrichting.
- 20.8 Van elk ongeval met een systeem, drukvat of leiding alsmede het toebehoren, dat onder toezicht is gebracht van een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling, moet onmiddellijk melding worden gedaan aan een door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling.

21 ONDERHOUD, CONTROLE EN INSPECTIES

- 21.1 De gehele inrichting moet schoon worden gehouden en in een goede staat van onderhoud verkeren.
- 21.2 In de inrichting moet aanwezig zijn:
1. een registratiesysteem;
 2. een archiefsysteem.
- In het registratiesysteem moeten zijn opgenomen:
- a. alle procesvaten, opslagtanks, ketels, leidingsystemen, flessen, pompen, compressoren, gasdetectiesystemen, elektrische systemen, rioleringsystemen, olieafscinders, afvalwaterzuiveringsinstallaties en fakkelsystemen, inclusief toebehoren;
 - b. de geplande data waarop controle en/of onderhoud moet plaatsvinden;
 - c. de data waarop controle en/of onderhoud is uitgevoerd. Indien overschrijding van de geplande data heeft plaatsgevonden de motivatie en autorisatie hiervan.
- In het archiefsysteem moeten zijn opgenomen: de meetresultaten, gemaakte foto's, omschrijvingen en installatietekeningen (eventueel aangepast), reparaties, beproevingen en de beoordelingen.
- Deze gegevens, met uitzondering van de gemaakte röntgenfoto's, moeten gedurende de gehele levensduur worden bewaard. De gemaakte foto's moeten minimaal 5 jaar worden bewaard.
- 21.3 Tekeningen, procesbeschrijvingen en equipmentlijsten in het in voorschrift 21.2 bedoelde archiefsysteem, moeten op regelmatige basis worden geactualiseerd volgens een hiervoor geldende procedure. In deze procedure moet worden geregeld dat tekeningen in de controlekamer zo spoedig mogelijk (binnen drie weken nadat de wijzigingen zijn doorgevoerd) worden bijgewerkt en dat wijzigingen tenminste eens per jaar in het centrale archiefsysteem worden verwerkt. Tot het aanwezig zijn van de definitieve tekeningen moeten de voorlopige tekeningen beschikbaar zijn in de controlekamer.
- 21.4 Voor het uitvoeren van onderhouds- of herstelwerkzaamheden, waarbij nadelige gevolgen voor het milieu kunnen optreden, moet door of namens de bedrijfsleiding aan het uitvoerend personeel een schriftelijke instructie worden gegeven, waarin vermeld staat welke werkzaamheden uitgevoerd moeten worden en op welke plaatsen welke veiligheidsmaatregelen moeten worden getroffen en/of welke voorzieningen getroffen moeten worden om nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen. Deze schriftelijke instructie moet door het betrokken personeel voor gezien zijn ondertekend. Indien zich tijdens de onderhouds- of herstelwerkzaamheden een ongevoerd voorval, zoals bedoeld in artikel 17,1 van de Wet milieubeheer, heeft voorgedaan moet de ondertekende instructie ten minste worden bewaard totdat het voorval door het bevoegd gezag is afgehandeld.
- 21.5 De vergunninghouder moet aan alle in de inrichting werkzame personen een instructie verstrekken die erop gericht is hun gedragingen, die tot gevolg zouden hebben dat de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig de verleende vergunning of dat een aan de verleende vergunning verbonden voorschrift wordt overtreden, uit te sluiten. De betrokkenen moeten de instructie opvolgen.

22 BEEINDIGING BEDRIJFSVOERING

22.1 Als een installatie tijdelijk of definitief niet in bedrijf is dan blijven de voorschriften in de vergunning van toepassing. De eisen over onderhoud, inspectie en preventie van bodemverontreiniging blijven geldig. Voor een installatie die uit bedrijf is kan de vergunninghouder voorstellen om van een aantal voorschriften af te wijken. Dit voorstel moet ter goedkeuring worden ingediend bij het bevoegd gezag. In dit voorstel moeten de volgende punten worden behandeld:

- van welke voorschriften wil vergunninghouder afwijken en hoe zal een gelijkwaardige milieubescherming worden bereikt;
- hoe wordt ervoor gezorgd dat de betreffende installatie geen onaanvaardbare milieubelasting veroorzaakt;
- hoe wordt gegarandeerd dat er geen onveilige situatie ontstaat.

Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen om de milieubelasting en de veiligheidsrisico's te verminderen.

Na goedkeuring van het voorstel zal de vergunninghouder zich aan zijn voorstel moeten houden.

Aandachtspunten

Maatregelen in bijzondere omstandigheden

Wij wijzen de vergunninghouder erop dat hij, gelet op artikelen 17.1 en 17.2 van de Wet milieubeheer, gehouden is, indien door wat voor oorzaak dan ook verontreinigende stoffen in bodem, lucht of water dreigen te raken of geraakt zijn, hiervan melding te doen bij de Milieuklachtendienst van de provincie Zuid-Holland, (070) 441 61 11 of bij de meldkamer van de DCMR Milieudienst Rijnmond, (010) 4733 333 en terstond maatregelen te nemen om verdere verontreiniging van bodem, lucht of water te voorkomen.

Tevens kunnen omwonenden, bij hinder van de inrichting, klachten indienen op vorenstaand telefoonnummer van de Milieuklachtendienst/Meldkamer. De Milieuklachtendienst/Meldkamer is dag en nacht bereikbaar.

Andere (wettelijke) regelingen

Wij wijzen vergunninghouder erop dat, daar waar het in werking zijn van de inrichting betreft, er nog andere (wettelijke) bepalingen van kracht kunnen zijn.

Wij maken vergunninghoudster onder meer attent op:

- het besluit melden van bedrijfs- en gevaarlijke afvalstoffen
- aanleg- of bouwvergunning.

Voor zover deze vergunning betrekking heeft op het oprichten of veranderen van een inrichting dat tevens is aan te merken als bouwen in zin van de Woningwet, treedt deze vergunning niet eerder in werking dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

Deze vergunning vervalt, indien de inrichting niet binnen vijf jaar nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, is voltooid en in werking gebracht.

Goedkeuringsbesluit

Indien de vergunninghouder op grond van de aan dit besluit verbonden voorschriften een of meerdere plannen ter goedkeuring aan ons moet overleggen, zullen wij deze plannen beoordelen en vervolgens al dan niet onze goedkeuring geven. Tegen dit schriftelijk besluit kunnen belanghebbenden bezwaar respectievelijk beroep aantekenen.

Zienswijzen tegen de ontwerpbeschikking

Binnen zes weken na de dag waarop de ontwerpbeschikking ter inzage is gelegd kan een ieder daartegen schriftelijk zienswijzen inbrengen bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Postbus 90602, 2509 LP Den Haag.

Hierna zullen wij een definitief besluit opstellen waartegen beroep kan worden ingesteld door:

- belanghebbenden die zienswijzen hebben ingebracht tegen de ontwerpbeschikking;
- belanghebbenden die zienswijzen hebben tegen wijzigingen die zijn aangebracht ten opzichte van de ontwerpbeschikking;
- belanghebbenden die redelijkerwijs niet in staat zijn geweest zienswijzen in te dienen tegen de ontwerpbeschikking.

Beroep tegen de definitieve beschikking

Tegen dit besluit kan op grond van artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het beroepsschrift moet in tweevoud worden ingediend. Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Dit besluit treedt in werking na afloop van de beroepstermijn van 6 weken. Indien gedurende de beroepstermijn een verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, treedt het besluit niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

W.G.

drs. M.M. de Hoog,
hoofd afdeling Industrie van de DCMR Milieudienst Rijnmond.

Een afschrift van dit besluit is gezonden aan:

- Gemeentewerken Rotterdam, afd. CMR, t.a.v. de heer M. te Veldhuis, Postbus 6633, 3002 AP Rotterdam;
- Bibliotheek Rotterdam, afdeling Overheidsinformatie, Hoogstraat 110, 3011 PV Rotterdam;
- VROM Inspectie Regio Zuid-West, t.a.v. P. van Gemert, Postbus 29036, 3001 GA Rotterdam;
- Commissie voor de Milieueffectrapportage, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht;
- Provincie Zuid-Holland, Directie Groen, Water en Milieu, t.a.v. K. Fabry en J. Verwoerd, Postbus 90602, 2509 LP Den Haag;
- Rijkswaterstaat Zuid-Holland, t.a.v. de heer P. Borgerding, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam;
- Waterschap Hollandse Delta, Postbus 469, 3300 AL Dordrecht,
- Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, Directie West, Regionale Zaken, t.a.v. de heer R. Meijers, Postbus 19143, 3501 DC Utrecht;
- Ministerie van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Directie Afvalstoffen, Postbus 30945, 2500 GX Den Haag;
- Burgemeester en wethouders van Westland, Postbus 150, 2670 AD Naaldwijk;
- Burgemeester en wethouders van Brielle, Postbus 101, 3230 AC Brielle;
- Burgemeester en wethouders van Maassluis, Postbus 55, 3140 AB Maassluis;
- Burgemeester en wethouders van Hellevoetsluis, Postbus 13, 3220 AA Hellevoetsluis;
- Burgemeester en wethouders van Westvoorne, t.a.v. K. Nijdam, Postbus 550, 3235 ZH Rockanje;
- Burgemeester en wethouders van Bernisse, Postbus 70, 3218 ZH Heenvliet;
- Deelgemeente Hoek van Holland, Postbus 10, 3150 AA Hoek van Holland;
- Stadsregio Rotterdam, Postbus 21051, 3001 AB Rotterdam;
- Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond, Brandweer Groep Havens, t.a.v. M. van Abeelen, Postbus 9152, 3007 AD Rotterdam;
- Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond, Openbare veiligheid, t.a.v. commandant de heer J.D. Berghuys, Postbus 9154, 3007 AD Rotterdam;
- Arbeidsinspectie, kantoor Rotterdam, t.a.v. de heer J. van Bodegom;
- Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling, t.a.v. D. Bijstra, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
- RACM, t.a.v. G. Korf, Postbus 1600, 3800 BP Amersfoort;
- Milieufederatie Zuid-Holland, t.a.v. de heer B. Bakker, Postbus 22344, 3003 DH Rotterdam;
- Stichting Natuur en Milieu, Donkerstraat 17, 3511 KB Utrecht;
- Milieudefensie, Postbus 19199, 1000 GD Amsterdam;
- Vereniging Verontruste Burgers van Voorne, p/a dhr. D. van der Laan, F.H.G. van Itersonlaan 76, 3233 EL Oostvoorne;
- Mobilisation for the Environment, t.a.v. de heer J. Vollenbroek, Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC Nijmegen;
- W. Waqué, Heijermansplein 7B, 3123 LA, Schiedam ;
- Havenbedrijf Rotterdam N.V., t.a.v. Sander Rijsdijk, Postbus 6622, 3002 AP Rotterdam;
- Greenpeace Nederland, t.a.v. J. Thijssen, Postbus 3946, 1001 AS Amsterdam;
- Bewonersvereniging "de Oude Hoek", p/a Seinpad 41, 3151 HP Hoek van Holland;
- N.V. Nederlandse Gasunie, Gasunie West, Postbus 444, 2740 AK Waddinxveen;
- Vliegagasunie, Postbus 1072, 3430 BB Nieuwegein;
- J.A. Snaab, Pres. van Heelstraat 1, 3151 SK Hoek van Holland;
- Natuur en Landschapsbeheer Nederland, Postbus 9756, 3506 GT Utrecht;
- Stichting Zuid-Hollands Landschap, Nesserdijk 368, 3063 NE Rotterdam;

provincie **HOLLAND**
ZUID

Ons kenmerk
20667227

- Stichting Duinbehoud, Postbus 664, 2300 AR Leiden;
- Vereniging Natuurmonumenten, district Zuid-West, Regiokantoor Zuid-Holland, Postbus 29198, 3001 GD Rotterdam;
- Deltalinqs, Postbus 54200, 3008 JE Rotterdam;
- Recreatieschap Voorne-Putten / Rozenburg, p/a Postbus 341, 3100 AH Schiedam;
- EMO, t.a.v. A.J. Vrijma, Postbus 9000, 3199 XA Maasvlakte-Rt.